

odsev odseva

**Na občino se
je treba dobro
pripraviti**

**Trzinci imamo
pravico odločati
o tem, v
kakšnem kraju
hočemo živeti**

**Zastoji bodo
odpravljeni, ko
bo zgrajena
celotna obvoznica**

Na Ongru

Fiesta

SUPER JESENSKA PONUDBA ZA
FIESTA BUDGET 1,3l / 60 KM

C

Servis Trzin

Trzin, Ljubljanska 24, tel.: 061/721 720, fax: 061/712 032
Troposna: 061/722 777, prodaja vozil: 061/712 234

ZASTONJ
ČETRTE SE DOBI,
ČE KUPIŠ MI
PIRELLI 'ČEVLIJE' TRI III

ING
Mars 5 102102M

OPTIKA

Martina Škofic

Ljubljanska 87, Domžale

Tel. 714-006

Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 - 18.00
sobota zaprta

Slovenska 24, P.E. Menges

tel.: 738-980

POLO, z božansko ponudbo dodatna
oprema za borih 9.270 SIT oziroma 98 DEM

- polo open air z električno zložljivo streho
- polo easy air z električnim odpiranjem sprednjih oken in centralno zaklepanje
- polo limuzina free air s steklenim strešnim oknom
- polo variant fresh z mehansko klimatsko napravo

TO NI PRAVLJICA, TO JE VSE RES!

AS
DOMŽALE

pokličite tel.: 718-089

ZGODOVINSKI KRIZNI ČAS

Isto lepo nedeljo, 21. junija, smo se Trzinčani na referendumu odločili za samosvojitve, za lastno občino. To je pomemben dan za trzinsko zgodovino in če bomo znali pametno, samostojno živeti, tudi za vse krajanje Trzina. Važno je, da se zdaj kar najbolje pripravimo na čas, ko bo naša občina začela delovati samostojno. Treba je pripraviti celo kopico stvari, predvsem pa (trezno) razmisliti o prihodnjem življenju kraja. Zdaj je bilo lahko, saj smo za vse, kar je šlo narobe, lahko dolžili druge, predvsem tiste v Domžalah. Poslej bomo morali odgovornost za vse prevzeti kar sami. Verjetno bo še nekaj hude krvi pri delitveni bilanci, vendar bo v prihodnje za vse boljše, če se bomo naučili živeti skupaj - kolibri sosedje. Bojne sekire bomo morali zamenjati za pipo miru. Se se bomo lahko jezili na državo, poslance, neučinkovito sodstvo in podobno, vendar bomo morali predvsem sami pometati pred svojim pragom.

Kako bomo v Trzinu delali in živeli, bo v veliki meri odvisno od tega, kakšno vodstvo si bomo izbrali in koliko mu bomo pomagali pri uresničevanju ne preveč skromnih zahtev.

Prehod iz KS v samostojno lastno občino bi lahko označili za prelomen in tudi zahteven

že sam po sebi, vendar se v Trzinu zdaj dogaja toliko stvari, ki bodo vplivale na prihodnost kraja, da za sedanje obdobje res lahko rečemo, da je zgodovinsko, in žal tudi krizno.

Naš kraj počasi dobiva cestno obvoznico, ki bo, hočeš nočeš, precej vplivala na kakovost življenja v kraju. S šli ripasovnico se bomo verjetno znebili počasnih avtomobilskih kolon, v Ljubljano bomo lahko prišli precej prej kot zdaj, obvoznica pa bo omogočila tudi ureditev centra Trzina. Prav ta center je zdaj najhujši problem našega naselja. Višina blokov, ki naj bi jih v centru zgradili, buri duhove in deli Trzinčane na zagovornike in zagrizene nasprotnike soseske, kakršno bi radi zgradili investitorji. Svet KS je bil, ob grožnji krajanov z uporom, nekaj časa skoraj ohromljen, saj njegovi člani kar niso znali najti skupnega jezika in se posvetili le temu, kar bi koristilo Trzinu. Očitno so volitve že preblizu, preveč pa je bilo tudi osebnih zamer in razočaranj.

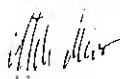
Včasih je težko prevzeti hreme odgovornosti in se izpostaviti kritikam. Nekateri rabijo kar preveč časa, da spoznajo, da sprejem neke funkcije ne pomeni le priznanja in častil, temveč tudi delo, pogosto celo garanje. Če sprejmeš odgovornost za vodenje kraja, si soodgovoren, čeprav na primer ureditev pločnika ni ravno v tvoji pristojnosti. Kar preveč lagodno se je skrili v skupino in reči, saj so za to zadolženi drugi.

Nekaterih ni bilo prav dosti opaziti pri prizadevanjih za osamosvojitve občine, zdaj pa bi radi pobrali kar vse lovorike. Tisti, ki sn se odločili za sodelovanje v vodstvu KS, bi morali že od vsega začetka vedeti, da to ne pomeni, da bodo zraven le, ko bodo slavnosti in veselice.

Najbolje bi bilo, če bi bili naši vodilni ljudje sposobni skleniti moratorij za vsa stara nesoglasja in skušali najti skupni jezik v boju s problemi, ki se vse bolj kopičijo. Toda Slovenci smo čudni ljudje, neradi prisluhnemo drugim in pametnim nasvetom. Raje se prav mazohistično izživljamo v sporih in pri zadajanju nizkih udarcev drugim. Tudi naši svetniki niso imuni na to.

Bojim se, da je zdaj pozornost sveta KS preveč osredotočena na spore in zamere glede centra T3 in da vodstvo KS enostavno ni več sposobno učinkovito nadzorovati še drugih problemov. Volitve, če bodo uspešne, lahko pripeljejo v vodstvo nove, neobremenjene ljudi, ki bodo krajevemu vodstvu prav gotovo dali nov zagon, vsi, ki se nameravajo potegovali za funkcije v bodoči občini, pa bi morali že v naprej vedeti, da Trzin čaka še izredno veliko garanja in nerešenih vprašanj in da ne bo prav dosti časa za delitev odklovanj in veseljačenja. Prihodnjemu vodstvu bi lahko, še zlasti pri oblikovanju nove občine in pogajanjih z Domžalčani, v veliki meri pomagale tudi izkušnje, vsaj nekaterih sedanjih svetnikov. V obdobju, ki je za nami, so se nekateri le naučili abecede političnega življenja, zato lahko upamo, da bodo zaplet glede centra T3 uspešno rešili in da bodo videli tudi probleme, ki bi lahko nastali ob rekonstrukciji M10, ohranjanju zelenega rezervata med OIC-jem in preostalim Trzinom, nadaljnji pozidavi Trzna, pilinikaciji, oskrbi z vodo in na drugih področjih.

Urednik

ODSEV - glasilo KS Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Miro Štebe

Člani uredniškega odbora:

Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Nuša Matan,

Jani Mušič, Viktorija Pečnikar - Oblak,

Mojca Senica in Jože Štih

Tehnično uredjanje:

Emil Pevec

Fotografije:

Mojca Rucigaj

Lektoriranje:

Marija Lukan

Tisk:

Bavant Trading d.o.o., Ljubljana

Naklada:

1200 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Po mnenju Ministrstva za kulturo Republike Slovenije št. 415 - 395/97 krajevni časopis Odsev spada med proizvode informativnega značaja iz 13. ločke tarifne številke 3, za katere se plačuje 6% davka od prometa proizvodov.

12 VSEBINE:

V TRZIN NE ŽELIMO DOBITI TROJANSKEGA KONJA

14

BRAJCI ODSEVU

21

INTERVJU: JAKOB ŠMON - DELA JE BILO TOLIKO, DA SO KOMAJ VSI PRIŠLI NA VRSTO

22

INTERVJU: TOMAŽ SRŠEN - TOMAŽ VE ZA DOBRE GOSTILNE

30

INTERVJU: ŽIGA GABROVŠEK - SAMO ZA DŽENTELMENE

33

MLADINSKI PLANINSKI TABOR KOPRIVNA '98

34

Slika na naslovnici:

Gradbišče bodočega centra T3,

ki buri duhove med Trzinčani.

(foto: Mojca)

Kdor ne mara,

da bi ga okrog prinašali,

mora imeti oči na vsakem prstu.

(Danski)

DANES NOVI-STARI TRZINCI IN NIKOLI VEČ

(zapis ob uspešnem rezultatu referenduma 21. 6. 1998)

Referendum, ki smo ga vsi nestrpno pričakovali in do katerega je bila pol posejana s samimi problemi in ovirami, je uspel lepše, kot bi lahko pričakovali še tako veliki optimisti. Na volišča nas je prišlo nekaj manj kot 60%, za lastno občino pa nas je glasovalo skoraj 75%. To je v velikem nasprotju z grožnjami nekaterih na občini, ki so črnogledo napovedovali, da bo manjšina odločala o prihodnosti večine.

Zahvala za tako dober rezultat gre prav vsem: društvom, gasilcem, strelcem, kulturnikom, vrtcu, šoli, šahistom, pa planincem, ki so kar v opremi prišli prvi na volišče in šele nato šli na dogovorjeno turo, posameznikom, ki so odložili svoja predvidena potovanja in šli kasneje na izlet ali na pot, pa listim, ki so se predčasno vrnili, pa vsem listim tihim neimenovanim posameznikom, ki nikoli ne rinejo v ospredje, da so lahko izrazili *svojo voljo*. To pa je listo,

kar je pri vsej stvari najpomembnejše: najprej Ustavno sodišče in potem še DZ so nam *priznali pravico*, da sami povemo, kaj želimo; in pa je tudi najosnovnejša *oblika neposredne demokracije*. S tega zornega kota sploh ni pomembno, koliko procentov nas je bilo za in koliko proti, vsem je bila dana možnost izraziti *lastno voljo*. Torej gre priznanje tudi tistim, ki so prišli in glasovali proti.

Ko me je nekdo vprašal, kakšne občutke imam po referendumu, ko so bili že znani neuradni rezultati, sem mu rekel, da jih je bilo nekaj čez tristo proti, pa mi je preprosto dejal: Töne, ne sekiraj se, *listi ki so glasovali proti lastni občini, niso pravi Trzinci*. O tem sem še dolgo razmišljal in vedno bolj prav sem dal preprostemu sogovorncu; kaj pa je bilo lem ljudem več kol usoda lastnega kraja, kakšno zamero mora gojiti lak človek, da mu je več do revanša, kol do prihodnosti nas vseh.

Sedaj ko je DZ tudi uradno podprl na poizvedovalnih referendumih izraženo voljo ljudi in potrdil občine, med katerimi je tudi Trzin, se pravzaprav začne šele pravo delo. Volilci bodo morali jeseni še enkrat izraziti svojo voljo in izvoliti Občinski svet, ki naj bi s svojim delom izpolnil pričakovanja krajanov in pričel graditi prihodnost kraja, ki bo morala biti bistveno lepša, kol bi bila, če bi ostali v skupni občini. Zato bo velika odgovornost na članih prvega OS, ki bodo morali zanemariti strankarske interese in svoje delo podrediti koristim nas vseh. Iz preteklosti je ostalo velika neresenih problemov, posledice nedela in napačnih odločitev v preteklosti tudi niso majhne, tako da bo dela čez glavo, lotili pa se ga bomo morali poslopoma in temeljito; z majhnimi koraki doseči velik napredek.

Tone Ipavec

URADNI PODATKI O UDELEŽBI IN REZULTATI REFERENDUMA ZA USTANOVITEV OBČINE TRZIN

Član volilne komisije za izvedbo referenduma za izločitev dela občine Domžale v novo občino Trzin Milan Prešern nam je posredoval uradne podatke o glasovanju na referendumu v Trzinu:

število volilnih upravič.	2.446	
glasovalo po imeniku	1.434	
s potrdilom	0	
Skupaj glasovalo	1.434	58,63 %
oddanih lističev	1.433	100,00 %
ZA	1.052	73,41 %
PROTI	366	25,54 %
neveljavnih lističev	15	1,05 %

STRANKARSKO OGLAŠEVANJE V ODSEVU PRED NOVEMBRSKIMI OBČINSKIMI VOLITVAMI

Vse stranke imajo enako pravico do nastopanja v glasilu *Odsev*. Pred volitvami bomo v novembru izdali posebno predvolilno številko našega glasila, v kateri bo imel vsak organizator volilne kampanje (stranka ali skupina občanov) za položaje v občinskem svetu ali za mesto župana Občine Trzin pravico do brezplačne objave oglasa na četrtini strani v *Odsevu*. Vrstni red tournstnih člankov bomo izžrebali javno v uredništvu.

Vse dodatne predvolilne objave v *Odsevu* bo treba plačati po ceniku, ki velja za reklamne članke v našem glasilu. V reklamnih člankih imajo organizatorji volilne kampanje pravico do objave logotipa stranke, ene črno bele slike in ustreznega teksta. Besedilo lahko organizatorji volilne kampanje pripravijo sami, uredništvo *Odseva* pa ima pravico do lektoriranja teh prispevkov. Besedilo lahko po želji posameznih organizatorjev volilne kampanje napišejo tudi člani uredništva. Vsaka stranka ima lahko v eni številki *Odseva* na razpolago največ eno stran. Vse podrobnejše podatke dobite pri članih uredništva ali na sedežu KS Trzin.

Uredništvo *Odseva*

NA OBČINO SE JE TREBA DOBRO PRIPRAVITI

V skladu z zakonom o ustanovitvi občin ter določitvi njihovih območij je Trzin z 8. avgustom 1998 postal samostojna občina s sedežem v Trzinu. Kaj pa zdaj?

Na KS Trzin sta za vodenje priprav na začetek delovanja nove občine zadolžena Jožica Valenčak in Tone Peršak. Prosili smo ju, da za bralce Odseva pojasni, kako bodo stvari zdaj tekle in kaj je treba še storiti, da bo občina Trzin res zaživela.

Jožica nam je, da bi vsi vedeli za prelomne dni ob nastajanju občine, navedla nekatere najpomembnejše datume tega obdobja: "Predhodni postopek za ustanovitev občine in njeno izločitev iz dosedanje skupne občine Domžale smo v Trzinu zaključili 23. maja letos. Poizvedovalni referendum, na katerem smo se odločili za lastno občino, je bil 21. junija, 22. julija pa je državni zbor potrdil ustanovitev občine Trzin, ki je bila uradno ustanovljena 8. avgusta letos.

Po napovedih naj bi Državni zbor 22. septembra razpisal volitve v organe občin, volitve pa bodo 22. novembra. Takrat bodo volili občinske svetnike in prvega župana nove trzinske občine. V skladu z zakonom naj bi trzinski občinski svet štel 11 svetnikov. Za volitve bo treba imenovati volilno komisijo. To bo na predloge iz KS Trzin opravil domžalski Občinski svet. Slednji bo moral določiti tudi volilne enote, če pa tega ne naredi, bo Trzin ena sama volilna enota. Volilna komisija bo sestavila komisijo za volilni inenik in volilne odbore. Najkasneje 20 dni po volitvah bo predsednik občinske volilne komisije sklical prvo sejo novega občinskega sveta. To bo konstitutivna seja občinskega sveta, na kateri bodo potrdili mandate in sprejeli začasni poslovnik 1. januarja 1999 pa bo nova občina resnično zaživela in začela z delom."

Da bi občina takoj zaživela, je potrebno že vnaprej pripraviti nekatere akte. Za zagotovitev takojšnjega delovanja nove občine je treba pripraviti začasni poslovnik, statut občine, poslovnik občinskega sveta, akt o organizaciji ter akt o sistemizaciji. Vse te akte lahko pripravimo že pred prvo sejo sveta. Na prvi seji pa bo treba sprejeli tudi sklep o tem, kateri od odlokov Občine Domžale še veljajo. V skladu z veljavno zakonodajo bo imela nova Občina Trzin takoj na začetku pravico do štirih redno zaposlenih delavcev.

Tone Peršak je bil v času svojega poslanskega mandata v Državnem zboru član komisije za lokalno zakonodajo, kol občinski svetnik Občine Domžale

pa se je tudi v praksi dobro seznanil z zgradbo in delovanjem občine, zato je eden najprimernejših svetovalcev pri pripravah na občino. Med drugim nam je dejal:

Bistveno se mi zdi, da občina začne takoj oziroma kar najhitreje samostojno delovati. Po tem, ko bo s 1. januarjem začela tudi formalno delovati, bo imela zelo malo časa za poslabljanje na noge. Največ v treh mesecih bi bilo treba zaključiti delitveno bilanco z občino Domžale, že takoj pa bi bilo treba občno vzpostavljati tudi po kadrovski plati. Pred 1. januarjem to ne bo mogoče, saj KS še ne more objaviti razpisa za delovna mesta ali česa podobnega, že 1. januarja pa bomo potrebovali ljudi, da bi začeli z delom. Zato se mi zdi bistveno, da že prej poskrbimo za nekatere zadeve.

Že sedaj Svet KS mora poskrbeti za neko

podlago za začetek dela župana in Občinskega sveta. Med drugim je treba predvsem pripraviti statut občine, poslovnik občinskega sveta in tudi že neko sistemizacijo za delovna mesta v občini. Dokler občina nima statuta, namreč ne more verodostojno sprejemati niti odlokov niti sklepati pogodb, na primer za posojila ali kaj podobnega. Sprejemanje statuta v normalnem postopku običajno traja minimalno dva meseca. Na prvi seji tako svetniki dobijo v roke osnutek statuta in nanj dajejo pripombe in šele na naslednji seji, čez en mesec, tak statut lahko potrdijo in sprejmejo. Isto velja za poslovnik občinskega sveta. Zelo pomembno je, da se ta dva akta sprejmeta v taki obliki, da že vnaprej onemogočita kakršnekoli nekorektnosti v postopkih.

Občina je precej bolj zapletena kot je KS, tudi veliko več pristojnosti ima, predvsem pa veliko več materialnih obveznosti, zato morajo biti vse odločitve sprejete res korektno, tako da ni nobenega dvoma o kakršnihkoli zasebnih ali skupinskih interesih.

Tudi sicer bo treba zagotoviti pravni red v občini. Trzin še nima nobenega akta. S 1. januarjem pa bo dobil kup pristojnosti - od pobiranja taks, nekaterih davkov, do urejanja številnih zadev. Za vse to bo potreboval neke pravne temelje. Ne moreš kar tako iti k nekemu občanu in mu reči: "Zdaj moraš pa plačati to in to!". Za vse je treba imeti odloke. Tega Trzin zdaj nima, zato je logično, da bodo trzinski svetniki morali na prvi seji prevzeti vse veljavne odloke, ki že veljajo v domžalski občini. Seveda pa to ne gre avtomatsko, ampak se je treba pri vsakem posebej odločilu, da to poslanstvo začasni akti občine Trzin, da se bo lahko začelo delo. Ob tem pa bo treba sprejeti že tudi svoje akte, saj gre v Trzinu za nekatere specifične zadeve, ki niso takšne, kot so v Domžalah.

Zelo pomemben za dejansko osamosvojitve se mi zdi tudi proračun. Menim, da ga je treba do neke stopnje pripraviti že vnaprej. Res je, da je proračun v neki meri odvisen od države, od tega, koliko država na nek način predpiše zagotovljeno oziroma primerno porabo. Država z zakoni regulira, koliko denarja je treba zagotoviti za vrlice, šolo in druge stvari. Vrlec in šola hosta zdaj naši in bo morala občina zagotoviti plače za učitelje in vzgojitelje ter za druge stvari. Ponavadi traja nekaj mesecev, da država predpiše vse te zadeve. Če bo državni proračun sprejet že letos, kot to obljublja, bo to teklo hitreje, vendar ne glede na to, se mi zdi pametno, da naredimo svoj proračun prej - da v njem upoštevamo neka predvidevanja, kasneje pa la proračun dopolnimo oz. popravimo z rebalansom. Če svojega proračuna ne bomo pripravili prej, bo financiranje potekalo po dvanajstih, glede na sedanjo domžalsko občino. To bodo dvanajstine, ki bodo primerne za to, kar je zdaj, kar pa je premalo. To pomeni: nobenih novih stvari. Vse bo tako, kot je bilo doslej. Na primer financiranje trzinskih društev naj bi bilo poleptakem takšno, kol je zdaj.

Naslednja pomembna zadeva pa se mi zdijo kadri. Mislim, da bo treba, ne glede na to, kakršne so bile obljube, takoj na začetku zaposliti vsaj tri ljudi, ki bodo prevzeli vsak svoje področje delovanja.

(nadaljevanje članka na strani 9)

V zvezi z zapletom okrog gradnje soseske T3 v Trzinu, so se nam s svojimi pojasnili oglasili investitorji. Njihovo pismo v celoti objavljamo:

TRZIN NAJ BO SODOBNA VAS

Investitorji gradnje T3 Trzin centra pričakujemo razumen razplet zadržkov s strani dela krajanov Trzina

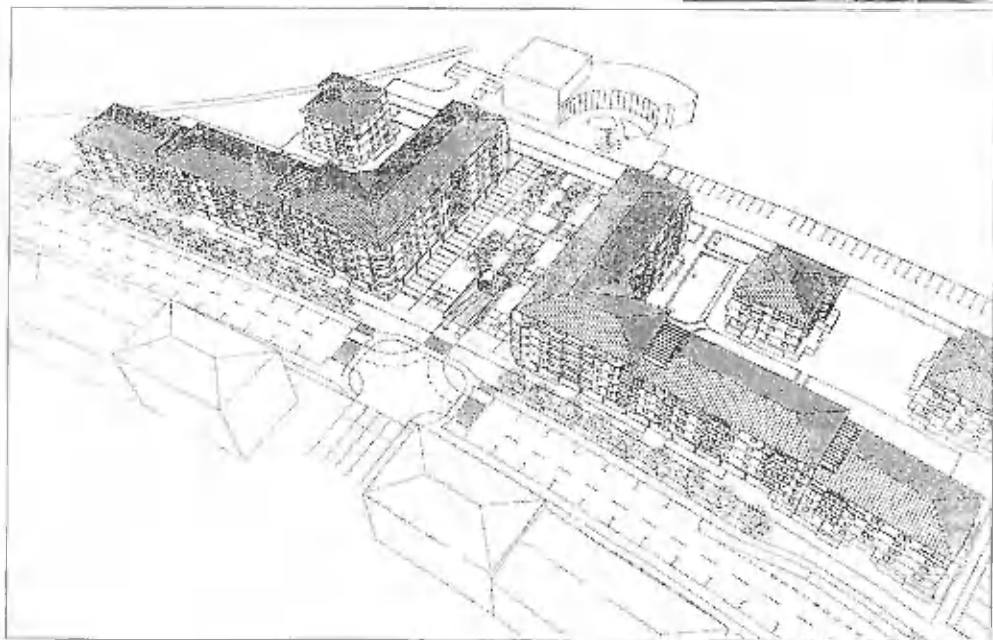
Na osnovi sprejetega Ureditvenega načrta T3 Trzin Center na Občinskem svetu občine Domžale, dne 29. 10. 1997, smo lastniki zemljišč, ki deloma obsegajo predmetno območje, pridobili pravnomočno lokacijsko dovoljenje za gradnjo in pravnomočno gradbeno dovoljenje za pripravljajna dela za prvi sklop severnega dela stanovanjske poslovne pozidave. Na navedene odločbe in akte ni bila v pritožbenem roku vložena nobena pritožba. Ta sklop po lokacijski dokumentaciji obsega: 114 stanovanj, 11 poslovnih prostorov oz. lokalov in podzemne garaže, vključno z delom pod trgom. Višina objektov je P+4+M na krajšem delu ob Irgu, nato se ob cesti niža na P+3+M ter P+2+M. V drugem sklopu načrtujemo cca 120 stanovanj in 18 lokalov, v tretjem sklopu (na drugi strani ceste) pa cca 2x35 stanovanj ter 2x8 lokalov. Takšna celota bo obsegala okvirno 300 stanovanj (kar

pomeni približno 1.060 stanovalcev). Navedeno gradnjo smo nameravali zaključiti koncem leta 2.000.

Sprejeti ureditveni načrt obravnava tudi gradnjo objekta Občine Trzin na severnem delu Irge, kar je rezultat večkratnih skupnih predhodnih konstruktivnih dogovorov z izdelovalcem ureditvenega načrta in KS Trzin, ki so se vrstili od maja do septembra 1997. KS Trzin je v teku teh dogovorov aktivno oblikovala svoje zahteve: poudarek na pomembnosti bodočega središča občine Trzin z oblikovanjem Irge in s tem možnost postopnega višanja etaž ob Irgu in postavitev objekta družbenih dejavnosti kol akcenta v osi Irge s postavitvijo obeležja in lociranosti lokalov na osrednji trg, kakor tudi formiranje čim več peš površin.

Vse našete zahteve je izdelovalec ureditvenega načrta upošteval in uskladi s strokovnimi službami Občine Domžale, kar je KS Trzin potrdila s tem, da je na svoji 13. seji Sveta, dne 16. 9. 1997, izdala soglasje k takemu predlogu ureditvenega načrta. Na isti

seji je bil sprejet tudi sklep, da se obveznosti investitorjev do KS uredijo s posebno pogodbo. Na tej podlagi je bil med investitorji in KS Trzin, dne 20. 10. 1997, podpisan poseben sporazum o sodelovanju pri pripravi, sprejemu ter izvedbi vsebin ureditvenega načrta območja T3 Trzin center. S tem sporazumom so investitorji prevzeli

obveznost v sklopu investicije zgraditi objekt družbenih dejavnosti, s 500 m² površin, za potrebe KS Trzin oz. bodočo občino Trzin. KS Trzin pa je s podpisom tega sporazuma potrdila usklajenost vsebine Odloka o ureditvenem načrtu območja T3 Trzin, kot je bil objavljen v uradnem gradivu za sejo Občinskega sveta občine Domžale in izrazila svojo podporo za sprejem tega sklepa ter se zavezala, da bo tudi po podpisu tega sporazuma še naprej konstruktivno sodelovala z investitorji in jim po

svojih najboljših močeh, ter v skladu s pristojnostmi in pooblastili, pomagala do dokončanja te investicije. Tako je bil predlagani Odlok sprejet na seji Občinskega sveta občine Domžale 29. 10. 1997 vključno s soglasjem občinskih svetnikov iz KS Trzin.

Na osnovi omenjenega sporazuma smo investitorji, dne 27. 7. 1998, s KS Trzin podpisali pogodbo o poslovnem sodelovanju in partnerstvu, s katero smo konkretizirali svoje obveznosti izgradnje objekta bodoče občine Trzin. Tudi v tej pogodbi se je KS Trzin

posebej zavezala, da bo po svojih najboljših močeh in po načelu dobrega gospodarja skrbela za to, da se bo tako prvi kot drugi sklop izgradnje ureditvenega območja izvajal nemoteno in brez nepotrebnega zavlačevanja.

V glasilu Odsev, v oktobrski številki leta 1997 in aprilski leta 1998, je bilo občanom Trzina predstavljeno, kaj se bo gradilo v tem prvem sklopu ter kako bo soseska pozidana v nadaljevanju, kakšno bo okvirno število stanovanj, ter opisana pozitivna mnenja predstavnikov KS Trzin o končni obliki pozidave, ki upošteva želje krajanov. Koncem julija tega leta, ko smo pričeli s pripravilnimi deli na gradbišču in s kupci že sklepali predpogodbe, ter v pričakovanju izdaje gradbenega dovoljenja za gradnjo objektov, je brez predhodno izražene želje KS Trzin za razgovor z investitorji, kot strela z jasnega po Trzinu zaokrožila anonimka, kakor tudi izjave v tisku in na radiu, ki v celoti dezinformira in podira vse dolgotrajne postopke in dogovore s KS Trzin v zvezi gradnje: gradile se bodo stolpnice, 900 stanovanj, manila, kriminal, druge "fužine", izkoriščanje krajanov, goljufija, da bo Slanovanjski sklad mesta Ljubljane kupil v teh objektih solidarnostna stanovanja ... Res pa je, da je neresničnost vsebine anonimke zanikal predsednik Sveta KS Trzin g. Ipavec s tem, da ni podpisal

svojega srlinjanja. Stanovanjski skladi pa praviloma kupujejo solidarnostna stanovanja na svojih območjih.

Dezinformacije so zavestno plasirali nekateri uradni predstavniki Sveta KS Trzin. Moramo pa poudariti, da so n. pr. dezinformacije o gradnji 900 stanovanj širili celo občinski svetnik ter dva svetnika KS Trzin. Menimo, da so tovrstne izjave in neargumentirane trditve povsem neodgovorne z vidika sprejetih sklepov Sveta KS Trzin, kot tudi podpisanega sporazuma in pogodbe o poslovnem sodelovanju. Ne najdemo pa racionalnega odgovora, s kakšnimi nameni so bile v javnost plasirane omenjene dezinformacije - ali kdo to ve?

Na osnovi našega dopisa z obrazložitvijo ter predloga za srečanje, je Svet KS Trzin 27. 8. 1998 sklical sestanek, na katerem smo povabljeni ponovno obrazložili sprejeti način gradnje ter število stanovanj in dokazali, da se trdno držimo dogovorjenega. Kljub veljavnemu lokacijskemu dovoljenju je bila izražena zahteva, da se objektom ob Irgu kar črta celotna etaža,

mansardno etažo (M) pa se spremeni v normalno (?) mansardo, ter da naj do 2. 9. 1998 KS Trzin posredujemo odgovor oz. ponudbo.

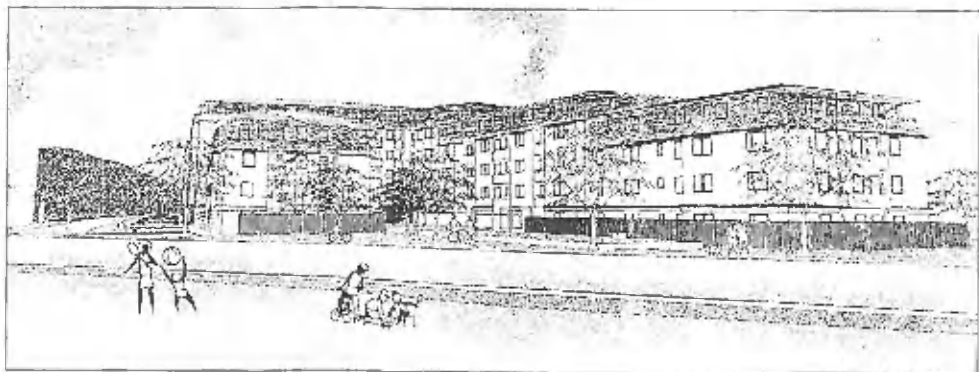
Preden smo se investitorji na našo željo sploh prvič sestali s KS Trzin, je le ta na svojih sejah sprejemala in razpošiljala pristojnim službam sklepe in trditve, ki so v nasprotju z vsemi medsebojnimi dogovori, sprejetim ureditvenim načrtom in končno tudi v nasprotju z lastnimi željami, izrečenimi pred sprejetjem ureditvenega načrta.

Na ponovnem sestanku Sveta KS Trzin, 1. 9. 1998, smo ponudili tri variante:

- 1 da oslonejo projekti skladni veljavno sprejetim dokumentom in dosedanjemu dogovoru s KS Trzin,
- 2 da mansardo vizuelno poudarimo (in ne da spremenimo obliko mansarde v normalno, kol je bilo napačno zapisano v dopisu KS Trzin o sklepkih s tega sestanka),
- 3 v kolikor ostane projekt nespremenjen, brezplačno zgradimo dodatna parkirišča v kleti za objekti Občine Trzin.

Urbanizem soseske in arhitekturo objektov so načrtovali za ta dela usposobljeni strokovnjaki, katerih rešitve ne morejo ovreči (ovrčiti), tudi zaradi nepoznavanja problematike celotnega načrtovanja, neargumentirane in nestrokovne pripombe.

Kjer koli je izgled nekega objekta nekemu všeč ali ne. Nemogoče je, da sosed sosedu graditelju vsiljuje "lepoto" objekta. Nikdar ni mogoče ugoditi različnim mišljenjem - tako uporabnikom kot strokovnjakom; takšni kompromisi, ob že izdelanih projektih in finančnem izračunu, lahko nujno rezultirajo z neustreznimi rešitvami, katere pa spet niso sprejemljive drugim ljudem. Zainteresiranim krajanom želimo kot investitorji poudariti, da smo k postopkom investicije pristopili že jeseni l. 1996 (!) in do sedaj v vseh bistvenih zadevah upoštevali želje predstavnikov KS Trzin (tudi pogodbo za zgraditev objekta Občine Trzin s 500 m² na naše stroške) in da nam vsakršna funkcionalna sprememba objektov povzroči ponovne poslopke pridobivanja lokacijskega dovoljenja, celotno spremembo projektov za pridobitev gradbenega do-

voljenja in izvedbo, bistveno podaljša čas do pridobitve gradbenega dovoljenja, vprašljiv končni rok izgradnje ter poleg že plačanih stroškov povzroči dodatno škodo zaradi že 30% podpisanih predpogodb s kupci. V takem primeru ne vidimo nikakršnih možnosti za realizacijo predvidene gradnje in lahko pride do dokončnega odstopa od gradnje ter s tem zaprtja gradbišča z gradbeno jamo, vendar homo investitorji predhodno izkoristili vsa pravna sredstva za nadaljevanje gradnje oz. zaščito svojih ekonomskih interesov.

V primeru odstopa od gradnje T3 Trzin center se vzpostavi vprašanje odgovornosti za povzročeno škodo, saj nastopamo kot zasebna podjetja, istočasno pa velika sred-

stva izgubi bodoča občina Trzin ob izpadu izplačila komunalnega prispevka nadaljnjih sklopov gradnje ter ostalih tekočih virov, ki bi posledično izhajali s strani stanovalcev in podjetij. Morebiti se molimo, če predvidevamo, da se ob takem primeru prihodnja leta ne bo našel investitor za kakršnokoli večjo dejavnost na območju Trzina.

Verjamemo, da so krajanje Trzina v prejšnjem času imeli vrsto problemov pri razvoju svojega kraja, vendar pa menimo, da bodo vendarle ugotovili našo, več kot običajno upoštevanje želja, korektnost in željo z njimi v naprej imeli dobre odnose.

Trzin naj postane sodobna vas!

Investitorji:

- SGP Kraški zidar d.d.
- Nepremičninska družba POTEZA d.o.o.
- IN.Co Invest

Prikazi uređilve T3 centra dokazujejo, da objekti niso stolpnice in nikakor ne ohsegajo 900 stanovanj ...

ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV

Komunalno podjetje Domžale bo v sredo, 23. 9., opravilo jesenski odvoz kosovnih odpadkov. Odpeljali jih bodo na dan rednega odvoza komunalnih odpadkov.

Akcija je namenjena odstranjevanju kosovnih odpadkov iz gospodinjstev. Med kosovne odpadke iz gospodinjstev ne sodijo nevarni odpadki kot so: embalaže škropiv, olj in barv, lakov in podobno. Te odvažajo v posebni akciji odvoza nevarnih odpadkov.

Ravno tako med kosovne odpadke iz gospodinjstev ne sodijo avtomobilski deli in akumulatorji. Tudi gradbenega materiala, vejevila in živih mej ne bodo odvažali.

ZBOR KRAJANOV O USODI CENTRA T-3

Vas zanima kakšen center Trzina so si zamislili projektanti in investitorji? Kakšne so želje krajanov? Želite sami povedati svoje mnenje o tem?

Pridite v torek, 22. 9. 1998, ob 19. uri v dvorano Kulturnega doma v Trzinu. Na zboru krajanov bomo odločali o tem, kakšen naj bi bil Trzin v prihodnje. Ne dopustite, da drugi govorijo v vašem imenu!

Pridite!

NA OBČINO SE JE TREBA DOBRO PRIPRAVITI

(nadaljevanje s strani 5)

Nekdo bo moral skrbeti za komunalno infrastrukturo in gospodarstvo.

To bi moral biti strokovnjak, saj je v Trzinu, ne glede na to, da imamo v primerjavi na slovensko povprečje večino stvari že dokaj dobro urejenih, še precej nerešenih zadev.

Drugi človek bi skrbel za kompleks družbenih dejavnosti in društvenega življenja v Trzinu, za kar bo skrbela občina. Tretji redno zaposleni pa naj bi

bil zadolžen za resor splošnih zadev. Ker bo treba pripravljati najrazličnejše akte, ni moral biti pravnik.

Po mojem je to lahko hkrati tudi tajnik občine, še zlasti, če župan ne bo profesionalen. Ti trije ljudje so po mojem minimum, ki bi ga morali zagotoviti, po vsej verjetnosti pa bomo rabili še eno ali dve tajnici, ki bi pomagali županu, občinskemu svetu in trem vodjem resorjev. Poleg tega pa menim, da bi Trzin rabil še enega komunalnega delavca. Ta naj bi skrbel za zelenice, urejanje pločnikov, cesl, za

sprotno popravilo label, košev za smeli in druge podobne stvari.

Vse to bi bilo treba, če ne želimo zastojev ali odvisnosti od koga drugega, že pripraviti. Že zdaj bi bilo treba pripraviti načrt tega, kaj je pomembno takoj narediti, hkrati pa bilo treba pripraviti že tudi smernice bodočega razvoja Trzina. Dela je torej že zdaj dovolj in od tega, kako in kaj bodo sedanji svetniki pripravili za naprej, bo odvisno tudi, kako uspešno bo shodila Trzinska občina.

Miro Štebe

TRZINCI IMAMO PRAVICO ODLOČATI O TEM, V KAKŠNEM KRAJU HOČEMO ŽIVETI

SVETNIKI KS TRZIN SMO BILI ZAVEDENI!

V Trzinu je bila že dalj časa prisotna želja, da bi kraj dobil nekakšno urbano središče, kjer bi lahko Trzinci urejali svoje družbene obveznosti in potrebe, kjer bi se lahko zbirali na prireditvah in sploh zaživeli kot celovit kraj. Slišati je bilo različne predloge, vendar je ideja dobila realnejše možnosti šele, ko so stekla dela za ureditev trzinske obvoznice, saj naj bi se z obvoznico prometno sprostilo območje med trzinsko osnovno šolo in železniško progo, ki je že umeščeno v osrednji del Trzina.

Projektanti na Razvojnem zavodu Domžale oziroma Regijski družbi so izrisali osnutek načrta za pozidavo območja, ki je dobilo ime T3 center, vendar pri tem po naši oceni niso v zadostni meri upoštevali naših zahtev, hkrati pa nas tudi niso dovolj seznanili s projektom. Trzinski občinski svetniki so zato na pobudo Sveta KS Trzin v začetku leta 1997 dvakrat blokirali razpravo o tej problematiki v Občinskem svetu občine Domžale.

Na našo izrecno zahtevo so v Trzinu razgrnili načrte, vendar nanje ni bilo posebno veliko pripomb, ob koncu javne razgrnitve pa smo 19. 5. 1997 pripravili zbor krajanov, na katerem so udeleženci predstavljene projekt zavrnili. Predlog je predvideval gradnjo, ki bi potekala v treh fazah. Na fotografijah makete, ki so nam jih predstavili, so bila vidna štiriozračna poslopja, ki so jih krajanje med razpravo krsili za "kremšnilce", imela pa naj bi po tri nad-

stropja brez mansarde. To so kasneje spreminili v dvanadstropne zgradbe z mansardami. Investitorji so nam pojasnili, da moramo pristati na stanovanjsko gradnjo, saj bi le tako lahko prišli do denarja za gradnjo prostorov in ustanov, ki smo jih želeli imeti v centru. Ceno za gradnjo teh objektov bi namreč vračunali v ceno stanovanj. Zagotovili so nam, da hi že v prvi fazi lahko zgradili stolpčič, v katerem naj bi dobila svojo sedež KS oziroma bodloča Občina in da hi bila zanje takšna gradnja ekonomsko unravičena že v prvi fazi.

Ker tudi člani Sveta KS v predlaganem predlogu nismo našli zadosti ustreznih rešitev za dolgoročne potrebe krajanov, smo o predstavljenem osnutku še isti dan po javni predstavitvi dali negativno mnenje. Z dopisom, sestavljenim 21. 5. 1997, smo zahtevali, da nam predložijo še druge predloge za strokovno rešitev dritvenega načrta za T3, še posebej pa smo zahtevali, da nam ob variantnih rešitvah predložijo tudi analize izrabe prostora, presoje obremenitve okolja oz. vplive na okolje ter analize možnosti širitve šolskega prostora in šolskih objektov glede na predvideni program

0-letnega osnovnošolskega izobraževanja in povečanega števila prebivalcev.

Da bi našli izhod iz mrtve ulice, smo se s predstavniki občine, projektantov in potencialnimi investitorji dogovorili za usklajevalne sestanke, na katerih je interese Trzina zastopala razširjena strokovna komisija. Prvi tak sestanek, na katerem so skušali najti primerno rešitev za ureditev centra Trzina, je bil 29. 8. 1997 v prostorih Oddelka za gospodarske javne službe v Domžalah. Naši predstavniki so na njem postavili vrsto zahtev, za katere smo menili, da naj bi jih bodoči načrt centra izpolnjeval. Osrednjo pozornost smo namenjali funkcionalnosti centra, etapnosti gradnje, usodi krajanov, ki živijo na območju, ki ga pokriva načrt T3, ves čas pa smo zahtevali, da naj bo izgled bodočega centra usklajen s sedanjim podobo kraja in naj ne daje pretiranega mestnega videza. Govorili so sicer o etažnosti, vendar projektanti pri tem niso povedali, da namravajo povišati višino objektov.

Da bi bilo delo prožnejše in učinkovitejše, so iz vrsti širše strokovne komisije imenovali ožjo tričlansko strokovno pogajalsko skupino, v kateri so interese Trzina zastopali: Tone Ipavec, Marjan Tekavec in Filip Vraber. Člani skupine so s projektanti in investitorji usklajevali naše zahteve in kot rezultat teh prizadevanj so projektanti čez čas predstavili nekoliko spremenjen načrt bodočega centra. V načrt so vnesli nov objekt, kamor naj bi prešellli upravo bodoče občine, hkrati pa so povezali florise

Prvotni načrt ureditve T-3
Označen je prvi predlog za del centra, ki naj bi ga pozidali najprej

nekaterih prej ločenih objektov. Projektanti so v predlog tako zarisali celo več prostora namenjenega stanovanjski gradnji kot so pa videli v prvem predlogu. Nihče od projektantov pa nas ob tem ni seznanil z dejstvom, da so objekte tudi povišali z dodatnimi nadstropji. Ves čas so nam predstavljali le florise, pozornost pa so usmerjali k drugim vprašanjem v zvezi z gradnjo centra (oskrbi s plinom, regulacija Pšale, dejavnosti, ki naj bi jih dobili v center ...). Tudi predstavniki pogajalske skupine trdijo, da je bilo ves čas govora le o formuli $K+P+2+M$ in šele oktobra 1997 naj bi bilo dogovorjeno, da bo samo vogalni del objekta B1 dosegel $K+P+3+M$.

Investitorji so nam ves čas tudi zagotavljali, da želijo kar najbolj tesno sodelovati s KS, da so njihovi interesi za pridobitev posameznih dejavnosti in uradov v center identični z interesi KS, da pa nam ne morejo že v naprej povedati, kaj vse naj bi v centru od zahtevanega dobili (pošta, zavarovalnica, zdravstvena postaja, lekarna ...). Pojasnjevali so nam, da končnega izgleda naselja še nimajo izrisanega, da pa se bodo njihovi projektanti potrudili in da bo naselje prijetno za oko. Zagotavljali so nam tudi, da bodo v Trzinu pred dokončnim odločanjem, predno bo stekel postopek za pridobitev gradbenega dovoljenja, predstavili maketo in izrisan izgled bodoče soseske. Predvidoma naj bi bila ta predstavitev v mesecu maju 1998.

Po takih zagotovilih smo svetniki KS na 13. redni seji sveta KS 16. 9. 1997 sprejeli sklep, da je predstavljeni dopolnjeni osnutek zazidalnega načrta načelno sprejemljiv, predvsem kot izhodišče za nadaljnjo izdelavo predloga zazidalnega načrta. Od občinskega sveta smo zahtevali, naj se opredeli glede pripomb krajanov ob javni razgrnitvi in javni obravnavi osnutka zazidalnega načrta T3 center in zahtev KS s tem v zvezi. Na tej seji smo pooblastili pogajalsko skupino, da v pogajanjih z investitorji in občino doseže dokončen sporazum o podobi centra in o prostorih oz. objektu za potrebe KS, ki naj bi ga v okviru centra investitorji zgradili za potrebe KS.

20. 10. 1997

je predsednik KS v imenu Sveta KS podpisal sporazum o sodelovanju pri pravi, sprejemu ter izvedbi vsebin ureditvenega načrta območja T3 Trzin center in poslal na

občino pismo, da se Svet KS strinja s predlaganim odlokom o ureditvi T3. V omenjenem sporazumu ni nikjer govora o višini objektov v T3 in šele na zboru krajanov avgusta 1998, smo izvedeli, da je komisija v pogajanjih pristala, da se v delu centra zgradbe zvišajo na $K+P+3+M$.

Torej smo bili svetniki zavedeni, saj nismo vedeli, da bodo naše načelno in pogojno soglasje osnutku zazidalnega načrta iz dne 16. 9. 1997 po hitrem postopku obravnavali kot končno soglasje, predvsem na nas ni nihče seznanil, da je medtem prišlo do povečanja števila nadstropij na objektih.

Občinski svet občine Domžale je na seji 29. 10. 1997 sprejel sklep, ki daje soglasje k predlagani ureditvi T3, ob tem pa je bilo tudi zapisano, da se v centru T3 etažnost posameznih objektov prilagaja funkcijam in legi objektov, pri čemer je ta v splošnem $K+P+2+M$, v območju centralnega trga pa se lahko postopoma zviša do največ $K+P+4+M$. Svetniki, ki zastopajo frzijske interese na občini so prepričani, da z glasovanjem za odlok nikakor niso dali soglasja k tako visokim stavbam, kot jih investitorji nameravajo zdaj graditi. Prepričani so bili, da je bilo s pogajalsko skupino dogovorjeno, da je treba odlok razumeti kot načelno maksimalno možnost, gradnja pa bo ostala v okviru omejitve, ki jo je Svet KS ves čas zagovarjal.

Še na 18. redni seji sveta KS, 17. marca 1998 (!), ki sta se je udeležila tudi g. Borut Ulčar (RRD) in g. Vladimir Franič (Kraški zidar) nam niso pojasnili, kako visoke objekte nameravajo graditi v centru T3. Na seji je bilo izrecno zahtevano, da investitorji Svetu KS dajo na vpogled podrobnejši idejni projekt

končne ureditve centra T3. Dobili smo zagotovila, da se arhitekti še ukvarjajo z infrastrukturnimi, komunalnimi in drugimi pripravljalnimi problemi, da pa bodo v kratkem začeli risati tudi končni izgled soseske in da nam bodo investitorji njihove končne predloge in makete predstavili v maju. Pričakovali smo, da bodo investitorji svojo obljubo držali in Trzinem res predstavili, kako si zamišljajo končni izgled centra Trzina.

V začetku junija so nas presenetili oplosi po časopisju, s katerimi so investitorji potencialnim kupcem nbljubljali stanovanja in poslovne prostore v objektih, ki naj bi bili precej višji od tistih, o kakršnih smo se na KS po našem prepričanju pogovarjali. Ko so se na območju bodočega centra začela pripravljala dela in so krajanje videli, kako ogromne objekte naj bi v T3 gradili (saj se je predvidena izjemna višina $K+P+4+M$ medtem spremenila v prevladujočo petnadstropno višino), je med ljudmi zavrelo. Prišlo je do spontanega protesta in javno moramo priznati, da je bila nad predlagano končno podobo T3 presenečena tudi večina svetnikov KS.

Ugotavljamo, da so investitorji že pred sprejetjem občinskega odloka o T3 vedeli, za kako visoke objekte bo šlo, vendar nam tega niso povedali. Že septembra 1997 se je pojavil načrt T3, v katerem je zapisana formula $K+P+3+M$. Našo pozornost so vedno preusmerjali na druga pereča vprašanja.

Do zapleta, kakršnemu smo pričeli, ne bi prišlo, če bi se investitorji držali obljube in Trzinem v maju, pred končnim pridobivanjem gradbenih dovoljenj, predstavili načrtovano končno podobo T3, investitorji oz. tisti, ki so vodili postopek, pa so nas pri tem obšli in izigrali.

Prepričani smo, da je v ozadiju celotnega zapleta le želja po čim večjem zaslužku, ki ne upošteva dodatnih problemov, ki jih ta gradnja prinaša Trzinu.

Za investitorje je bila, kot so zatrjevali tudi na javni obravnavi osnutka projekta 19. 5. 1997, ekonomsko upravičena že prva verzija gradnje T3, v kateri so bile predlagane dvonadstropne zgradbe, ena od njih pa je bila predvidena za družbene dejavnosti oz. za sedež KS. Spremenjena varianta ni zmanjšala florisa objektov, ampak jih je le pove-

zala. V soglasju s Svetlom KS je bil dodan še nov objekt, v katerem naj bi bil sedež KS oz. občine, hkrati pa naj bi ga delno, kakor nam je zdaj znano, financiral tudi individualni investitor, ki naj bi tam gradil tudi poslovni objekt. Investitorji centra T3 so tako za svojo komercialno prodajo pridobili še stolpič, prej namenjen za potrebe KS, ob tem pa so se s predstavniki Občine in tudi KS dogovorili, da bi gradnjo družbenega objekta delno financirali tudi s sredstvi, ki jih Razvojni

zavod Domžale dolguje Trzinu, in z denarjem, ki naj bi bil vplačan za komunalne prispevke. Iz tega izhaja, da investitorji za občino Trzin ne bodo zastoj zgradili 500 m² družbenih prostorov in po našem mnenju tudi niso bili upravičeni kar tako povišati etažnosti objektov.

Nekaj dvomov o korektnosti celotnega postopka nam vzbujajo tudi podatki, ki smo jih zbrali o tem, kako so se oblikovale cene zemljišče, odkupljenih za gradnjo centra T3.

Menimo tudi, da sta strah in skrb za prihodnjo kakovost življenja v Trzinu, ki sta vse bolj prisotna med krajanji Trzina, povsem upravičena. Ni dovolj zgradili le stanovanja, pa če so ta še tako luksuzna. Treba je poskrbeli tudi za življenje v naselju. Center naj bi s svojimi ustanovami pripomogel k dvigu kakovosti življenjske ravni v naselju, vsceno pa že zdaj v kraju ni zadosti

poskrbljeno za preživljanje prostega časa prebivalcev. Ni ustreznega športno rekreacijskega centra, ni poskrbljeno za prosti čas mladih, vprašljivo je tudi, ali hosta šola in vrtec s sedanjimi zmogljivostmi lahko prenesla takšen dotok novih priseljencev - Trzin se bo širil tudi drugod, ne le v centru T3. Krajanji Trzina bi radi vsem - tudi tistim, ki bodo šele prišli v naš kraj, izboljšali možnosti za preživljanje prostega časa v našem kraju. Ne želimo več biti spalno naselje, za kar so nas razglašali. Ne nasprotujemo razvoju in tudi ne širjenju naselja, vendar mora biti to nadzorovano, ne pa skokovito in prepuščeno stihiji.

Menimo, da imamo krajanji pravico odločati o tem, v kakšnem kraju hočemo živeti in da so nas tvorca nameravane podobe centra T3 v odločitnem trenutku zaobšli. S tem se ne strinjamo in zahtevamo, da se odkrito pogovorijo z nami in najdejo najprimernejšo rešitev.

Svetniki KS Trzin

ZBORU KRAJANOV OB ROB

Na prvih demokratičnih volitvah v Svet KS, ki so bile pred dobrimi tremi leti, smo kandidirali in bili izvoljeni krajanji, ki smo se za to odločili, ker smo želeli spremeniti način, da za nas o vsem odločajo drugi. Poleg tega smo želeli bolj dejavno vključevanje čim širšega kroga krajanov v sistemu odločanja o bivalnih razmerah kraja.

Po uvalnem obdobju (volitve so bile junija, torej lik pred dopust), ko smo zastavili svoje moči, smo naleleli na ovire, ki jih nihče od nas ni pričakoval. Zakon o lokalni samoupravi in Statut Občine Domžale sta onemogočala konstruktivno delo Sveta, saj nista odredjala nikakršnih pristojnosti KS. Dodeljena sredstva za redno dejavnost KS (prva leta 130.000 SIT, sedaj 150.000 SIT) niso zadoščala niti za

plače dveh redno zaposlenih v KS, ki jih je že pred časom zaposlila občina.

V takih razmerah je bilo delo zelo oteženo, če ne skoraj onemogočeno, pa vendar smo hoteli nekaj storiti in pokazati našim volilcem, da se da z dobro voljo tudi ob takih razmerah nekaj storiti.

Kol prvo nalogo smo si zadali, da bomo začeli o vsem obveščati ljudi in tako se je porodila ideja o obudilni pred časom izhajajočega glasila *Odsev*. To smo storili in še mnogo več, ne naštevati bi vsega, pa vendar: imamo svoj krajevni praznik, obnovljeno smučišče, poživilno delo društev, povezano med njimi, izlete, proslave in še mnogo drugega bi lahko naštevali. Krona vsega našega dela pa je, da smo ob tričetrtinski podpori krajanov dosegli, da smo postali *samostojna občina Trzin*. Žal pa zaradi pičlo odmerjenih sredstev za investicije in mnogo storili na področju infrastrukture in tako, kolikor smo načrtovali.

Trzin je bil v preteklosti izpostavljen urbanističnemu posiljevanju; od prenatrpanega stanovanjskega naselja Mlake, do stalno spreminjajoče se podobe IOC.

Zadnje čase pa je v naše življenje posegla izgradnja vpadnice M-10, ki je kar nekaj krajanov močno prizadela in je vprašanje, če bi bili samostojna občina, če bi

to dovolili. Mislim, da ne. Zakaj ne bi šla Štiripasovnica bolj v polje, če že posegamo po kmetijskih površinah?

Ko je prišla med krajanje sicer netočna vest o 900 stanovanjih in 3000 novih prebivalcev, je ljudem prekipelo. Zahlevali so zbor krajanov, ki so se ga množično udeležili in povedali svoje. Žal se je zbor sprevrgel v vsestransko obtoževanje Sveta in njegovega dela in niso bili pripravljeni poslušati argumentov. Zato dajem nekaj pojasnil.

Načrti za T-3 Center so bili izobešeni na vpogled na občini Domžale. Na zahtvo Sveta KS, da se izobešijo v prostorih KS, smo dobili odgovor pristojnih služb, da naj si krajanji načrte ogledajo kar v Domžalah. Na srečanju starih in novih predsednikov in tajnikov KS, katerega se zaradi drugih obveznosti nisem udeležil, sta g. Novak Ivan, tajnik KS, in g. Ložar Jakob, podpredsednik KS, županji ge. Cveti Zalokar-Oražem izrazila nezadovoljstvo nad takim postopkom in odnosom do KS, na kar je ona obljubila, da bomo dobili zahtevane projekte v Trzin.

Tako smo projekte res dobili (sicer v tlorisni izvedbi), obvestili krajanje o nameravani gradnji in jih prosili, naj si načrte ogledajo in dajo svoje pripombe v knjigo pripomb. Odziv krajanov je bil katastrofalno slab, tako da sem bil zelo razočaran nad nezainteresiranostjo krajanov. Pripombe, ki pa so jih dali redki posamezniki, pa

so se bolj ali manj nanašale na ureditev lastninskih razmerij kot na same načrte ali na število stanovanj in višino objektov.

Zato smo zaprosili nekatere strokovne sodelavce in ti so nam svetlovali, kakšne spremembe naj zahtevamo. Te ljudi smo polem vključevali v nadaljnje postopke.

Na vsch sestankih z investitorji smo usklajevali predvsem vsebinsko naravo centra, prepričani, da ves čas govorimo o prvotnem načrtu, ki načrtuje dve nadstropji z mansardo, le v sredini tri. Tudi ta višina ni bila Svetu pogodna, vendar nismo vztrajali na znižanju, ker so zadovoljili vsebinskim zahtevam in centralnem trgu s slavo za polne KS. Od vsega začetka sem bil prepričan, da govorimo o teh modelih in nikoli nismo bili člani Sveta opozorjeni na spremembo višine.

V maju 1997 so nam delavci Regijske razvojne družbe iz Domžal podrobneje predstavili načrte in slikovno gradivo, izde-

lano na osnovi makel. Takrat še sploh ni bilo govora o formuli $K+P+4+M$.

Takrat smo se dogovorili in sestavi komisije, ki naj bi usklajala še zadnje detaje z investitorji. Prvi sestanek je bil v prostorih Oddelka za gospodarske dejavnosti na Savski 1 v Domžalah. Tudi na njem nismo bili seznanjeni z višino objektov. Na osnovi teh razgovorov in sklepa 14. seje je Svet izdal mnenje, ki je v načelu izražalo strinjanje z Odlokom.

Na 32. seji Občinskega sveta dne 22. 10. je bil na dnevnem redu tudi ta Odlok, ki pa so ga obravnavali šele v nadaljevanju seje 29. 10. V tem Odloku se je prvič pojavila formula $K+P+4+M$, ki pa smo jo zaradi časovne stiske in obilice gradiva prezrli, niti nismo bili na njo kakorkoli opozorjeni. Sam sem bil v listem času polno obremenjen s pripravami na razpravo o sklepanju za podporo referendumu za občino Trzin in sem vse svoje misli usmerjal in posvečal temu.

Po sprejetju Odloka smo nenehno ustno, po telefonu in tudi pisno od 12. februarja 1998 zahtevali načrte centra, vendar jih vse do 30. 7. 1998 nismo dobili in smo bili nad časopisno ponudbo in objavljenim načrtom tudi sami presenečeni.

Svet KS bo skušal z investitorji odpraviti nesoglasja glede višine in števila stanovanj,

sicer pa je gradbeno dovoljenje izdano tako samo za prvi sklop 120 stanovanj in bo o nadaljnji gradnji sklepal novi Svet občine Trzin, ki bo pač moral prislutniti volji krajanov.

Prav je, da krajani povedo svoje mnenje, vendar le na osnovi točnih informacij. Sedanji Svet je pri svojem delu angažiral veliko zunanjih sodelavcev, odprt je bil za vsakogar, ki je imel voljo prispevati nekaj za naš boljši jutri. Vprašati se moramo tudi kaj je z ambulanto v Trzinu, lekarno ... ali bo dovolj velik ekonomski in drugi interes pristojnih za ustanovitev teh prepolnbnih ustanov.

Naj na koncu poudarim še to, da si je Svet prav zaradi tega, ker ne želimo, da nam drugi vsiljujejo svoje projekte in Irgujejo s trzinsko zemljo, na moč prizadeval, da bi prišli do svoje lastne občine, kar nam je ob obilni pomoči krajanov tudi uspelo. Ne zapravimo na nerazumen način tega darila, stopimo skupaj in zgradimo občino, ki bo po meri ljudi.

Predsednik Sveta KS

Tone Ipavec

Foto: Mojca Ručigaj

OČITKOM V BRK

Na Zboru krajanov je bil izražen sum, če ne že kar obtožba, da so imeli nekateri člani Sveta določene koristi od projektov, ki se gradijo v Trzinu.

Z vsa odgovornostjo trdim, da po mojem vedenju, okoriščanja v tem Svetu nikoli ni bilo in da ni nihče od članov Sveta ali komisij prejel kakršnokoli denarno nagrado ali drugače izkoristil svoj položaj.

O sebi pa le to:

Preko 30 let sem bil zaposlen v komercialni v Metaliki - Ljubljana, od tega več kot polovico časa na vodilnih delovnih mestih, kjer sem imel kar nekaj priložnosti osebnega okoriščanja. Zagotavljam varni, da ni bilo niti enega primera osebnega okoriščanja ves čas mojega dela v Metaliki, kar lahko še danes potrdijo moji sodelavci in tudi poslovni partnerji. Dolgo časa sem vodil sektor s 130 zaposlenimi in milijon DEM mesečnega prometa, pa sem vedno svoje podrejene učil poštenja.

Ko sem leta 1962 prišel v Trzin, sem se takoj vključil v dramsko sekcijo KUD-a, kjer sem deloval kot igralec in režiser. Koliko ur sem porabil v tem 36 letnem delu za sestavljanje režijskih knjig, scene, kostumov, nakupa

opreme in vsega ostalega, kar na takšen podeželski oder spada. To vedo samo tisti, ki so se kdaj ukvarjali z amaterskim gledalištvom. Nikdar, zares niti enkrat, nisem zahteval nadomestila za izgubljen prosti čas, vikende, dneve dopusta. To je bilo pač moje veselje.

Tudi za T-3, dragi krajanji, ali za karkoli drugega, nisem prejel nikakršnega denarja. Da nisem bil ob sprejemanju Odloka dovolj pozoren na vsebino, pa se opravičujem s tem, da sem bil v listem času več kot obremenjen pri delu za trzinsko občino, s predlogom za referendum, glasovanju na isti seji OS in temu sem dal takrat prednost, ker sem bil vezan na roke, saj sem pričakoval, da me bodo drugi opozorili na določene pomanjkljivosti Odloka.

Svojega poštenega imena ne dam ne za T-3 ne za ves Trzin.

Poleg tega želim informirati krajanje, da je to prvi sklop prve faze izgradnje Centra in obsega okoli 120 stanovanj, o drugem sklopu pa bo že odločala nova Občina Trzin.

Toliko vsem obrekljivcem, ki mi očitajo grdobije.

Imam še mnogo idej in načrtov: od kableske TV, izgradnje planinske kočje na Ongru, šport-

no-rekreacijskih površin, parka z ribnikom in sprehajalnimi potmi med IOC in Mlakami, letno gledališče s prireditvenim prostorom, ustanovitev kmetijske skupnosti in izgradnjo mini mlekarne in sirarne; idej ne zmanjka in veliko Trzincev bi dobilo zaposlitev in služek.

Tudi parolo o vaškem značaju kraja sem že davno sam izrekel ob sestavljanju in opravičevanju Elaborata za občino. To, da bi krajanji sami lahko odločali o svoji usodi in okolju, kjer želijo bivati, je bil tudi poglavitni vzrok mojemu vztrajnemu prizadevanju za ustanovitev samostojne občine.

Očitno pa bodo sadove našega dela (kajti pri tem me je v celoti podpiral Svet KS) pobrali drugi, ki že ustanavljajo stranke in sestavljajo liste za kandidate v prvi Občinski svet nove OBČINE TRZIN.

Pri vsem tem me morate razumeti, da se sprašujem, ko mi zlobneži očitajo grdobije, **ali je vredna?**

Tone Ipavec

V TRZIN NE ŽELIMO DOBITI TROJANSKEGA KONJA

V reviji Jana so pred časom objavili uvodnik, ki je namigoval na zaplankanost Trzincev, ki ne želijo sprejeti novega večjega doloka priselencev v svoje naselje. Urednica revije nas je primerjala s tistimi kraji, ki nečejo na svoje ozemlje dobiti odlagališča za smeti, zavoda za zdravljenje zasvojenecv z drogo in tistimi, ki želijo težave kar najbolj pofitsniti od sebe, k sosedom. Podobna mnenja je slišali tudi med samimi Trzinci. Nekateri celo pravijo, da se obtašamo kot Butalci. Poudarjajo, da je Trzin sposoben prenesti še 2.000 in celo več novih priselencev. Opozorjajo, da bi lo za novo občino pomenilo tudi več dohodnine in drugih dohodkov, hkrati pa bi ob tako velikem številu prebivalcev Trzin postal vabljiv tudi za najrazličnejše podjetnike, saj je zanje precej bolj donosno, če odpirajo svoje lokale in podjetja v naselju, ki ima več prebivalcev.

Podobnih razmišljanj je še več, vendar vseh le niso povsem prepričala. Nasprotniki takih razmišljanj poudarjajo, da moramo Trzinci vseeno imeti besedo pri tem, v kakšnem kraju bomo živeli. Ne nazadnje smo se zalo tudi odločili za svojo občino! Verjetno res ni več tako daleč čas, ko se bo Trzin spojil z Ljubljano. Mesina občina se namreč začne že na meji Trzina. Ko bo urejena obvoznica, naj bi do Trzina vozili ljubljanski mestni avtobusi, v kratkem naj bi vse trzinske telefone prevezali na ljubljansko omrežje, je pa še več drugih znakov, ki govorijo o tem, kaj nas v ne tako daljni prihodnosti čaka.

Trzinci se ne otepamo razvoja in novih priselencev

Ob tem pa je treba vedeti, da je v Sloveniji zelo malo krajev, ki bi se v zadnjih letih tako skokovito širili kol prav naš kraj. S tistih borih 700 prebivalcev v začetku šestdesetih let smo prešli že na vsaj 4.000, naselje pa se še širi. Ste se kdaj ozrli in skušali prešteti vsa gradbišča v Trzinu? V kratkem bodo tudi na Ongru zabrneli gradbeni stroji in začeli tudi tam graditi sosesko dvajsetih stanovanjskih hiš. Težko bi rekli, da se v Trzinu otepamo razvoja in novih priselencev, vendar je prav, da nam ni vseeno, kaj se s krajem dogaja, in da si prizadevamo, da prihod novih naseljenecv ne bi bil tako skokovit, hiter in tudi nenad-

Ali so alarmantne ocene iz trte zvite?

Med ljudmi so se pojavile najrazličnejše polresnice, dezinformacije in ugibanja o bodočem centru. Investitorji so najbolj ogorčeni nad govoricami o knučnem številu stanovanj v soseski T3. Ni važno, kdo je prvi začel razširjati takšne številkce, Trzinci vemo, da naj bi bila gradnja centra T3 razdeljena v tri faze. Če bo v prvi fazi zgrajenih približno 240 stanovanj - kot zatrjujejo zdaj, je precej verjetno, da jih bo po tretji fazi res 900. V Trzinu imamo že izkušnje s takšnimi napovedmi projektantov. Ko so začeli graditi novo naselje Mlake, so sprva napovedovali 40 hiš, nato so prešli na 48, kmalu zatem na 100, nazadnje pa se je število povzpelo čez 200. Tudi pri industrijski coni so bile prve številke hiš, delavnic in drugih objektov v coni precej manjše od tega, kar imamo v coni zdaj. Ne nazadnje pa so tudi načrtovalci centra T3 najprej predstavili trnadstropne objekte, prišli pa smo do poslopj, kakršne namer-

avajo gradili zdaj. Po vsem tem je težko verjeti, da se bo število stanovanj res zaustavilo pri 240.

Trzin je ponosen na svoje korenine

Trzinci na splošno nismo rekli ne stanovanjskim objektom v načrtovanem bodočem centru Trzina. Ves čas pa poudarjamo, da želimo, da se naš kraj razvija skladno, da se v njem dvigne kakovost bivanja, predvsem pa da želimo hkrati ohraniti tudi naš svojstven pečal, dušo kraja, nekatere njegove značilnosti in zanimivosti. Ne želimo postati množica hitečih ljudi brez imen. Ne želimo, da pozidajo vsako zeleno liso v našem kraju. Prav je, da ostanejo še nekateri zeleni, nepozidani kotički.

Kraj potrebuje središče

V naš kraj so se priselili številni Ljubljanci, ki so se želeli izogniti mestnemu vrvežu in

tamkajšnjemu načinu življenja. Želeli so več zelenja in svobodnega neba. Verjetno ne bi prišli k nam, če bi vedeli, da se bo kraj kmalu spremenil v blokovsko naselje.

Večina krajanov se strinja, da, še zlasti zdaj, ko smo postali občina, potrebujemo nekakšno upravno središče in prostor za družabno in kulturno življenje kraja. Domžalska občina ne bi nikoli pristala na financiranje gradnje takšnega središča v Trzinu in tudi nova občina verjetno še nekaj časa ne bo imela toliko denarja, da bi lahko zagotovila denar za kaj takega. Povsem jasno je, da je treba do takšnega centra priti po obvoznici, tako da ob gradnji centra omogočimo tudi gradnjo objektov za komercialno prodajo in s tem omogočimo, da se z delom dobička zgradi tudi neprofitne objekte.

Zavedamo se strateške lege

Naš kraj leži na strateško zelo privlačni lokaciji, katere pomen se bo s časom še povečal, zato za Trzin ne bi smelo biti

težko dobiti investitorjev za gradnjo takšnega centra, kot smo mislili, da ga bomo dobili. Izgledalo je, da bo šlo vse po načrtih, vendar se je zdaj izkazalo, da so investitorji krajanje v odločilnem trenutku odločanja o tem, kakšno naj bo naše naselje v prihodnje, obšli, in so, kot so prepričani številni, Trzince izigrali. Krajanje smo nesporno imeli vso pravico, da nam investitorji, če so imeli poštene namene, z maketami in dokončno izrisanimi načrti, predstavijo, kako si zamišljajo končno ureditev centra Trzina. Če bi se s takšno predstavitev v maju pojavili v Trzinu, ne bi prišlo do zapletov, kakršnim smo priče zdaj. Zavedati se je treba, da pri tem projektu ne gre le za en ali dva manjša objekta, ampak sosesko, ki naj bi v marsičem vplivala na podobo in življenje kraja.

Argumentni za in proti

Soseska, ki nam jo ponujajo zdaj, ima enostavno prevelike, pregledne razsežnosti. Investitorji imajo celo kopico argumentov, ki naj bi govorili v prid takšnemu povečanju stanovanjskih objektov. Predvsem naj bi zdaj šlo za stanovanja višjega cenovnega razreda. Če bi vztrajali pri znižanju objektov za eno nadstropje, naj bi odpadla dvigala in tako bi stanovanja takoj prišla v nižji cenovni razred, v naselje pa naj bi dobili predvsem ljudi z nižjimi plačil-

nimi sposobnostmi, z nižjo življenjsko ravni. Menimo, da je celo v tretje nadstropje mogoče speljati dvigalo, če je to poglavitni razlog za nižjo ceno.

Zaradi ekonomske računice naj bi potem tudi zmanjšali število garažnih mest v kletih, tako da bi vsako stanovanje imelo le po eno garažno mesto, vsi drugi avtomobili pa naj bi zaprli vsa kolikor toliko dostopna mesta na območju soseske. Verjetno pa se takšnih razmer lahko bolj bojimo, če bo v soseski več stanovanj, kol pa bi jih želeli imeti. O tem se lahko prepričamo v Domžalah v okolici SPB-ja ali pa v Ljubljani, celo v neposredni bližini garažnih hiš. Ljudje enostavno niso pripravljeni voziti svojih vozil na parkirna mesta pod zemljo. Vsak najraje zapelje svojega jeklenega konjička kar najbližje cilju svojega obiska, pa čeprav pri tem parkira na zelenici.

Stanovanjski bloki, ki naj bi v višino segali tako visoko, kot zdaj želijo investitorji, bodo krepko spremenili videz kraja, saj je

zdaj večina hiš visokopritličnih ali največ enonadstropnih. Na to bi mogoče v končni lazi lahko še pristali, naš kraj verjetno tudi laiko prenese večji dotok novih priseljencev, ni pa nujno, da je to za naš kraj res dobro.

Prej je treba rešiti še več vprašanj

Ker se je Trzin v zadnjem času tako hitro širil, precej stvari še ni dorečenih. Ni mogoče stanovanja le graditi, ljudi pa potem pustiti, da se v novem okolju znajdejo, kakor vedo in znajo. Še predno se gradnja začne, je treba misliti na to, kako bodo ti ljudje živeli. Ali imamo v kraju poskrbljeno za prosti čas mladili, za ostarele, za splošno zdravstveno oskrbo, zadosti športnih objektov? Investitorji nam še ne morejo zatrditi, da bomo v centru Trzina dobili lekarno, knjižnico, zavarovalnico ... To je odvisno od tega, ali bodo v centru želeli kupiti prostor fisti, ki bi jih v centru potrebovali. Lahko se zgodi, da bo vsak drugi lokal kavarna ali bife, nekaterih drugih potrebnih dejavnosti pa ne bo. Tudi tu

lahko, kot smo videli pri industrijski coni, prevlada le moč denarja.

Študija o vplivu nove soseske na okolje, ki so jo napravili, ni preveč prepričljiva, saj so nekatere stvari očitno zapisane kar preveč na pamet. Še važnejša pa bi bila študija o vplivu tako močnega blokovskega naselja na družbeno življenje v Trzinu. Ker ob gradnji stanovanj ne bo poskrbljeno tudi za druge pomembne dejavnike življenja v naselju, ni nujno, da bo vse boljše. Lahko se zgodi, da bomo z novim centrom dobili trojanskega konja, ki bo v sebi skrival kopico nepredvidenih težav. Ni prav, da Trzinci, še zlasti pa krajevni svetniki, niso bili ves čas ustrezno seznanjeni z načrti o T3. V določenem obdobju so jih preskočili in zato je negotovanje in upor, ki smo mu priča, povsem razumljiv, posledice pa morajo v zakup vzeti investitorji.

Miro Štebe

Bodi član, ker za početje nečlanov, ne odgovarjamo!

Zakaj hodijo po ISIC kartico v Ljubljano?

Zakaj ne najamejo kombija po ugodni ceni?

Zakaj ne naročijo napotnice kar po telefonu ali internetu?

Zakaj ne vzamejo brezobrestnega študentskega kredita?

Študentski servis Domžale

redovanje dela dijakom in študentom z rednim ali izrednim statusom

Ljubljanska 70, nasproti blagovnice vele
tel. 061 / 711 - 790
<http://www.studentski-s-domzale.si>

PRIDRUŽITE SE NAM!

Uredništvo Odseva vabi vse pisarje, ki jim naš kraj nekaj pomeni, da se nam pridružijo! Trzin je neizmerna zakladnica najrazličnejših tem za pisanje. Smo v prelomnem obdobju za naš kraj, zato prispevajte kaj v njegovo zgodovino! Še zlasti vabimo mlade, dinamične fantje in dekleta, ki obvladajo pisanje na računalniku.

Vabimo tudi vse, ki bi želeli zaslužiti kak tolar s trženjem oglasov za naš časopis. Obrnite se na koga od članov uredništva ali neposredno na sedež KS Trzin. V naših vrstah boste dobrodošli! Poskusite in videli boste, da ste lahko tudi novinarji ali pa komercialisti!

Vabjeni!

NA ONGRU KMALU ŠE DVAJSET HIŠ

Ali veste, kje je Žibratov vr? Pred leti je bilo to travnato pobočje, ki se je nad zadnjimi hišami spodnjega konca Trzina poganjalo proti z gozdom poraslem slemenu Ongra. V spodnjem delu se je v strmino zajedalo nekaj skrivenčenih jablan in hrušk, tik pod robom gozda, na vrhu vrta, pa je bila razgledna travnata polica, s katere se je odpiral čudovit pogled na trzinske gmajne, daljne stolpnice bele Ljubljane in na zgrbančeno gručo čuvajev Ljubljanske kotline s Krimom na čelu.

Zdaj na tisti rami kraljuje vodni zbiralnik, pobočje, kjer so se trzinski otročaji včasih razposajeno šli indijance in kavboje ali pa ravbarje in žandarje, pa je že precej bolj pozidano in zdaj se nihče, tudi če bi zapadel sneg, ne bi mogel s sanmi spustiti po Žibratovem vrhu, kot so se včasih razposajene trume otrok. Razgled z vrha vrta je še vedno lep, vendar Ljubljana ni več tako oddaljena in tako bela, trzinske gmajne pa je že skoraj porasel gozd hiš. Časi se spreminjajo in tudi Žibratovemu vrhu bomo poleg verjetno rekli soseska T 5.

To jesen bodo zabrnili stroji

Pobočje med Partizansko poljo in gozdom po polje do vodohrama, ki pokriva večji del nekdanjega Žibratovega vrta, je že pred leti odkupilo podjetje SGP Gorica, Sprva so tam nameravali poslati 38 terasastih hiš. Pridobili so že gradbena dovoljenja, vendar bi bila cena hiš zaradi načina gradnje, ki ga je pogojevala strmina, previsoka, zato so se, kljub temu, da se je pojavilo že nekaj potencialnih kupcev teh hiš, odločili za spremembo zazidalnega načrta. Leta 1992 so sprejeli nov zazidalni načrt in zanj tudi pridobili soglasje takratnega vodstva KS Trzin. Odločili so se, da bodo tam zgradili 20 individualnih hiš, letos pa so za vse pridobili tudi potrebna gradbena dovoljenja.

Predstavniki podjetja SGP Gorica so nam povedali, da bodo že to jesen začeli z deli in da bo soseska končana v dveh do treh letih, odvisno pač od zanimanja posameznih kupcev.

Dva tipa hiš

Hiše bodo razporejene v dveh vrstah. V spodnji bodo hiše, ki bodo imele dostop s Partizanske poti, v zgornji vrsti pa bodo imele dostope s sedanje gozdne poti proti vodnemu rezervoarju, ki še nima imena. Glede na strmino in ker bodo dostopi urejeni z zgornje ali spodnje poti, načrtujejo dva tipa hiš. Na območju, kjer bo gozdna pol zaradi zločnejšega vzpona delala vijugo, pa bodo skladno z obliko

terena zgradili še dve hiši, ki se bosta že v načelu razlikovali od drugih.

Predvidevajo klasično gradnjo z modularno opako, vse hiše pa bodo imele svoje garaže s prostorom za dva avtomobila. Hiše, ki bodo imele dostop s Partizanske, bodo v ilorisu merile 13 x 7,5 m, grajene pa bodo v dveh nadstropjih. Spodnje nadstropje bo na zadnji strani vkopano v zemljo, v njem pa bodo razporejeni dnevni prostori: vhod, dnevna soba, kuhinja in jedilnica in pomožni prostori s shrambo in sanitarijami. V zgornjem nadstropju bodo tri spalnice z dvema kopalnicama, garderobami in drugimi pomožnimi prostori. Pri teh hišah bo garaža v celoti

vkopana v zemljo.

Zgornje hiše bodo imele nekoliko večji ilorisi in vhod z gozdne poti, pri njih pa se bodo garaže, ki bodo dvotažne, držale objektov. Tudi pri teh hišah bo spodnje nadstropje nekoliko vkopano, vhod vanje pa bo s ceste na zgornji strani. Hiše so projektirane bolj udobno, z velikimi prostori. Tudi le bodo imele v zgornjem nadstropju po tri spalnice z dvema kopalnicama. V spodnjem nadstropju, ki bo na ravni terena, pa bo dnevni del z velikim dnevnim prostorom. Tega bodo na željo posameznega kupca lahko posebej pridrili, pod garažo pa bo še prostor za pomožne gospodinjinske prostore, shrambe ali delovne sobice.

Kot smo že omenili, bosta zaradi prilagodilne terenu v naselju še dve hiši, ki bosta nekoliko drugačni od omenjenih dveh tipov. Soseska bo v celoti komunalno urejena. Vse hiše bodo stale na parcelah, ki v povprečju merijo okrog 500 kvadratnih metrov, investitorji pa bodo naseleje opremili z vsemi potrebnimi komunalnimi priključki. V prvi fazi načrtujejo, da bodo hiše priključene na plinsko omrežje trzinske planarne, računajo pa tudi, da bi kasneje lahko prešli na zemeljski plin. SGP Gorica je bilo pred leti tudi soinvestitor vodnega zbiralnika na vrhu hriba in ker so že lakrat računali na pozidavo soseske T5, so prostornino zbiralnika izračunali tako, da bi morala tam zbrana voda za-

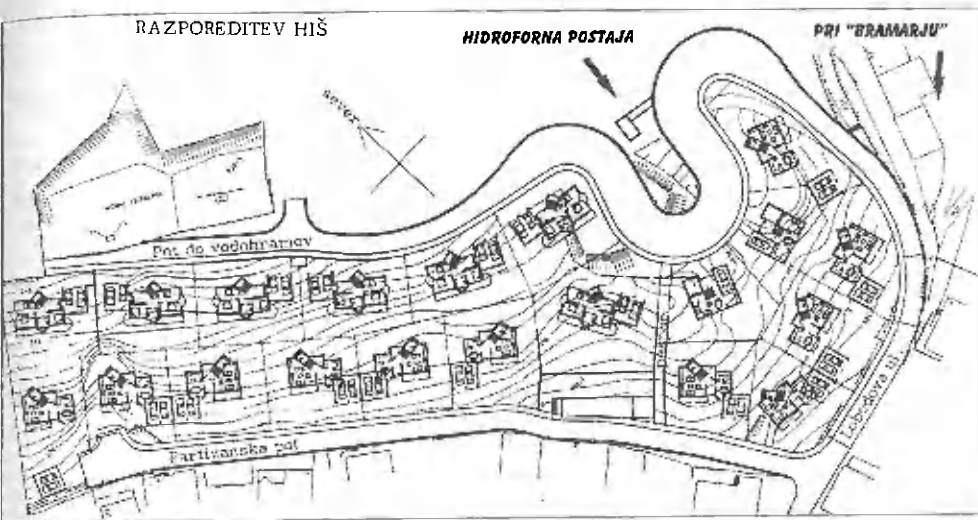
doščati tudi za oskrbo soseske T5. Pri SGP so nam povedali, da zato zdaj vodohrama ne nameravajo povečati, da pa prebivalci novega naselja v nadstropjih, ki bodo segala čez višino vodohrama, ne bi ostali brez vode, bodo v bližini postavili hidroformno postajo, ki bo skrbelo za zadosten pritisk vode tudi v ceveh višje ležečih hiš.

Potencialnim kupcem obljublja tudi kabelsko televizijo, pri tem pa računajo, da bo KS v času, ko bodo gradili hiše v T5, že poskrbela za televizijsko kabelsko omrežje. Ob obeh cestah, ki ju bodo uredili v soseski, bo enostranski pločnik, načrtujejo pa tudi, da bi na enem delu obe cesti povezali s slopnicašto pešpotjo.

Vse kaže, da bomo v kratkem v Trzinu dobili novo veliko gradbišče, v nekaj letih pa bo

SGP Gorica, d.d., Nova Gorica
zazidalno področje T-5, Trzin - 20 individualnih hiš z garažami

na hribu zrasla prijetna soseska, iz katere se bo verjetno slišal tudi otroški živ žav, kakršnega je bilo včasih mogoče slišati na

Žibratovem vrtu. Vse podrobnejše podatke o gradnji hiš v T-5 in o pogojih njihovega nakupa je mogoče dobiti v predstavištvu

SGP Gorica v Ljubljani, na Mestnem trgu 6 (tel. 061/212-956).

Miro Šlebe

NIANSA - JEZIKOVNA ŠOLA

Menda zaradi lepe narave in lepe lege sta se ga. Helena Hribar Marinšek (prof. vodja izobraževanja) in g. Marko Marinšek (direktor) odločila, da jezikovno šolo Niansa, ki deluje že od leta 1990, iz Domžal preselita v OIC Trzin. Uradne otvoritve šole, ki je bila v petek, 4. septembra, so se udeležili številni ugledni gostje in drugi povabljeni. Med njimi si lahko srečal tudi tuje učitelje (nemščine, angleščine ...), ki so te mimogrede ogovorili v slovenščini, nadaljevali pa v tujem jeziku. Poleg nemščine in angleščine v Niansi poučujejo še vrsto drugih jezikov in tudi slovenščino. Kogar zanima učenje tujih jezikov, pa naj bo star ali mlad, začetnik, ali pa že obvlada določeno raven kakega tujega jezika, se jim lahko še

priključi v novem šolskem letu 1998/99. Kol zanimivost povejmo, da Niansa omogoča odraslim tudi učenje tujih jezikov v tujini, na primer v Čilu, Franciji, Irski, Italiji, Kanadi, Kostariki in drugih državah, celo na Kubi. Možnost učenja tujih jezikov v tujini nudijo tudi mlajšim, saj zanje pripravljajo tudi aktivne počitnice z učenjem tujih jezikov v drugih državah.

Tekst in foto: Urša Mandeljc

Razloček med znanjem in bogastvom je v tem, da znanje varuje nas, medtem ko moramo bogastvo mi varovati, in da znanje z uporabo rase, medtem ko se bogastvo zmanjšuje.

Arabski

ZASTOJI BODO ODPRAVLJENI, KO BO ZGRAJENA CELOTNA OBVOZVNICA

Verjetno ni Trzinca, ki ne bi želel, da bi se čim prej rešili polžastih avtomobilskih knon skozí naš kraj in dirkačev, ki iščejo bližnjice po stranskih cestah. Vodilni predstavniki cestnih podjetij, ki gradijo trzinsko obvoznico, so še na začetku leta zatirjali, da obvoznico lahko naredijo že do novembra, zdaj pa, ko so celo traso razdelili na številne odseke, ki jih prekinjajo nedotaknjene površine, kjer še niso rešili vprašanje lastništva, pa je vse bolj jasno, da zaključka del ne moremo pričakovati niti v marcu, kot so optimistično zagotavljali ob podpisu izvajalske pogodbe. Nerečena lastninska vprašanja so preveč zavrla njihov elan in kot nam je zatrdil direktor projekta, inženir Franc Žagar, zdaj niti ni smiselno, da bi z deli na določenih odsekih hiteli, nato pa bi morali čakati, da si pristojni za pridobivanje zemljišč le izborijo za nadaljevanje del potrebna zemljišča. Gradbinci sami bi obvoznico brez težav zgradili pred rokom, zaradi zapletov z lastniki zemljišč pa je napovedovanje zaključka del š levgano. Inženir Žagar pravi, da zdaj pravzaprav še niti ne zamujajo in da bodo dela, če ne bo novih težav z odkupi zemljišč in z vremenom, končali v maju.

Zastoji še ne bodo odpravljene

V zadnjih dneh so z asfalom prekrili tudi drugi del 1.300 m dolge štiripasovnice od Dobrave do začetka Trzina in v teh dneh naj bi strokovne komisije opravile še tehnični pregled dokončanega dela štiripasovnice in omenjeni odsek odprle za promet.

Čeprav bo promet stekel po štiripasovnici, ne pričakujemo, da se bodo zastoji pri pretoku vozil kaj zmanjšali. Zamaški hodo

Foto: Mojca

še naprej na začetku in na koncu ob izvozu s štiripasovnice. Zastoji bodo odpravljene šele, ko bo zgrajena celotna štiripasovnica."

napoveduje direktor projekta Žagar in dodaja, da računajo, da bodo po vsej verjetnosti do konca leta prestavili železnico, preostale zadeve pa naj bi uredili v prvih mesecih prihodnjega leta.

"Z gospodom Andrejem Kepicem smo se sporazumeli, da nam dovoljuje gradnjo mostu preko Pšate tam, kjer je bilo do zdaj njegovo zemljišče, tako da je treba zdaj za prestavitve železnice pridobiti le še eno zemljišče. Pristojni napovedujejo, da bo lastnik v kratkem dobil razlastitveno odločbo. Gradnja mostu preko Pšate ne bo problematična. Če nam ne bo nagajalo vreme, bo most lahko končan v dveh mesecih."

Nekaj več zapletov je še pri pridobivanju zemljišč na območju prvega dela trase od Depale vasi proti mestu, kjer bo obvoznica speljana po sedanji trasi železnice. Na drugem koncu Trzina so, kot kaže, rešili problem, ki je nastal v zvezi z zemljo Grmekovih. Zdaj jim je le uspelo najti primerno nadomestno zemljišče, tako da bodo lahko začeli graditi t. i. ploščati prepus oziroma mostiček preko tamkajšnjega poloka.

Kdaj povezovalna cesta?

Za povezovalno cesto med industrijsko cono in ostalim delom Trzina jim občina še ni zagotovila vseh potrebnih zemljišč in izvajalske pogodbe. Večje težave se kažejo tudi na Dobravi, kjer trije zemljišči še nasprotujejo razlastitvi in rušenju njihovih hiš. Zdaj še urejajo potrebno dokumentacijo za izvedbo vseh postopkov, kol napovedujejo nekateri, pa lahko prav na Dobravi pričakujemo še dolgo zavlačevanje.

Inženir Žagar je glede tega bolj optimističen: "Z vsemi temi ljudmi se dogovarjamo. Ves čas smo v stiku z njimi. Lahko se zgodi,

da se bomo z njimi sporazumeli še predno bo izdana vsa gradbena dokumentacija, če pa to ne bo mogoče, če bodo postavljali nerealne zahteve, pa se seveda lahko zgodi, da jih bo doletela razlastitev. Menim, da zaradi tega ne bo prišlo do posebnih zastojev in da bomo do maja lahko brez problemov končali z delom."

Kaj pa, ko bo Trzin občina?

Direktor projekta pa nam je zaupal drugo skrb izvajalcev del. Ker bo Trzin čez nekaj mesecev začel nastopati kot samostojna občina, ne vedo, kako bo v bodoče urejeno financiranje posodabljanja ceste s strani

Foto: Miro

občine. Pogodbo o sofinanciranju je z izvajalci podpisala domačka občina, vendar ta do zdaj za gradnjo štiripasovnice izvajalcem še ni plačala niti tolara, čeprav je denar za to predviden v letošnjem občinskem proračunu. Trzin ni pogodbeni stranka v sporazumu, zato se predstavniki Direkcije za ceste s predstavniki Trzina o gradnji ceste skoraj ne pogovarjajo. V kratkem bodo na ogled gradbišča in pogovor o sodelovanju povabili domačjsko županjo, koga bo ta pripeljala s seboj, pa na Direkciji ne vedo. Ko so imeli podoben sestanek in srečanje z novinarji na začetku poletja, na srečanje niso povabili niti enega predstavnika Trzina. Verjetno bi bilo prav, da bi na takšne sestanke začeli vabiti tudi Trzinca, saj bo financiranje sanacije M 10 prav gotovo tudi stvar delitvene bilance.

Miro Štebe

Po slabi poti ne prideš daleč.

Ruski

BENCINSKA ČRPALKA, NA KATERO SMO LAHKO PONOSNI VSI TRZINCI

BIRING

Sredi julija smo v Trzinu končno dobili še kar dolgo pričakovano bencinsko črpalko. Čakanje pa se je izplačalo, saj je črpalka zdaj naj sodobnejše opremljena v Sloveniji in bo zdaj služila celo kot vzorec drugim novim bencinskim servisom po Sloveniji - še zlasti ko gre za požarno varnostne ukrepe in izsesavanje bencinskih hlapov med točenjem goriv.

Marjan Tekavec, direktor in hkrati lastnik podjetja Biring Invest iz Trzina, ki je črpalko skupaj s Petrolom zgradil in jo zdaj upravlja, nam je zaupal, da precej potuje in da mu grede vedno na živce bencinske črpalke, kjer je treba dosti čakati. "Želel sem, da bi bila naša črpalka prostorna, pregledna in brez čakanja - da diha, ne pa da spi!"

Na črpalke, kljub dokaj dobremu obisku, ki presega pričakovanja, res ni treba čakati. Vse poteka hitro in brez zastojev.

Zelo ugoden nakup gum Pirelli

Črpalka nudi voznikom vse, kar nudijo tudi drugi bencinski servisi, poleg bencina in drugih goriv, ki jih lahko natočijo s pomočjo naj sodobnejših tovrstnih naprav, je na servisu mogoče tudi zamenjati olje, doliti vodo ali napolniti zračnice, posebno ugoden pa je nakup avtomobilskih plaščev. Podjetje Biring je zastopnik tovarne Pirelli, zato je tam mogoče najbolj ugodno kupiti gume tega proizvajalca, stranke pa seveda lahko naročijo tudi gume drugih znamk. Opozorili pa je treba, da pri nakupu gum Pirelli na Irzinski črpalki velja ugodnost, da tisti, ki kupi tri gume, četrto dobi zastonj.

V sklopu črpalke deluje tudi avtopralnica z naj sodobnejšo pralno stezo, ki je sposobna oprati po 40 vozil na uro. Tudi pri avtopralnici, ki deluje po zelo dostopnih cenah, je dobro vedeti za ugodnost - pri petih pranjih vozila je eno zaslonj.

Tudi kurilno olje lahko dobite

Ena od posebnosti črpalke je tudi, da je na njej mogoče kupiti tudi kurilno olje. Črpalka ima za to poseben rezervoar in kurilno olje lahko po naročilu razvažajo

posameznim strankam, hkrati pa si kupci lahko tudi v maloprodaji sami natočijo kurilno olje v ročke, tako da jim ni treba naročati celih cistern z oljem.

Lepa in bogato založena trgovina

K črpalke sodi izjemno okusno urejena in dobro založena trgovina, ki je s 160 kvadratnimi metri prodajnih površin največja trgovina na slovenskih črpalkah. Dobro je založena z najrazličnejšim blagom, od tehničnega blaga do živil, igrač, pijač in drugega. Ko se obiskovalec sprehodi med policami v trgovini, se lahko prepriča, da so cene ugodne, nič višje kot drugod. V trgovini pa ves čas pripravljajo tudi razne akcijske prodaje na katere kupce posebej opozarjajo.

Obiskovalci lahko v trgovini dobijo najrazličnejše dobre ideje za darila, če gredo na obisk, lahko dobijo dele za dodatno opremo svojih vozil ali pa se oskrbijo s sendviči in drugo hrano za prijetnejše počutje med dolgimi vožnjami. V trgovini imajo zelo pestro izbiro pijač, še zlasti pa je treba opozoriti na bogat izbor ohlajenih osvežilnih pijač, ki se voznikom ponujajo iz številitih hladilnih skrinj. V poletnih mesecih je bilo povpraševanje ravno po njih največje.

Na črpalke je mogoče plačevati z gotovino, čeki in s kreditnimi karticami kol so: Magna, Karanta, American Express, VISA A Card in nekaterimi drugimi, v kralkem pa bo mogoče plačevati tudi z Eurocard karticami.

Skalpel za dar

Teden predno so odprli novo črpalko, je bila v Ljubljani na Kliničnem centru krajša sloves-

nost, povezana z novo črpalke. Lastnik podjetja Biring Marjan Tekavec se je s sosedom v OIC Trzin, lastnikom podjetja Euro Computer Sitems Alojzom Donšo dogovoril, da bosta denar, ki je bil namenjen praznovanju ob otvoritvi novih poslovnih prostorov, združila in zanj kupila ultrazvočni skalpel za Klinični center. Naprava, ki je bila prej za naše zdravnike le neuresničljiv sen, zdaj na Kliničnem centru že omogoča precej bolj kakovostne gastrokirurške posege, na primer operacije žolčnih kamnov, kot so jih opravljali doslej.

Pestra dejavnost podjetja Biring

V zvezi s podjetjem Biring pa moramo povedati, česar številni Trzinci niti ne vedo, da na sedežu podjetja v OIC Trzin strankam nudijo tudi v maloprodaji nakupe izdelkov, s katerimi trgujejo v veleprodaji. Podjetje Biring ima zelo razvejano dejavnost razdeljeno v več programov. V programu Canon tako zaspajo podjetje Canon, prodajajo in servisirajo vse izdelke te družbe - od fotokopirnih strojev, telefaksov, kalkulatorjev, kamer, fotoaparátov, mikrofilmov, do celotne računalniške tehnike. Pri tem velja še zlasti opozoriti na zelo kakovostne barvne printerje. V programu Ideal skrbijo za opremljanje pisarn. Nudijo vse pisar-

niške pripomočke, od najmanjših spenjalcev papirja do pohištvene opreme. Imajo zelo močan inženiring, tako da lahko v celoti projektirajo in opremito pisarne. Sodelujejo z vrsto kooperantov tako da opremo večinoma izdelajo po meri. Opremiti so že celo vrsto velikih pisarniških objektov po Sloveniji, tudi razna ministrstva in druge vladne ustanove. Stranke lahko pri Biringu naročijo projektiranje in popolno opremljanje pisarn. Med programi podjetja Biring pa je treba opozoriti še na program Haiman, v katerem Irzijo predvsem z najrazličnejšimi rentgenskimi aparati.

**Potuj, da kaj vidiš, kajti to,
kar vidiš, ti ostane.**

Svahilski

PROTIHRUPNA OGRAJA DELI KRAJANE

Krajevna skupnost se je na izvajalce obrnila s peticojo krajanov, pravzaprav lastnikov poslovnih prostorov v objektu, ki stoji nasproti avtopralnice na koncu naselja. Gre za objekt, v katerem je tudi restavracija Baron. Vsi lastniki lokalov so napisali, da nasprotujejo postavitvi protihrupne ograje, lastnik sosednje individualne hiše pa temu nasprotuje, saj bi na svojem domu želel, kljub bližini ceste, vsaj malo miru. Direktor projekta sanacije M

10 Franc Žagar nam je povedal, da se bodo izvajalci morali držati gradbenega načrta in bodo postavili protihrupno ograjo. "Če bi bili vsi prebivalci proti takšni ograji, bi je ne postavili, če pa se s tem ne strinja le eden od njih, moramo ograjo postaviti." Problemov in vprašanj, ki se pojavljajo v zvezi s posodabljanjem ceste M 10, je še več. O njih bomo spregovorili v naslednji številki našega glasila, ker upamo, da bomo lahko poročali o nadaljnjem napredku pri reševanju trzinskih prometnih zagat.

ALI JE TO ŠE ZELENI REZERVAT TRZINA?

Nekateri Trzinci se obračajo na nas in nas sprašujejo, kaj se dogaja v gozdu med industrijsko cono in ostalim delom Trzina, saj so mislili, da naj bi bilo tisto območje zeleni rezervat Trzina, namenjen le rekreacijskim dejavnostim. Šli smo tja in res našli ogromne kupe zemlje in žalostne ostanke treh nekdanjih hiš, ki so jih porušili ob ljubijanski cesti, da bodo tam zgradili obvoznico Trzina. O tem, kaj se tam dogaja, je na nedavni seji sveta KS Trzin vprašal tudi svetnik Tone Peršak. Izvedeli smo, da so se

predstavniki cestnih podjetij, ki gradijo obvoznico, obrnili na KS in vprašali, kam naj odvažajo odvečni material. V igri so bile nekdanje gramozne jame na trzinsko-mengeškem polju, nazadnje pa so se odločili za zasulje nekdanjega bajerja v gozdu na koncu Trzina. Tam so že pred časom posekali vse drevice in grmovje, zdaj pa cestarji tja kar izdatno vozijo odvečni material. Zanima nas, če bodo na koncu vse izravnali, pogozdili in sploh uredili tisti predel. Člani Odseva bomo bdeli nad listim območjem. Smo a zeleni rezervat in športno rekreacijsko območje.

HUDA KRI ZARADI ZAPORE CESTE

Trzinu si vozniki zdaj, ko urejajo obvoznico in se skozi Trzin ne da voziti drugače kot v pogrebni povorki, pomagajo z najrazličnejšimi obvoznicami in bližnjicami. Pred časom so vozniki ugotovili, da se da zdaj vziti tudi po povezovalni cesli med OIC in ostalim delom Trzina, čeprav cesta tam še ni v celoti asfaltirana in je na njej veliko prahu in lukenj. Krajanji, ki živijo na tistem območju, so si pomagali kar z delnimi zaporami cest v bližini svojih hiš. Ena od takih blokad je pri Kampeljnovi hiši, drugo zaporo pa so na svojem dvorišču postavili Grmekovi. Slednja zapora ni vsem po volji, saj je treba iskati druge obvoznice. Pred časom so neznanca, za katere Franc Grmek pravi, da sploh niso neznanca, očilno iz protesta zrušili prometni znak za zaporo ceste in Grmekovim na dvo-

rišče stresli kup smeti. Med smetmi so bili ostanki piknika, ki so ga prejšnji dan imeli pri sosedu, in kot zanimivost tudi odvrženo pismo z naslovom domnevne-ga storilca. Policisti so stvar raziskali in glede na zbrane dokaze najbrž niso imeli pretežkega dela, še zlasti ker Franc Grmek pravi, da je tudi videl, kdo je prinesel smeti na njegovo dvorišče.

UMETNE DEKORATIVNE RASTLINE

INDUSTRIJSKA CONA TRZIN, Blatnica 16 ☎ 061/1621115
1298 TRZIN ☎ 061/713-077

- IZDELUJEMO umotna drevesa, grmičko, palme, rastline, cvetje
- ARANŽIRAMO poslovna prostora: hotela, restavracije, gostilna, trgovine, pisarna, bazena, sejemske prostore
- IZPOSODJAMO za sejme, enemanja, svečane priložnosti

UMETNE DEKORATIVNE RASTLINE

Narava je milijonom radodarna mati,
toda kadar si bedak ne more izpoiniti želja,
jo zmerja s skopo mačeho.

Ruski

BRALCI ODSEVU

KULTURA NAŠIH LASTNIKOV PSOV

V tem sestavku bi se rada dotaknila naše kulture oziroma kulture lastnikov psov.

Tudi sama sem ljubiteljica živali in imam mucu in kužka, zelo pa me moti, da se nekateri lastniki "velikih psov" do nas, ki imamo majhne in navadne mešančke, prav čudno obnašajo. Menim, da s svojim obnašanjem kažejo samo svoj značaj in takšnih ljudi ne razumem, ali imajo pse samo za razkazovanje in uveljavljanje njih samih. Mislim, da se mi takšni psi prav smilijo - njihovi lastniki pa še bolj. Doživela sem zelo neprijeten pripetljaj, ko sem zjutraj peljala psa na sprehod v trzinski gozd. Srečala sem sosedo, s katero sva izmenjali nekaj besed. V tistem je mimo prišla gospodična s svojimi velikimi neprivezanim psom in nama velela, naj svoja psa priveževa, da bo šla s svojim štirinožcem mimo. Zdelo se mi je prav smešno, saj se psi po navadi ovohajo in gredo svojo pot naprej. Žal takrat ni bilo tako. Mlada dama

naju je pričela žaliti in stopila je k moji sosedi, da jo bo porinila. Obe sva bili zelo začuden nad obnašanjem tega dekleta. Poslavljala se je z diplomom, kar je bilo še bolj primitivno kot arogantno obnašanje. Ker je pač pregovor, da odneha pamelnejši, sva utihnili, da je šla gospodična s svojim psom mimo.

Res sva bili obe sila presenečeni, saj sva bili do tedaj prepričani, da imajo ljudje živali iz ljubezni, a lokrat je bilo precej drugače. Nič hudega slutec sem šla po poti proti domu, kjer sem bila spet presenečena, ko me je ustavil oče tega dekleta in spet zelo oblastno govoril, da sva bili nesramni do njegove hčere. Le nasmehnila sem se in mu odgovorila, da imam psa že dve leti, pa kaj takega še nisem doživela. Povedala sem tudi, kako je bilo, jih prijazno pozdravila, zraven pa še pristavila, da nimam namena, da bi se kregala zaradi psov, še manj pa, da bi si dovolila, da bi me kdo, ki je pol mlajši, tako

nesramno napadal ravno zato, ker se mu zdi, da je nekaj več, če ima čistokrvnega psa.

Res se včasih vprašam, kaj bo še iz naših mladostnikov, če se bodo obnašali tako nesramno. Tako mislim, da preko naših štirinožcev spoznavajo njihove lastnike. Žal ljudem ta rek ne drži vedno, da si dober že zato, ker imaš rad živali in naravo. Menim, da bi bilo lepše in bolje tudi za soljudi, da bi opazovali vedenje svojih živali in bi se lahko od njih veliko naučili. Spoznali bi, kako je važno, da smo ljudje prijazni in da si med seboj pomagamo, ne pa, da imamo pse zato, da se obnašamo skrajno nevljudno in nesramno in s tem dokazujemo svoje negativne in pomanjkljive osebnostne značaje. Želim si, da se vsaj sosodje obnašali strpneje in bolj kulturno, da bi se v svojem okolju prijetno počutili.

Ada Žnidar

PLANINSKI MOSTIČEK

Pred leti smo planinci zaradi lažjega dostopa do prostora, kjer smo ob trzinskem bajerju pripravili piknik, preko potoka ob robu naselja postavili mostiček. Ko je staremu mostičku potekel čas, smo postavili novega - nekateri so celo mislili, da smo to storili zadnjič čas.

Zdaj razmišljamo, da bi ga podrli.

Večini mostiček služi koristno pri vsakodnevni sprehodih po našem gozdu, vsaj trije krajanji pa ga uporabljajo, da v gozd vozijo svoje smeti. Pri tem je odveč pri-

čakovali, da bi ti ljudje (če jim tako sploh lahko rečemo) videli in vohali posledice svojega početja čez čas. Ko se v gozdu nabere preveč svinjarije, smo namreč planinci prisiljeni organizirati čistilne akcije in zadeve počistili. Koliko časa homo še imeli potrebno energijo in čas, da bomo v svetu, ki se zdaj oblikuje in je treba vse plačati, to še počeli zastoj.

Mar bo res treba ljudi, ki to počno, slikali in na ustreznem mestu objaviti njihove fotografije.

**ZA BOŽJO VOLJO, NE POČNITE VEČ
TEGA! OHRANITE
NAŠ GOZD ZA
NAŠE OTROKE IN
VNUKE!**

Predsednik
PD Onger Trzin
Rudi Schoss

PS.: Mimogrede, smeli vam odpeljejo tudi po naročilu na tel.: 0609 632 563. 3.000 SIT za avtomobilsko prikolico.

OBREZOVANJE ŽIVIH MEJ

Krajevna skupnost Trzin prosi vse krajanje, ki imajo žive meje, da zanje tudi skrbijo.

Dobili smo namreč že več pritožb krajanov, da se je marsikje živa meja že tako razrasla, da že resno ovira npr. preglednost cest.

Prosimo, da našo željo upoštevate, saj tudi s tem pripomorete k lepšemu izgledu kraja!

DELA JE BILO TOLIKO, DA SO KOMAJ VSI PRIŠLI NA VRSTO

Trzinska hišna imena vse bolj tonejo v pozabo, zato je vse manj Trzinčev, ki vedo, kje je pri Zoltarju in da to pravzaprav pomeni pri sedlarju. Lahko pa zapišemo, da so včasih Jakoba Šmona oziroma Zoltarjevega Jaka poznali prav vsi daleč naokoli in ne le v domači vasi. V tistih časih je bil Jaka eden najbolj iskanih mož v Trzinu.

Z 68-letnim Jakom sva nedavno obujala spomine na nekdanji Trzin in življenje v njem. Jaka ima res veliko povedati in če bi se kdo zavzel, bi lahko napisal kar zajeten roman. Zal smo pri Odsevu omejeni na le par strani, tako da lahko objavimo le skromen izsek iz Jakovih spominov.

Jakob Šmon

Da začneva pri začetku. Ali veste, kakrj so pri vas p avzaprav re če pri Zoltarju?

Si veča vena? Moj oče je bil s šlar in tudi s n sem se in čil za lo obrt. J pa dol-

ga zgodba. Oče je bil doma v Črnučah. Takrat je bilo težko za kruh in je šel zato po svetu. Celih 9 let je preživel v Ameriki. Ko se je vrnil domov, se je za stalno naselil v Trzinu, v nekdanji Lešičenkovi hiši, od Knofla in Ukana pa je odkupil parcelo, kjer zdaj stoji naša hiša. Načrte mu je sprva prekrizala I. svetovna vojna, saj je moral v vojsko. Vojskoval se je na več koncih. Po vojni je zgradil novo hišo in se 20. leta poročil z Mušič Franciško - Pavovo. Opravljal je sedlarsko obrt, žena pa je odprla mlekarno in je pri Trzinčih zbrano mleko vozila v Ljubljano. Imela sta 7 otrok, vendar so vsi pomrli za sladkorno boleznijo. Ko mu je leta 1929 umrla še žena, se je oče drugič poročil z svojo mamo. Z njo je imel 6 otrok, od katerih smo štirje še živi. Tudi moja mama je

skrbela za mlekarno. Vse do okupacije je vozila mleko v Ljubljano. Spomnim se, kako sem ji pomagal pri tem že kot šestleten otrok. Že zgodaj zjutraj je bilo lreca po Trzinu pri kmetih zbrali mleko in ga do sedme ure zjutraj pripeljali v Ljubljano. Bilo je kar neporno, še zlasti pozimi, saj so bile takrat zime precej bolj ostre kot zdaj. Prav prijetno pa ni bilo tudi v poletni vročini. Cesta proti Ljubljani je bila precej slaba, makadamska in polna lukenj. Kasneje sem šel po očetovih stopinjah in se izučil za sedlarja.

Včasih je bilo v Trzinu več konj in ste imeli dosti dela.

Dela je bilo kar dosti. Še zlasti veliko ga je bilo pozimi. Takrat so nam vsi prinašali v popravilo konjsko opremo, saj poleti, ko je bilo dosti dela, za to ni bilo časa. Delali in popravljali pa smo vso konjsko in drugo vprežno opremo - vajele, uzde, povodce, stremena, komate, celo cerade za pokrivanje konj, če je deževalo. Le sedel nismo delali.

Vi ste dokaj kmalu postali tudi strojnik trzinske Kmetijske zadruge oziroma kasnejše Strojne skupnosti.

Ko sem odslužil vojaški rok, so nekateri Trzinčinci, spomnim se Ložarja in Kosirnika, prišli k očelu in ga prepričevali, naj me pusti, da se izučim še za strojnika,

da bi pomagal krajanom pri različnih kmečkih opravilih. Ker se je število konj že zmanjševalo in ni bilo več toliko dela, strojniška dela pa naj bi opravljal tudi predvsem v poletnih mesecih, ko sedlarji nismo bili tako obremenjeni, sem res postal še strojnik. Pravzaprav pa sem se moral večino stvari, ki sem jih potem rabil, kar sam naučil. Spomladi sem škropil na poljih in sadovnjakih, konec poletja sem z mlatnilnico pomagal pri mlaiči, vnes pa

sem ljudem žagal drva. Takrat so bili drugačni časi. Ni bilo denarja, da bi pri vsaki hiši imeli stroje za vsa opravila, zato smo priskrbeli skupne naprave, ki so jih potem lahko uporabljali vsi.

Lahko kaj več poveste o škropljenju?

Spomladi sem z zadržno škropilnico najprej škropil sadno drevice po sadovnjakih, nato pa sem na žitnih poljih škropil s sredstvi za preprečevanje rasti plevela. Nekje okrog leta 55 se je na sadnem drevju pojavil kapar. Tega škodljivca prej nismo poznali. Ker pa je domžalsko podjetje Alko

Foto: Mira

uvažalo različno sadje, se je nenadoma pojavil v tamkajšnji okolici. Dokaj hitro se je širil, zato smo porabili precej truda, da smo ga zatrli. Nekje okrog leta 1960 so se pojavili koloradski hrošči. Sprava so jih ljudje odstranjevali ročno, ker pa je bilo te zalege vse več, smo se nanje morali spraviti še s strupi.

Je bilo to, ko ste se toliko ukvarjali z različnimi strupi, tudi nevarno za vas? Niti ne. Imel sem zaščitna gumijasta oblačila, kapuco, škornje in rokavice, pri škropljenju pa sem se temeljito umival. Je pa res, da sem se enkrat po škropljenju zelo slabo počutil. Ko sem šel na polje, sem moral leči na lla. Bilo je že kar kritično, ko so me pripeljali v bolnico na izpiranje želodca.

Nekateri ljudje se še zdaj spominjajo, da ste imeli rumenega konja.

Ja, to je bilo pa res. Bil pa je kar dvakrat rumen. Že po naravi je bil rumen, ker pa

sem škropil z rumesanom, pa je postal rumen še od škropiva. Pogled na rumenega konja res ni bil nekaj povsem običajnega.

Mlatenje žita pa je bilo verjetno bolj zabavno.

Ja, vsako mlatenje je bilo pravzaprav praznik. Bilo je kar veselo. Vedno so poskrbeli za pogostitev mlatičev. Takrat si vsaka kmelija ni mogla privoščiti mlatilnice, zato smo imeli skupno in kar po vrsti smo hodili mlati od hiše do hiše. Eno leto so bili prvi v zgornjem koncu

Trzina, drugo leto pa smo zamenjali, da so bili prvi v spodnjem. Ko smo pomlatili vse žito v Trzinu, sem šel mlati še v sosednje kraje. Bilo je res veliko dela in prav težko je bilo sestavljati vrstni red, po katerem smo pri posameznih hišah mlatali. Sprava smo imeli šibkejšo, češko, mlatilnico, ki so jo Trzinci kupili leta 1936, leta 1954 ali 55 pa smo na sejmu Alpe-Adrija v Ljubljani kupili sodobnejšo, Zmajevo. Običajno smo najprej mlatali ječmen, nato pšenico, kasneje pa je na vrsto prišla še rž, oves, proso in ajda, kjer so jo imeli. Mlatali smo tudi semensko deteljo lucerno. Mlatilnica je imela tudi luščilec. No, zdaj so te mlatilnice nadomestili kombajni, ki že na poljih vse opravijo.

Kaj ste delali ob mlatilnici?

Jaz sem bil samo strojnik, zadolžen predvsem za to, da je mlatilnica dobro delala. Mlatičev pa je bilo vedno po več. Eni so z voz podajali snope, drugi so snope vlagali v mlatilnico, tretji so skrbeli za vrece z žitom, četrti pa za slamo. Vse je bilo dobro premišljeno in delo je moralo teči gladko in hitro.

Za ljudi ste tudi žagali drva.

Tega je bilo pa res veliko! Prežagali smo tudi po 20 klafter drv na dan. Ljudje so se kar drenjali, kdaj bo kdo prišel na vrsto. Takrat sem komaj kaj lahko opravil zase doma.

Za ta opravila ste potrebovali elektriko.

Elektriko smo dobili tako, da sem vedno splezal kar na električni drog in s pomočjo posebnih papirnatih izolatorjev na žice z elektriko obesil kable. Če je bilo suho vreme, je bilo to enostavno, če je deževalo pa me je elektrika tudi tresla. Sicer sem se pa lahko z eno roko tudi prijel za žico, pa mi ni bilo nič. Spominim pa se, da je bila takrat električna napetost še precej slaba. Kadar smo kje žagali, so to čutili še po drugih hišah, saj so jim žarnice samo briele. Na drogove sem nekajkrat splezal s krampeži, vendar so mi elektrikarji to prepovedali, da ne bi uničevali lesenih stebrov. Po tem sem moral do žic priti s pomočjo lestev, vendar ustreznih plovod nis imeli. Prav srečo sem

imel, da se mi ni nič zgodilo.

Nazadnje pa se vam je le zgodila nesreča.

Ja, 5. septembra 1964, in to prav na zadnji dan službe. Naslednji dan sem hotel zamenjati službo. Postal naj bi skladiščnik, vendar pa sem si po nesreči odžagal prste na roki. Prestati sem moral kar lepo število operacij. Na najrazličnejše načine so mi poskušali usposobiti roko, vendar jim povsem ni nikoli uspelo. Postal sem invalid in kasneje sem se zaposlil na kmeljskem posestvu Emona na Pšali, kjer sem do upokojitve delal kot nočni čuvaj živine in hkrati porodničar. Včasih je bilo prav naporno, saj sem moral na noč pomagati tudi pri osmih letih vah. Spominjam se, da so neko noč nadzorniki in novinar domžalskega Slavnika po občini delali nadzor nad tem, kako nočni čuvaji opravljajo službo. Večino čuvajev so zalotili pri spanju ali pa je bilo kaj drugega narobe, le mene so dobili na mestu in v pripravljenosti. Spanja si nisem mogel privoščiti, saj sem moral skrbeli za letlive krav.

Trzinci vas poznajo tudi kot cerkvenega ključarja. Ja, pri cerkvi sem vedno rad pomagal, tako da sem bil tudi

pomočnik ključarja 8. maja 1970 pa me je škof Pogačnik potrdil za enega od dveh ključarjev v Trzinu. Zdaj smo štirje ključarji. Ključar pomaga župniku pri gospodarskih delih v župniji, je nekakšen gospodar. Ob pomoči prejšnjega župnika Tomšiča in tudi menškega gospoda Babica smo v prejšnjem obdobju v Trzinu naredili res veliko. Zgradili smo župnišče in krepko obnovili cerkev. Na novo smo prekrili vsa streha, obnovili zvonik, v cerkvi napeljali centralno gretje, restavrirali smo oltar in še bi lahko našteval. Ob tem pa moram pohvaliti trzinске vernike, saj so nam zares veliko in nesebično pomagali. Pravzaprav mi ni nihče odrekel, če sem ga prišel prosit za material ali kako drugo pomoč. Spominim se, kako smo zbrali več voz lesa. Ko smo ga pripeljali na žago, mi je žagar rekel, da je mislil, da bo treba razžagati le en voz, potem pa smo žagali vsi noč. Za gradnjo novega župnišča ima veliko zaslug tudi pokojni Stane Habat. Brez njegove odločnosti in znanosti bi bilo narejenega precej manj. Ves čas smo namreč imeli zelo strog in nepopustljiv nadzor posvetnih oblasti nad tem kar smo počeli. Ob tej priložnosti bi se rad še enkrat iskreno zahvalil vsem, ki so kakorkoli pomagali, da je bilo naše delo tako uspešno.

V cerkvi smo vas videli že v najrazličnejših vlogah: kot ključarja, ministranta, zvonarja, cerkvenika, pobirali ste darove ...

Vedno sem rad priskočil na pomoč, če se je pokazala potreba ali če drugih takrat ravno ni bilo. V zvonik, k zvonovom, pa sem zašel že s šestnajstimi leti, leta 1946. Pesem zvonov je zame ena najlepših melodij in prav rad sem zahajal lja gor. Dostikrat sem hodil zvoniti tudi med lednom, če je bilo treba, še zlasti, ko je omagal Caharijev oče. Nič kolikokrat sem zvonil k mrliču. Spominim se, kako včasih ni bilo nikogar, da bi pomagal, in kako sem nagovoril kar gospoda župnika Tomšiča, da je tudi on

poprijel pri zvonjenju. Saj so prišli na pomoč Miha Kralj, pa Tone Rakef, vendar včasih, kot zakleto, ni bilo nikogar, pa sem šel sam.

Ali kaj pogrešate nekdanji Trzin?

To pa. Saj je bilo veliko dela, ampak zdi se mi, da smo bili včasih precej bolj složni in prijalejji. Zdaj se je Trzin precej spremenil.

Miro Štebe

Foto: Miro

ANKETA: ŠKODA, DA JE KONEC POČITNIC

Ste se lepo imeli na dopustu? 35°C, morje, hladna pijača, zagorela telesa, gozdarji, izgubljen pasoš ... Vsak ima pač svoje spomine, mar ne? No, in kako so počitnice preživel naš mladenič in mladenke?

Ines Korelc (10): Super sem se imela. S starši sem bila v Izoli, nato pa sem s laborniki odpravila na bivačiranje v Gorenjo Trebušo. Se kar prileže malo "svobode". Počitnice bi morale biti še kakšen teden daljše, najraje pa bi šla v "Dizniland".

Bojan Vrhovnik (14): Kaj naj rečem - počitnice so vedno prekratke! Na morju sem bil na Pacugu, potem pa sem skočil še malo v Avstrijo "na lepše". V glavnem sem se ukvarjal s športi in se kopal.

Matic Lebar (12): Bil sem na Lošinj in v Savudriji, saj imam Jadran zelo rad. Precej časa sem preživel tudi s prijatelji na bazenu Kndeljevo, kjer smo se zahvali 100 na uro, ukvarjal pa sem se tudi s lenišom.

veste, kaj je slaba stran počitnic? Da jih je prehitro konec!!

Diana Zirdum (8): Kopala sem se v Savudriji, sicer pa sem se doma kratkočasila s prijatelji in igrami. Komaj že čakam šolo, moj najljubši predmet pa je matematika. Koliko razglednic sem poslala s počitnic? Hmm ... je ena čisto dovolj!

Damir Zirdum (13): Škoda, ker se bo že začela šola. Letoval sem v Savudriji, kjer sem spoznal nove prijatelje in z njimi igral nogomet, košarko in se rolal. Zvečer smo hodili žuriral in tako sva si z neko Nemko postala zelo všeč ... Res, dobro sem se imel!

Mojca Gradišek (10): Med poletjem sem se igrala doma s prijateljicami, hodili smo na izlete, šla pa sem tudi laborit v Gorenjo Trebušo, kjer mi je bilo zelo všeč. Ne vem še, kam bom šla drugo leto, upam pa, da za kakšen mesec na morje.

kakšen mesec na morje.

Ismeta Hadžić (10): Najprej sem bila pri sestrični na Viru, potem pa smo šli s kolonijo na Krk. Tam je bilo zelo lepo in spoznala sem nove prijatelje. Nekajkrat sem skočila še v domžalski bazen in počitnic je bilo ko-

nec. Kam bi šla najraje na dopust? Mislim, da v Nemčijo ...

Iztok Mahorič (10): Letos sem "nabiral moči" v Makarski, kjer sem se imel imenitno. Obiskoval sem tudi leniški kamp, saj ne zdržim brez športa. Zdaj že mislim na šolo in frende, ki jih že nekaj časa nisem videl in gotovo si bomo imeli veliko povedali ...

Gašper Ogorelec
foto: Mojca Ručigaj

OBUPNE RAZMERE NA POTI V SOLO

Prve dni letošnjega šolskega leta so otroke na poti v šolo skušali ob pomoči policistov zavarovati nekatere izbrani tuzinski mošje. Prav za to priložnost določeni prometniki so bili zgroženi. Promet po stranskih poteh, ki vodijo mimo šole, je bil tako gost in divji, da so komaj skrbeli za svojo varnost, kaj šele, da bi skrbeli za otroke. Od KS so zahtevali, da pri policiji posreduje, da takoj zapro tiste ceste, vendar so bili tudi

Foto: Miro

policisti nemočni. Povedali so, da nobena zapora ceste doslej ni bila uspešna in da se bo prometna varnost otrok izboljšala šele, ko bo zgrajena obvoznica. Na KS pa so od policije tudi zahtevali, da semaforja na križišču pred gasilskim domom ob nedeljah ne zapirajo, če ga zapro, pa naj bo takrat na križišču prometnik. Ta ukrep je nujen, saj je pred kratkim križišče terjalo življenje mladega dekleta.

POUČEVANJE BESEDIŠČA IN SLOVNICE PRI ZGODNJEM UČENJU ANGLEŠČINE

Center Oxford je z založbo Oxford University Press in s pomočjo vodij študijskih skupin v aprilu na osnovnih šolah v Portorožu, Trbovljah, Celju in Trzinu pripravil krajši seminar, oziroma delavnico, za poučevanje angleškega jezika na razredni stopnji. Seminar "Teaching grammar and vocabulary to early young learners" je vodila dr. Sarah Villier iz Velike Britanije, ki ima za seboj bogato zgodovino poučevanja in teoretičnega proučevanja pouka angleškega jezika, predvsem na področju zgodnjega učenja. To temo je tudi obdelala v svoji doktorski disertaciji. Kot avtorica se je posebej osredotočala na področje zgodnjega učenja.

Učenje angleščine v zgodnjem obdobju je v Sloveniji v zasebnih jezikovnih šolah, marsikje že tudi v vrtcih, še posebno pa v našem šolskem sistemu, novost. Za zgodnje poučevanje angleškega jezika so potrebne povsem drugačne metode kot na predmetni stopnji, zato je zelo pomembna učiteljeva jezikovna in pedagoška usposobljenost. Žal marsikje na šolah nastaja didaktična škoda, ker angleščino poučujejo za to stopnjo neusposobljeni ljudje. Poučevanje največkrat ni pravilno, posledice teh pomanjkljivosti pa so lahko usodne za otrokovo poznejšo motivacijo. Poučevanje mlajših zahteva specifične pedagoške metode. Na tej stopnji naj bi predvsem razvijali slušno razumevanje in govor. Ustrezno organiziranje takega pouka pa je zelo zahtevno, saj mora učitelj tujega jezika pri načrtovanju in poučevanju pouka angleščine upoštevati značilnosti mlajših učencev in ustrezno naravnati pouk glede izbora tem, metod in oblik. V tem obdobju učenci radi ponavljajo, posnemajo, se igrajo, ustvarjajo, vendar pa imajo sposobnost krajše koncentracije, kmalu postanejo nemirni in ne morejo dalj časa sedeti pri miru. Zato potrebujejo veliko različnih, kratkih aktivnosti. Dejavnji morajo biti umsko in telesno, še posebno pomemben pa je telesni odziv (Total Physical Response). Zelo pomemben del pouka na tej stopnji so igre in pesmi, ki pripomorejo k sproščnemu ozračju v razredu, in pripovedovanje zgodbic, pravljic (story-telling), seveda prilagojenih njihovi starosti.

Dr. Sarah Villier nam je nanizala vrsto praktičnih in uporabnih aktivnosti pri poučevanju besedišča in slovnice. Poudarila

je, da morajo biti vsi učenci aktivno vključeni v učenje jezika, v različne aktivnosti. Potrebno jih je motivirati za sodelovanje, razmišljanje, ustvarjanje in jih naučiti, da le ne potrebujejo (teach them not to need you). Vse udeležence seminarja smo bile zelo navdušene in zadovoljne z delavnico, ki jo je vodila dr. S. Villiers in smo zelo "željne" večih podobnih seminarjev in delavnic tujih predavateljev s praktičnimi izkušnjami poučevanja v zgodnjem obdobju.

V Sloveniji usposabljanje učiteljev za pouk angleščine na nižji stopnji osemletke poteka največkrat stihijsko in učitelji so prepuščeni sebi in lastni iznajdljivosti. Potrebno bi bilo večje sodelovanje Centra Oxford in Zavoda RS-a za šolstvo pri organizaciji še večih podobnih izobraževanj učiteljev za poučevanje v zgodnjem obdobju. Še posebno zdaj, ko se nam bliža prenova šolskega sistema - delavke in s tem tudi popol-

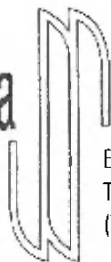
nomo nov, zelo kakovosten in sodoben učni načrt za angleški jezik. Če hočemo, da bodo uresničeni vsi temeljni cilji, ki jih predpisuje predlog novega učnega načrta za zgodnje učenje, bi bilo potrebno najprej in predvsem poskrbeti za ustrezno strokovno usposobljenost učiteljev na tej stopnji.

Stanka Jaklič, OŠ Trzin

Dr. Sarah Villiers iz Velike Britanije je na OŠ Trzin vodila delavnico o zgodnjem učenju angleščine.

Marka

BREZOVCE 8, IOC TRZIN
TEL.: 162 12 54; 162 12 57
(TAKOJ ZA PIRAMIDO)

V SVOJI MALOPRODAJNI
TRGOVINI PONUJA

MODNE TKANINE

PO UGODNIH CENAH IN
ŠIVANJE PO MERI

ODPRTO VSAK DAN OD 8^h DO 19^h
V SOBOTO OD 8^h DO 13^h

KAJ JE NOVEGA V VRTCU ŽABICA?

S prvim septembrom smo ponovno zakorakali v novo šolsko leto, skupaj z novimi malčki in otroki, ki že nekaj let obiskujejo vrtce. Vzgojiteljice in pomočnice smo skušale čim bolj omiliti in polepšati prve dni, ko so se otroci po počitnicah ponovno ločili od staršev ali pa je bila ta ločitev sploh prva v življenju.

Sam začetek ni bil ravno težak, saj so novince spremljali starši in skupaj z otroki so doživljali naš vsak dan v vrtcu. Prvi teden smo tako kar mirno prebrodili.

Nekaj težav pa smo imeli, tako otroci kot zaposleni v vrtcu, z novim dnevnim redom,

ki smo ga uvedli s prvim septembrom. Z zajtrkom zdaj pričnemo ob pol devetih zjutraj, malico imamo ob enajst in trideset minut, kosilo pa po eno in pol urnem počitku ob trinajst trideset. Na novi ritem smo se sprva težje privajali, zdaj pa smo novi urnik skupaj s starši že sprejeli in ugotovili kar nekaj prednosti. Otroci zdaj pojedjo več pri malici, ki je lažje prebavljiva in so želodčki manj obremenjeni, zato je njihov počitek kakovostnejši, kosilo pa je potem že kar težko pričakovani obrok.

Toliko o novostih v vrtcu, še kar po starem pa gre, ko govorimo o uničevanju vrčevskega igrišča, naših igral pa tudi same slavnbe. V popoldanskem oziroma nočnem času nekateri še vedno ne vedo, kam s svojo odvečno negativno energijo in jo usmerjajo na uničevanje strehe hišice na igrišču, uničevanje ograje, ki je edina zaščita otrok pred cesto, ki je vse bolj nevarna, na uničevanje že tako

skromnih igral, gugalnic in peskovnikov. Vse zaposlene smo se neko jutro zgrozile ko nas je sredi igrišča pozdravil prometni znak, ki naj bi stal v križišču. Kljub varnostni službi smo zaenkrat vsi nemočni in ne moremo "določeni" posameznikom preprečiti vandalizma in napačnega usmerjanja odvečne energije.

Jana Pibernik
Foto: Miro Štebe

Nepripravi so celo gugalnico zvelkli na vrh grička.

MIHAELOV SEJEM SPET VABI V MENGEŠ

Ob prazniku mengeškega patrona sv. Mihaela so v Mengšu v preteklosti vedno pripravili Mihaelov sejem, pred šestimi leti pa so tradicijo obudili in sejem se je med Mengšani in sosedi že dobro zasidral, tako da ga marsikdo kar nestrpno pričakuje. Prizadevni organizatorji nas tudi letos ne bodo razočarali. Sejem in spremne prireditve bo trajal od petka, 25.9., pa se do poznih ur v nedeljo, 27.9.

Petkov predvečer otvoritve sejma bo popestrila revija godb, na kateri bodo nastopile godbe iz Domžal, Moravč, Metlike in Mengša, po reviji pa bo za veselo razpoloženje skrbel ansambel Stoparji. V soboto zjutraj bodo ob 8. uri najprej na ploščadi ŠD Partizan Mengeš odprli razstavo malih živali, uro zatem pa bo slavnostna otvoritev sejma z dvigom sejemske in občinske zastave. Sledila bosta predstavitev glasbene šole in Živ žav mengeškega vrtca, popoldne pa bo namenjeno športu in obujanju starih običajev. Pokazali bodo, kako so včasih pletli

slamnate kite, obiskovalci pa se bodo lahko pomerili tudi v tekmovanju s samokolnicami in v vlečenju vrvi. Mengeški izdelovalci glasbil bodo obiskovalcem predstavili svoje instrumente, vse do jutra pa bodo nato goste zabavali Gorenjski muzikanti. Za smeh bo skrbel humorist Klemen Košir.

V nedeljo bo ob 10. uri pred mengeško cerkvijo sveta maša na prostem, nato pa bo sledil promenadni koncert godb iz Lesc in Mengša. Osrednji nedeljski dogodek bo povorka kmečkih voz in narodnih noš po mengeških ulicah, ki se bo začela ob 15. uri, za veselo razpoloženje pa bodo do konca prireditve skrbeli člani ansambla Štajerskih 7. In ker bo to sejem, se bodo obiskovalci oba sejemska dneva lahko sprehajali med stojnicami z najrazličnejšim blagom in se s prodajalci pogajali za najugodnejše cene.

Mengšani trdijo, da bodo poskrbeli, da bo na prireditvi za vsakega nekaj.

STRELSKA DRUŽINA TRZIN

VESELICA ZA V. ANALE

Še dolgo se bomo spominjali zadnje sobote v letošnjem avgustu. Neverjetnih Trzincev ne ustavi prav nič, ko je govora o veselici. V veselje nam je, da ste se v tolikšnem številu zbrali na Strelski veselici, ki se je sprevrgla v pravo rajanje. Termometer je kazal 7°C, temperatura na plesišču pa je vseskozi naraščala. Organizatorji ne znamo opisati občutkov, ki smo jih doživeli v soboto, 29.8.1998.

Veselico je s krajšo zamudo odprl čarovnik Grega, ki je s programom zabaval otroke. Ko se je zabava otrok končala, so program nadaljevali člani ansambla Stopar in rajanje se je pričelo. Ljudje so plesali, se zabavali

ob vložkih člana ansambla Tomaza Šinka, premore pa je povezoval čarovnik Grega. Sledili so nastopi znanih Trzincev, nastopile so tudi nekatere manjce s svojimi otroki in prav zares smo vsi skupaj sodelovali kol 500-članska družina. Na srečelov so lovili glavno nagrado skuter PEUGEOT, vnes pa so nekateri zadeli gorsko kolo, kuhin-

Predsednik Strelskega društva Franc Brečko izročila ključke skuterja Peugeot srečni dobitnici Anji Bartolič.

jsko mizo, pisarniški stol, jogi, gume Pirelli, komplet dveh gum Semperit, prenosni telefon, GSM Motorola, razne gostinske usluge, igranje tenisa, popuste v Irgovinah, sedežne prevleke, volanske zaščite, ipd ... Ob polnoči se je zavrtil boben, kjer so za glavni dobitek sodelovale vse prodane srečke. Odrezek iz hobna je izvelkel predsednik Strelskega društva Franc Brečko. Izvelkel je odrezek s serijsko številko 2913. Dobitnica Anja Bartolič je bila ob žrebanju prisolna na rireditvi in njenega veselja se ne da opisati. Se dolgo ni verjela, da je skuter njen. Veselice pa še ni bilo konec. Ansambel je igral glasbene želje in plesišče je postalo pretesno. Plesalo se je vse do konca prireditve, ko smo morali rajanje prekiniti zaradi občinskega dovoljenja, ki je dovoljevalo prireditve do 01:00 ure.

Ob lepem zaključku strelske sezone 1997/98 se zahvaljujemo vsem pokroviteljem Strelskega društva Trzin: Biring, Ford servis Trzin, Assid, Kovinoplastika Kosmatin, Habat molo center, Jan bar Jemc, Merit International. Reklamni napisi in Ton servis glasbil, Športna kolekcija Levček Slazenger, Čiščenje objektov Mušič Franci s.p., Livarna Libamelal, JMK Jimkoplasi, Mizarstvo Kralj Tone, Mizarstvo Perc, Bar Blatnica, Gloria Bar, AvtoAkustika Homec, Usnjena galanterija Pavliu, Taubi tenis center, Citroen servis Štefe, Avtokleparstvo Pančur, Kovinoelektroplastika Premk Andrej, Gradbena lepila Habat Tomo,

Ročna avto-pralnica Bolta, Frizerstvo Malus Tanja, Slaščičarna Skirca, Trgovina Unitap, ProKlima, Čistoča, Kimi, OrtoSana, gostilna Narobe, gostilna Orhideja, Kozmetični salon Beauty, Čiščenje stekel in talnih oblog Mušič

Marjan, Pizzerija Kralj, Vendo. Slikopleskarstvo Habat Silvo, Ručigaj-Brumec, Jurček, gostilna Pri Matičku, Trgovina Flis, Čiščenje stekel in talnih oblog Mušič Samo, Kovinotehna Mengeš, Teh-Max in Napredek. Za pomoč se zahvaljujemo Športnemu društvu in Gasilskemu društvu Trzin, Krajevni skupnosti Trzin, Osnovni šoli Trzin, neverjetnemu nastopu ansambla Stopar, čarovniku Gregu, vsem članom Strelskega društva, ki so dva meseca pripravljali prireditve in seveda vsem udeležencem, ki so kljub mrazu vztrajali in se zabavali.

Obveščamo vas še, da se je strelska sezona 1998/99 že pričela. Vse mlajše pionirje vabimo na trening streljanja vsak torek in četrtek ob 16:30. Čim prej se udeležite treningov, saj bo konec septembra prvo testiranje mlajših kategorij, v okviru vsakoletnega tekmovanja v spomin Marjana Mušiča. Za starejše kategorije homo tekmovanje izvedli v začetku oktobra. Tekmovanja se lahko udeležijo vsi neaktivni strelci, ki ne nastopajo na drugih tekmovanjih. Torej bo tekmovanje bolj družabno, zaključek pa bo popestren s finalom najboljših petih.

V imenu Strelskega društva še enkrat HVALA!

Klopčič Damijan
Foto: Mojca Ručigaj

Sreče in mavrice nad svojo hišo ne vidimo, samo nad tujo.

Nemški

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO TRZIN

NOVICE IN ZANIMIVOSTI IZ GASILSKEGA DOMA

Predsednik trzinskih gasilcev Jože Kajfež: "V garaži našega društva bi zelo radi videli sodobno kombinirano vozilo."

Kot veste, so gasilci eno izmed najbolj dejavnih društev v naši sredini in pri njih se vedno kaj zanimivega dogaja. Njihov predsednik Jože Kajfež nam je izrazil zadovoljstvo nad imenitno izpeljano sektorsko vajo in veselico, ki so se je krajanji udeležili v ve-

likem številu. Čez poletje so sodelovali na številnih predstavilih in paradah, resneje pa so morali posredovati pred kratkim na Mengeški cesti, ko je požar v hiši zanelila strela.

Sicer pa so uspeli nekoliko posodobiti gasilski dom in se oskrbeti z nekaj osnovnimi sredstvi, kot so boljše zaščitne obleke in prepotrebna dodatna oprema. V bližnji prihodnosti načrtujejo tudi nakup večje lesive

in zamenjavo že nekoliko dotrajanih cevi. No, njihova največja želja pa še naprej ostaja moderno kombinirano vozilo, kar pa predstavlja ogromen finančni zalogaj - nezdružljiv s skromno odmerjenimi dotacijami države ... "Prihajajoči oktober je mesec požarne varnosti, zato bomo takrat poostriili budnost nad potencialnimi mesti požarov, sčasoma pa bomo poskrbeli predvsem za brezhibno delovanje hidrantov in neoviran dostop do njih. Hkrati se pripravljamo tudi na vsakoletno izdajo koledarja, ki je pri Trzincih zelo dobro sprejet, zaradi dobrega sodelovanja s krajanji pa bomo organizirali celo izlet in še kaj ...," mi je zaupal Jože.

Seveda nas je zanimalo tudi, kako in kaj s podmladkom.

"Rad bi pohvalil vse naše vesne člane in članice, še zlasti pa mladi val, saj zares dohro in odgovorno delujejo in so društvu v ponos. Pa še tole: pred nekaj dnevi smo v OŠ vpisovali novince od 1. do 5. razreda in že prvi teden se jih je prijavilo več kot

90! Mislim, da je s tem povedano praktično vse ... Ko bo pa kaj novega, se pa zopet vidimo," se je od nas poslovil jože in odhliel v društveni dom na sestanek.

Do prihodnjič pa velja: NA POMOČ!

Gašper Ogorelec

Borci zoper rdečega petelina so čez poletje sodelovali na sektorskih vajah in paradah, svoje vrste pa že prvi šolski teden okrepili z skoraj stotnjico najmlajših ...

VIDEOSEKCIJA OZNANJA: TUJINA NAS NI SPREMENILA!

Štirinajstdnevni oddih so si privoščili tudi člani (enim bolj, drugim manj) prijubljeni **VIDEOSEKCIJE**.

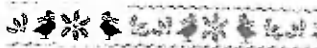
Večina se jih je mudila na Plitvicah in Hvaru, kjer so med počitnikovanjem znali združiti prijetno s koristnim. Posneli so kar nekaj materiala različnih tematik in si nabrali določene izkušnje pri filmanju s plovil in med množico.

Kot solidni animatorji so k sodelovanju pritegnili celo domačine, pristne Dalmatince, nepozabni pa bodo ostali tudi večeri, preživetvi z zvedavimi, a zahtevnimi nemškimi turisti.

Čez slab mesec dni so vabljeni na **VIDEO ART FEST** v Ljubljani, vendar je zaradi težav pri izvedbi scenarija in časovne stiske (udeležba pri še enem zanimivem projektu), da silno skopec proračuna niti ne omenjamo, njihov nastop pod velikim vprašajem.

Ne glede na težavne okoliščine pa vsem oboževalcem sporočajo, da ostajajo dejavni in složni.

VABILO KRAJANOM. V naslednji številki Odseva vam bo sporočeno, kje in kdaj si boste lahko ogledali filme iz njihove samostojne produkcije.

VESTIČKE IZPOD ŽAROMETOV

Zaradi prevelike konkurence v samem Trzinu se je teater Cizamo z enim kombijem in Renatovim Warburgom umaknil na Madžarsko. Za en dan smo se ustavili v Budimpešti. Ogledali smo si mestno jedro (center). Gibali smo se prav v listem delu, kjer je naslednji dan eksplodirala bomba. Vendar pa, če človek živi v Trzinu, je vsega navajen.

Pol nas je usmerjala naprej proti cilju. Do Nyrbatorja, kamor smo bili namenjeni, je bilo še daleč. V poznih popoldanskih urah smo končno le prispeli. Samo mesino jedro Nyrbatorja ni veliko, tako da smo se brez težav na hitro dobili z organizatorji festivala. Po prevzemu bivalnih proslovov, ki so nam bili dodeljeni, smo naredili prvo stvar, ki je bila res potrebna, tuširanje. In nato: da, drage dame in gospodje, nato je prišel na vrsto ogled mesta.

Ampak pazite, na tem mestu vam moram nekaj povedati. Že nekaj časa nazaj mi je glavni in odgovorni urednik dejal, da veliko preveč pišem o zabavi, torej "žurerski plati" naših gostovanj, manj pa o samem delu in delovanju našega teatra. Samo pomislite, kakšen dolgčas bi bil, če bi vas naprimer preko vestičk obveščal, da je na zadnji vaji Franclu Irikrat padla žogica na lla, Juretu pa enkrat ugasnila bakla. Ali pa drugače: da smo med ogledom mesta (razširjamo obzorja) čisto slučajno naleteli (kar postavil se je pred nas) na lokalček in to prijeten, v katerem je bil (samo za informacijo) en meter (1 m) piva, preračunano v lolarje, 700 SIT. Vam domišljiva dela? Zamislite se, da hi bili tudi vi lam. Jaz tega seveda naprej ne komentiram.

Naslednji dan je bilo potrebno enkrat še vstati in tudi ura je bila prava za čas kosila. Poiskali smo pravo madžarsko gostilno - čardo. Edino Andrej, ki so mu kol državnemu uslužbencu protokoli bolj všečni, je odšel na uradni sprejem k županu mesta. S seboj je vzel za fotografa še Jureta. Medtem ko smo se mi mastili z zelo okusno, pravo domačo madžarsko hrano, je Andrej držal govornico v rotovžu mesla Nyrbator.

Popoldan je bila po meslu najprej povorka vseh nastopajočih, sledil je govor direktorja gledališkega festivala, torej mednarodnega festivala, kajti nastopajoči so bili iz držav kot so: Hrvaška,

Češka, Nemčija, Slovaška, Poljska, Avstrija in seveda mi iz Slovenije. Naša predstava je bila otvoritvena. In kaj naj vam še rečem? Shakespeariada je bila tisti dan odigrana profesionalno. In na koncu je bilo ploskanje in bile so čestitke.

V naslednjih dneh smo si kol gostje festivala ogledali kar nekaj predstav, srečali veliko prečudovitihi ljudi. Festival in mesto samo nam bosta ostala v lepem spominu. Pa vendar, vsega je enkrat konec. Treba je bilo spokati kulre in usmeriti kombi in Burgila proti Trzinu. Doma nas je čakalo še veliko dela, kajti, drage dame in gospodje, na mariborski Lent smo odšli z našo novo predstavo in jo na Lentu tudi premierno odigrali. Med gledalci je bila predstava lepo sprejeta, ni kaj. Vendar pa se zavedelmo, da bo potrebno še nekaj vloženega truda, da bo resnično to, kar si vsi želimo.

Da pa ne bi prišlo do kakšnega spora med mestoma Ljubljana - Maribor, smo se odločili, ter seveda tudi odigrali v Ljubljani na Kongresnem Irgu v okviru predstave "Noč na Ljubljani" premierno (novo) predstavo. Torej našo tretjo (3.) ulično predstavo in ko boste v roke dobili Odsev, bodo za nami že tudi druga gostovanja in to: v

Dolgo vroče polelje je za nami. Da, drage dame in gospodje, se spomnite, napovedal sem vam ga v junijskem Odsevu. Resnično, počutili se kot prerok. Dogajajo se neverjetne stvari. In to je to, kar sem si vedno želel. Povsod je, kamor koli se obrneš: v dvorani, na ulicah, dvoriščih, skrelih, dnevnih sobah, posteljah, v avtomobilih, sprehodih ... Povsod! Seveda, moje dame in gospodje, teater, teater, kaj pa drugega. Ampak pazite! To ni kakršenkoli že bodi teater, temveč prava - trda - comedia dell'arte, kajti tu imajo skoraj vsi pravi akterji na obrazih maske in njihovim improvizacijam ni kaj očitati. Za pravo mojstrstvo je potrebno veliko truda, volje in želje po uspehu.

In tako je tudi prav. Sramovali se jih ne bi niti najboljši improvizatorji in pisci tekstlov za comedia dell'arte, kot so bili: Flaminio Scala, Francesco Andreini, Cesare Rao in drugi. Igra se igra, biznis je pa biznis. In za ta pravi biznis bi lolkel tudi z macolo, nekako tako v eni izmed svojih pesmi poje Adi Smolar.

Živo pa je bilo tudi v Ljubljani. Marsikaj se je dogajalo tam. Bile so Križanke (festival), Stara Ljubljana (polelje), Trnovo (Tralest). Dovolj, ne bom vas moril še s tem. Vem, poznam vas, ogledali ste si skoraj vse predstave (vsaj tiste, ki so bile zaslonj). Samo če že greste na daleč mimo Cankarjevega doma, se spomnite vsaj na Sknedfenco kave, pa naj bo to s smetano ali pa capuccino.

Kakorkoli že, geslo: kulturo v vsak dom, se je v Trzinu uresničilo. In predlagam. Predlagam, da za kulturni praznik izglasujemo dan, ko so v Trzinu ob cesti od križišča pa do Pšate postavili planke, na travniku ob šoli pa postavili velik žerjav. Oh, kako bodo ponosni bodoči rodovi na nas.

Postojni, Idriji ter ponovno na Štajerskem, tokrat v Rušah.

Drage dame in gospodje, tokrat vas za konec ne bom moril o kulturi in njenem poslanstvu, temveč se bom usmeril drugam in apeliral na vas, prosil in rotil: Za boga svetega, kupujte stanovanja in to tista stanovanja, ki jih bodo gradili tukaj ob šoli. Kupujte jih za svoje otroke, vnuke, pravnuke. Ali smo ali nismo za naravni prirastek kraja. Mislim, da ni niti enega (1) krajana v Trzinu, ki bi razmišljal drugače.

Imejte se lepo in naj vam bo tokrat kultura v drugem planu!

Štih Jože

TOMAŽ VE ZA DOBRE GOSTILNE

TOMAŽ SREŠEN: NAJBOLJ DOLGOČASNO JE V ŽIVLJENJU DELATI SAMO ENO STVAR

Nerodnost, ki je priselna pred vsakim pogovorom, je bila tokrat še izrazitejša. Bolj ko sem se bližala "sršenjemu" gnezdu, težje mi je bilo. Rekla sem si, kar bo, pa bo. Kar korajžno ...

Ze takoj na začetku sva se lotila njegovega poklica

Zaposlen sem v podjetju, kjer delamo prezentacije, promocije in predstavljamo Slovenijo v tujini. Drugače pa

sem po izobrazbi novinar in občasno, za vzdrževanje slika in zaradi veselja, napišem kakšen članek za časopis.

Tomaž je pred kratkim izdal knjigo 111 gostiln in restavracij po Sloveniji. V tedniku Vikend sem zasledila, da je to nadaljevanje nekega drugega zbornika

Ni nadaljevanje. To je končni izdelek štiri letne akcije tedenskega pisanja člankov za revijo Jana, nekateri radijske postaje in sprva eno leto tudi za televizijo. To je izbor najboljših, iz štiri letnega polikantja po gostilnah in restavracijah.

Vodnik je vsekakor paša za oči in žetodec, zakaj pa se je Tomaž odločil zanj?

Vse skupaj se je začelo štiri leta nazaj. Takrat sem bil v službi še na RGL kot glasbeni urednik. Vedno, ko sem hodil jest, me je motilo, da so bile gostilne, ki si mi jih pripočili, drage in zanič in nikoli nisi vedel, kdaj so odprte, kje so in kaj ponujajo. To me je vzpodbudilo k izdelavi tega vodnika. Ker pa je teh gostiln veliko, sem imel srečo, da poznam gospo Majo Breznik, lastnico Narobeta. Omenil sem ji svoje načrte, glede katerih je bila malce zadržana. Povedala mi je, da ledensko dobiva po deset in več podobnih ponudb, vendar se zaradi tega ne odloči za nobeno. Zato potem ni čudno, da na tržišču dejansko ni takšnih vodnikov.

Vedel sem, da je to težko delo, če te ljudje ne poznajo. Meni so tu pomagale epikurejske zgodbe oz. članki, ki so izhajali v Jani, katere sem delal skupaj s fotografino Barbaro Zajc. Ti članki so mi pomagali tudi pri izvedbi projekta, ker sem si tekom let

štiri let pridobil določeno kredibilnost.

Knjiga sama

Napisana je v štirih jezikih. Razdeljena je na posamezne regije, ki so označene z za njih značilno barvo, kar omogoča vodniku večjo preglednost. Posamezna regija je označena tudi s pripadajočimi številkami, ki označujejo

gostilinski objekti ali restavracije. Po teh številkah si gostilne v vodniku sledijo. Vsaki od njih pa pripada obširen opis: delovni čas, ponudba, kapaciteta, naslov, telefon, faks, prenočišča, povprečna cena menija (po mednarodnih merilih, ki je sestavljen iz predjedi, glavne jedi in sladice brez pijače), način plačila, zemljevid z natančnejšo lokacijo in pa barvno fotografijo. Dodal pa sem tudi gostilne in restavracije, ki ponujajo slow food. To je gurmanski način prehranjevanja, kar pomeni, da hrano uživaš počasi in slediš določenemu obredu. Vzeli si moraš pel ali šest ur, da lahko pojed vse, kar se ti ponuja, seveda v manjših porcijah in ne vsega hkrati. K vsaki jedi pa ti posrežejo s kozarčkom ustreznega rujnega. V petindvajsetih gostilnah, ki ti nudijo tudi takšen način prehranjevanja, lahko vedno računaš na sveže pripravljeno hrano. Pogostejša je hrana iz pripadajočega področja. Sicer pa je slow food italijanska domislica in v Sloveniji obstaja šele dve leti. Pionirja sta Aleš Kristančič (Movia vina) in Toni Gomišček, novinar na radiu Koper in Primorskih novicah. Začelo se je z goriškim omizjem, nadaljevali pa smo z dolejškim, ljubljanskim, gorenjskim ... Tudi sam sem član kluba slow food. Aleša in Tonija pa sem spoznal preko člankov, ki sem jih pisal za Jano.

Moram reči, da se vodnik kar dobro prodaja. Kmalu bo potreben ponatis. Marketing in odnos z javnostjo sta bila dobro narejena, le pri nekaterih prodajnih mestih se je zaradi previsokih prodajnih marž zataknilo. Sam sem iskal pokrovitelje, vendar sem se moral tu zelo potruditi. Vsa zdrava podjetja so pod stalnim napadom takšnih in drugačnih spon-

zorskih ponudb. Zato je treba ponuditi nekaj zares izvirnega. Priprava tega zbornika mi je vzela pol leta in to večih ljudi po šestnajst ur dnevno. Vendar se je izplačalo

Tomaž ima v mislih že naslednji projekt. Gostilne bo razvrščal po kakovosti potrežbe in hrane pri nenapovedanem obisku. Tomaž se pravzaprav ukvarja z mnogo različnimi dejavnostmi in težko bi bilo vse obdelati. Pa vendar ...

Najbolj dolgočasno je v življenju delati samo eno stvar. Jaz p o l r e h u j e m adrenalin. Po študiju sem se zaposlil na radiu kot glasbeni redaktor. Delal sem glasbene in glasbeno-kontakne oddaje. Napredoval sem do urednika. Radio sem zapustil pred dvema letoma, ko je prišlo do lastninenja Novo službo sem dobil pri podjetju, ki se ukvarja s promocijami, prezentacijami ter marketingom. To področje mi ni bilo tuje, ker sem že kot študent režiral radijske reklame, pisal scenarije za televizijske reklame in se ukvarjal z organizacijo snemanja takšnih projektov. Če le imam dobro idejo za kakšno radijsko reklamo, jo še zdaj z veseljem naredim.

Sršenovo gnezdo je bila radijska oddaja na RGL-u in Poslovnem valu, katero sem po 300 tednih spravil na hladno. Tu sem bil skoraj vse: producent, komercialist, voditelj, glasbeni urednik ... Zdaj sem pa glavni in odgovorni urednik Notranjskega radia, kjer imam krasno ekipo. Ob povečanju slišnosti postopoma izboljšujem tudi program in mislim, da bomo v najkasneje dveh letih imeli dober tržni delež. Za revijo Slop sem začel pisati v gimnaziji, pri sedemnajstih letih, in za njih kot zunanji sodelavec pisal vedel jet. Takrat sem začel delati tudi na radiu Študent. Objavljal sem tudi v Mladini, imel sem oddaje na radijskih postajah, hodil sem po raznih rock festivalih in koncertih v Angliji in Nemčiji ter vise delil z bralci in poslušalci. Prvo leto

sem pri Slovenskih novicah urejal glasbeni in filmski količek.

Že dve leti pa nisem našel časa za igranje. Peljajst let sem igral v glasbenih skupinah kot sla Martin Krpan in Rdeči Baron. Politiki smo se po celi Sloveniji, po luknjah in dvoranah. Od višine se zvrli (Martin Krpan) je še vedno najbolje prodajana rock plošča v Sloveniji, čeprav je od izdaje minilo že enajst let. S fanti iz Martina Krpana se še dobimo, vendar so to bolj pivska srečanja. Lani smo se celo namenili narediti turnejo in izdati ploščo, vendar se je glavni sponzor umaknil, ker ni dobil zelene luči od evropske lilaže.

O glasbenem popotovanju in odkritju Anje Rupci ter Saše Einsiedler
Kaj naj rečem - bilo je veliko dobrih stvari,

kot so odlični koncerti, dobre plošče, dober feeling. Bilo pa je tudi veliko trdega dela, predvsem veliko vaj. Vendar nam ni bilo težko, ker smo to počeli z velikim entuziazmom. To je bil rock 'n' roll z vsem, kar sodi zraven. Kar pa se tiče Anje in Saše - z Anjo sva bila pred petnajstimi leti par in kamorkoli sva šla, mi je vedno prepevala. Ko so moji prijatelji ustanavljali glasbeno skupino, sem ji predlagal, naj gre na avdicijo. Moji prijatelji (Janez Križaj, Iztok Turk in Matjaž Kosi) so takrat prvi pri nas začeli s t.i. lehno popom. Potrebovali so pevca ali pevko, vendar jim nihče ni ustrežal. Prišla je Anja, jih navdušila in tako je nastal Videnseks. Saša pa sem spoznal na radiu, kjer je bila zaposlena kot moderatorka. Imeli smo veliko pivskopevskih zabav, kjer je Saša pri petju vedno izstopala. To je bilo ravno v obdobju razpadanja Martina Krpana in snovanju nove skupine, pri kateri se je (spet) pojavil problem pevcu. Tu je vskočila Saša (z avdicijo seveda). Prvo ploščo, ki smo jo naredili, smo zelo dobro prodali, dobro so bile prodane tudi turneje, zatankilo pa se je na noveletni turneji 1993. leta, nekje na Gorenjskem, kjer je Saši zmanjkalo glasu. Diagnoza so bili vozli na glasilkah, kar je pomenilo takojšnje prenehanje s petjem, če hoče še govoriti, ali pa draga laserska operacija na Švedskem, po kateri pa bi morala več kot pol leta popolnoma molčati. Ker je ženska, si tega ni mogla privoščiti (ha, ha, ...), kot drugo pa je delala na radiu, zato je s petjem prenehala. Mi pa smo potem pol leta porabili za iskanje nove pevke. Imela je zelo dober glas, a ji je

manjkalo pridnosti. Izdali smo še eno ploščo in naredili zelo dobro turnejo, vendar Zana ni imela ustreznega odnosa do publike, v glavi pa se ji je glede glasbe vrtel nek samo njej razumljiv film. Meni je vse skupaj prekipelo in sem skupino razpusil. Potem pa smo še z glasbeno redakcijo RGL (Jernej Vene, Boris Perma, Igor Ivanič, Marko Plaluta, Matjaž Ambrožič in najeti bohnar Aleš Rendla iz skupine Qualebriga) za zabavo ustanovili skupino KVG (kur'c vas gleda). To je bila čista zabava, vendar smo prišli celo do lega, da smo imeli štiri koncerte. Enega v Križankah z Magnificom, dva v Babilonu, bili pa so moji predskupina Spin Doctors v hačiTivoli. V tem bandu nas je bilo preveč močnih individualistov, kar je sicer dobro, vendar pa je potreben nekdo, ki vse usmerja.

Idejno je bil projekt zelo dobro zasnovan, izvedba pa ni bila najboljša. Razen mene, ki sem se sam naučil igrati na bas kitaro, ni namreč nihče več kot ljubiteljsko igral instrumenta. Zalo je bil ta bend idejno močan, izvedbeno pa ne. Posneli smo šest ali sedem pesmi in naredili in video spol. Za ploščo so nam zmanjkale tri pesmi, sicer se pa nikoli ne ve ...

Prosila sem ga za mnenje o mladih glasbenih skupinah

Od novih rock skupin jih je nekaj zelo dobrih: Big foot mama, Zbluzena generacija, Flirt, Res Nullius ... Predvsem znajo narediti dobro, prepričljivo

in z ustrežno energijo ter strukturami bogato rock and roll pesem. Dance scena pa je tragična. Besedila so nadimbecilna, izvajalci pa so pogosto izven tonalite. Sem namreč mnenja, da je tudi preprosta stvar lahko na prijeten način podana. Tudi v mojih časih je bila disko glasba prisotna, vendar so bile dobre melodije in lepo odpeta besedila (Kool and the Gang, K.C. and the Sunshine Band, Village People).

Tomažev izbor glasbe

Glasbo izbiram po okusu in počulju. Skozi leta sem si ustvaril neko zelo široko bazo, ki jo vedno nadgrajujem, pri čemer si pomagam z internetom. Pritegne me sveža ali pa klasična, dobro in korajžno narejena pesem.

Njegova potovalna mrzlica

Zadnjih dvajset let sem veliko potoval, pred-

vsem po Evropi in Ameriki. Ponavadi sem združil prijetno s koristnim. Šel sem za dva meseca v Anglijo, med tem pa sem hodil na koncerte.

Čaka me še južna polobla. Zvone Šeruga je moj dober prijatelj, lako da se mu včasih na kakšni turi pridružim. V mislih imamo tudi družinsko popotovanje.

Film, gledališče, ...

Včasih sem hodil velik v leater. Želel sem študirati režijo, vendar me je kasneje ta želja nekako minila. Vse video spole, pa tudi nekaj oddaj, ki smo jih posneli, sem zrežiral sam. Še vedno pa sem filmski obsedeneec in si ogledam skoraj vsak film v kinu. Včasih sem hodil v kino trikrat dnevno, takrat sem stanoval še v Ljubljani. Imam veliko prijateljev, ki so režiserji in vem, kako zelo težko se je zaradi naše majhnosti, pomanjkanja denarja ter dobrih idej uveljaviti v tem poklicu. Moram pa reči, da se je v zadnjih petih letih zvrstilo kar nekaj dobrih filmov slovenske produkcije.

Pa še h koreninam

Sem iz Ljubljane. Moj stari oče je bil iz Trzina. Hišo je imel ob progi, kjer je železniška postaja. Kasneje se je preselil v Ljubljano, vendar to ni imelo nikakršnega vpliva na najin (z ženo) nakup hiše. Imam dve hčerki, Tinko in Blažko (štiri in osem let).

In naprej

Zdaj pripravljam projekt s Centrom za promocijo turizma, sem namreč konzul za promocijo slow food na Gorenjskem in

Nastlovnica prve kasete Rdečega barona

Fotografirajo Barbara Zajci in Tomaz Štrbenj

organiziram družabne večere na tem področju. Promovirali bomo slovensko slow food različico v Evropi, v državah, kjer je ta zelo močen. Drugi projekt pa je radio na Notranjskem. Radio je še vedno moja velika ljubezen. Je zelo hvaležna in hiter medij. Za televizijo potrebujem mnogo okrasja. Pripravljam pa tudi novi vodnik, katerega sva že omenila.

Pišem serijo člankov o kulinariki za Nedelo. Spremljam pa tudi kulinarične članke v drugih revijah. Pri Mladinih mi je vseh neposreden slil pisanja, duhoviti in brez dolgovčenja.

Poigraval sem se tudi z mislijo o vodniku za kmečki turizem, kar nikakor ne moreno tlačiti v iski koš z gostilnami in restavracijami, vendar pa je le tega spisala v sodelovanju s Centrom za promocijo turizma moja prijateljica Darja Verbič, urednica za turizem pri časopisu Delo. Kmečki turizem je oproščen velike količine davščin, kol pomoč s strani države. Tudi na ta način se namreč promovira Slovenijo. Kaj pa se danes dogaja v kmečkem turizmu širom Slovenije. Lignji, ribe, zamrznjeni morski listi in podobno so zamenjali domače mes-

nine, domač kruh, domače mlečne izdelke ... Namesto stalnih gostov prihajajo avtobusi lačnih Slovencev.

Za klasičnega Slovence še vedno velja pravilo treh aksiomov za dobro gostilno: velika porcija, hitra postrežba in nizke cene. Če to izpolnjuješ, bo 80% ljudi reklo, da imaš dobro gostilno. In ta zbornik je posledica tega, da sem bil vedno jezen, ko so mi priporočili kakšno gostilno, jaz pa sem bil razočaran.

Konjički

Eden od mojih konjičkov je znanstvena fantastika. To je neke vrste literatura, ki nadgrajuje sodobno umetniško prozo. Nekateri od teh piscev so veliki stilisti. Tu gre za dvojce stvari - idejo samo, ki je tudi nosilka, in za

izvedbo le te. Izvedba pa je lahko klasična, leposlovna ali berljiva kot doktor roman, lahko pa si zasluži naziv visoke literature. Tudi sam sem se že poskusil v pisanju. To je hudičovo delo. Moraš imeti veliko časa in potrpljenja. Nekaj novelic sem objavil v časopisu Življenje in tehnika. Odziv je bil zelo dober, čeprav je to zvrst, ki v Sloveniji nima publike, zato samo od tega ne bi mogel živeti. Vzame preveč časa in ne dopušča polovičarstva oziroma vzporednega dela. Mountainbike in internet pa sta poleg znanstvene fantastike moja druga dva konjička. Z internetom si zelo veliko pomagam tudi pri pisanju člankov.

Mojca Senica

KONCERT LETA V ZAGREBU: THE ROLLING STONES

Končno smo dočakali 20. avgust, ko se je začel dolg dan pred začetkom koncerta The Rolling Stones.

Na polju v Zagreb smo videli marsikateri avto in avtobus s slovensko registracijo. Dobre volje smo vedeli, koliko užitka nas čaka. Za spremembo so nas tudi cariniki lepo sprejeli, čeprav so pred nami temeljito pregledali nek avto.

Zagreb - veliko mesto, ki je pričakovalo horde oboževalcev, poslušalcev in ljudi, željne spektakla - se je začelo polniti. Tramvajji so bili nabiti, vozili so z odprtimi vrati, ljudje so napol viseli ven, avtomobili so stali v kolonah pred parkiriščem, počasi pa se je vse zgrinjalo na hipodrom. Kamor smo pogledali, povsod so ležale odvržene pločevinke in ostale smeti. Že na prvem vходу so nam redarji na hitro pregledali nahrbtnike; morali smo odvreči vse pločevinke.

Nekateri smo se pripravljali že na novi Woodstock, glede na to, koliko ljudi je prihajalo in kakšno vzdušje je nastajalo. Drugi so čakali v dolgih vrstah pred stranišči, nekateri pa pred drugim vhomdom, kjer so redarji zbirali odprele plo-

čevinke. Morda so se bali, da bi kdo napadel in obmetaval »kotalec se kamne« ali pa so si želeli večjega zaslužka.

Kdor še ni imel majice iz prejšnjih koncertov, se je zakadil k stojnicam in kaj kmalu je bilo vse razprodano. Bilo je veliko stojnic s hrano, pijačo in celo z originalnimi amerišskimi krofi. Ker pa najbrž tebe, bralec, bolj zanima koncert, bom lake opise kar preskočila.

Torej ob osmih se je na odru prikazala predskupina The Big Country, ki je zapela nekaj hitov iz nove plošče in nekaj starih uspešnic.

Tisti, ki te skupine nismo poznali, ljudje nismo pričakovali kaj posebnega, vendar pa so poznavalci menda doživeli marsikatero razočaranje. Po enournem ogrevanju so nas The Big Country zapustili in vse od takrat smo pričakovali The Rolling Stones - e. Ko pa pesmi z radia kar niso hotele ulihniti, smo postali nestrpni in po 50 minutah čakanja nas je presenetil močan pok iz monitorja in začel se je koncert The Rolling Stones z uspešno Satisfaction. Glede na to, da so vsi člani skupine že dosegli kar visoko starost, Mick Jagger in Keith Richards sta stara 55 let,

Charlie Watts 57 in Ron Woods 51 let, so nas presenetili s poskovanjem po odru in odvečno energijo. In spel, starejši generaciji, ki jih je že videla in dobro poznala, se je zdelo premalo energije, nam, mlajšim, pa se je zdelo v redu že to, da oldtimerji znajo spodbuditi mlado in staro, da se noro zabava.

Odpele so lahko le nekaj komadov iz njihove 35 - letne kariere: Brown Sugar, Sympathy For The Devil, Gimme Shelter, Star Fucker, Miss You, Anybody Seen My Baby, Flip The Switch in pa nekaj drugih.

Nekje sredi koncerta so Rollingi izginili z odra in med publiko je začel drseli most, po katerem so se kasneje sprehodili Rollingi do manjšega odra in tam odpeli nekaj komadov. Na prejšnji oder so se vrnili med publiko.

Mi smo odšli s koncerta malo pred koncem, a kljub temu nismo nič zamudili, ker se je monitor videl povsod in glasba je bila tudi dovolj glasna.

Po koncertu so se The Rolling Stones hitro umaknili s prizorišča in nas zapustili v mercedesih.

Lahko verjamele meni, da je bilo super, ali Boštjanu Lajovicu, kateremu je manjkalo spontanosti, morda Rezi, ki ji ni bilo všeč, morda je bilo ozvočenje res slabo ali pa ne, vendar pa tega ne boste nikdar zvedeli, če se tega spektakla niste udeležili.

Kalja Šenk

SAMO ZA DŽENTELMENE

Kot otroci najprej spoznamo mini golf, pravi, profesionalni golf pa večina ljudi spozna iz filmov. V spominu nam ostane, kako se igralci vozijo z avtomobilčki po velikih travnikih in nato nekam v daljavo odbijajo žogico, ki jo skušajo s čim manj udarci spraviti v luknje. Vse skupaj izgleda, vsaj na videz, prav dolgočasno. Vendar temu ni tako. Menda je golf najtežji šport z žogico in v zadnjem času postaja vse bolj priljubljen, prava "modna muha". Kako težko je in koliko pravil je treba poznati, da pravilno igraš golf, mi je - ob sodelovanju očeta, povedal naš sokrajan Žiga Gabrovšek, ki se z golfom, po rezultatih sodeč, ukvarja skoraj profesionalno.

Kako in kdaj si začel?

Začel sem pred dvema letoma, navdušila pa sta me mami in oči, ki zelo rada ob prostem času igrala golf.

Kako pa sta se za golf navdušila mami in oči?

OČI. Nekaj let nazaj smo kampirali na Šobcu. Od dolgočasnja smo se odločili, da se odpravimo na Bled, na parlijo golfa. In ko enkrat poskusiš z igro, se čisto zasvojiš.

V katerem klubu igraš in kdo je tvoj trener?

Igram v Golf klubu Ljubljana. Trenerjev pa sem imel že več. Eden od njih je Jancz Grlic z Bleda.

Kakšno opremo potrebuješ?

Potrebuješ set palic (14), ki se razlikujejo po dolžini in patru (spodnji del palice), čevlje, ki imajo na podplatih žebličke, rokavico, tee (podstavek za žogico), marker. Vsak igralec pa naj bi bil oblečen v hlače in imel pas ter majico oz. srajco z ovratnikom. Vso opremo mi kupujeta starša.

Kakšne uvrstitve si že dosegel?

Igram v pionirski ligi, kjer sem na državnem tekmovanju juniorjev lani dosegel tretje mesto, letos pa sem osvojil drugo. Upam, da se bom letos lahko udeležil tudi evropskega turnirja Topolino (do 14 let).

Kako na tvoje igranje gledajo starši in prijatelji?

Starši so zelo zadovoljni. Prijatelji pa tudi, enega sošolca sem celo navdušil, tako da zdaj tudi on igra golf.

Imaš mogoče kakšnega vzornika?

Žiga je najprej kot iz lopa izstrelil, da je njegov vzornik oče, po majkenem premisleku pa je dodal še: Tiger Woods.

Kolikokrat na teden treniraš in kje?

Vsak konec tedna treniram na Bledu, ker pa je to premalo, treniram tudi med lednom po šoli. Včasih grem le na vadbišče (v Sneberje ...), včasih pa tudi na Bled, kjer je eno izmed najlepših evropskih igrišč. Pozimi treniram v Lipici, med počitnicami pa tudi v Lujini: Turčiji, Atiki.

Kakšno pravzaprav izgleda pravo igrišče za golf?

Igrišča so prostrani travniki z naravnimi ovirami (grčki, jezera, drevesa ...). Posajani so z angleško travo. Na igriščih je 18 lukenj, za kar povprečno potrebuješ, da vse zadeneš, štiri ure in pol, ob tem pa prehoiš kakih 10 km, kajti na turnirju se ne smeš voziti z avtomobilčki.

In kaj delaš, kadar ne igraš golfa?

Imam v osmi razred osnovne šole. Drugače pa, kot vsak mulc v mojih letih: včasih sem igral tenis, kolesarim, rad pa bi se učil še karate.

Kakšne želje imaš za prihodnost?

Z golfom se mislim ukvarjati še v prihodnosti in želim dosegti čim boljše rezultate.

Ko bom končal osnovno šolo, se bom vpisal na gimnazijo, nato pa želim na pravo, saj bi rad postal diplomat.

Foto in tekst: Urša Maudeljc

NAPREDEK SPET OPRAVIČIL SVOJE IME

V četrtek, 10. septembra, je podjetje Napredek iz Domžal v Jaršah slavnostno odprlo prenovljene in znatno povečane prostore svojega Prodajnega centra Jarše. Otvorilne so se udeležili številni ugledni gostje in poslovni partnerji Napredka, otvorilni trak pa je skupaj z županjo občine Domžale Cveto Zalokar Oražem prerezal predsednik države Milan Kučan.

Generalni direktor Napredka Stane Skok je v slavnostnem govoru med drugim povedal, da se je Prodajni center Jarše za novo pridobitvijo uvrstil med največje in najosodobneje opremljene prodajne objekte v Sloveniji. Center, ki je namenjen trgovcem, gostincem, šolam, podjetnikom in drugim organizacijam ter večjim nakupom posameznikov, ima 10 800 m² pokritih prostorov ter 11.700 m² asfaltiranih zunanjih površin. V

njem je kar 450 m² hlajenih površin za mesne izdelke, sire in mlečne izdelke. Na več kilometrih prodajnih polic je približno 13.000 vrst hlaga. Prodajajo izdelke vseh pomembnih slovenskih proizvajalcev hrane, pižca in drugega, poleg tega pa nudijo tudi zelo hogo izbor uvoženega blaga. Dvanajst blagajn in računalniško vodenje poslovanja omogočata pregleden in hiter nakup.

Za obnovo že obstoječih objektov in novogradnjo so morali v Napredku odšteti približno milijardo tolarjev, center pa pomeni veliko nakupovalno močnost za prebivalce domžalsko-kamniškega okrožja in tudi kar precej Trzinčev se že odloča za mesečne nakupe živil in drugega blaga v letem centru. Ne nazadnje tudi zato, ker se pri Napredku tudi v praksi držijo svojega mota: Napredek - dobro ime med tr-

Foto in tekst: Miro Štebe

MLADINSKI PLANINSKI TABOR KOPRIVNA '98

9 dni in 8 noči pod plineno streho in obilo gorolazenja ter zabave, da o čem drugem niti ne govorimo

BIVAKIRANJE

je bilo spet odlično. Le nahrbtniki so bili sila težki, ko smo se po gozdu prebijali do tistega objubljenega "fuzbal placa" nad kočjo v Grohotu. Po udobni namestitvi smo tik pred večerjo žalostno ugotovili, da smo v dolini pozabili medenjake. Tako je bil naš večerni obrok bolj skromen, a pravično razdeljen, za kar je poskrbel Borut. Le pri katerih rezdeljevalcih humanitarne pomoči se je lega naučil?

Na fotografijah pa si oglejte priprave na spanje.

URE 'POČITKA'

so zapolnile športne igre, igre brez meja, kviz in delavnice. Pletli smo zapesnitce in oblikovali figurice iz slanege testa. Najbolj pa nas je navdušila modelarska delavnica, kjer smo sestavljali lesene plice in druge živali.

Čigava zapesnitca bo lepša?

O ZABAVI

ne bi izgubljali besed. Dokazno gradivo je dovolj zgovorno.

Še en deklica, mlada, veselja, ...

Gostja prvega večera - Desa

LE POJDI MO V GORE ...

Čudovito vreme je gore v tistem tednu naredilo še posebej vabljive. Nismo se mogli premagali, pa smo jih osvajali kar po tekočem traku. Najprej je padla Uršlja gora, sledile so še Raduha, Olševa in Peca.

Na pričujoči fotografiji smo vsi, ki smo preživelii hojo po medvedovih poteh in spuščanje po jeklencah z Olševe. V Potočki zijalki smo se z vodnikom Francijem pridružili družini praljudi in se ob plesu skupaj z njimi veselili, ko je oče Hama hama privlekel crknjeno kozo za kosilo. No, potem smo jim zaželeli še dober tek, ležko priborjenega kosila pa jim kar nekako nismo mogli odžirati.

LOV ZA ZAKLADOM

nas je letos popeljal v pravljčni svet. Srečali smo se s čarovnico in njenimi zelišči, iskali smo skrite predmete pri metulju, streljali na gol in bežali pred žogo, pomagali čistiti okna dobri vil, se reševali iz vlakca smrli in bežali skzi pajkovo mrežo. V tolmunu pri povodnem možu smo iskali kovance, bredli čez reko in na koncu zbudili kralja Matjaža.

Bo ušel strašni pajkovi?

Šipe bo treba spozati, ni kaj!

Foto: Ivan

PODZEMNO KRALJESTVO

Obiski podzemlja so postali že tradicija naših polj na tabor in z njega. Letos smo si ogledali Rotovnikovo jamo v Skornem pri Šoštanjju. Posebno zanimivo je to, da vanjo vstopiš kar skozi gostišče v hiši. Nazaj grede smo občudovali lepote jame Pekel v Šempetru, med laboriranjem pa smo spoznali rudnik svinca in cinka v Mežici. Rudnik je v zapiranju, v delu rovov pa so uredili čudovit muzej. V rudnik smo se odpeljali s prvim rudarskim vlakcem in si bili na koncu edini, da se je ogled res splačal.

◀ "Voščeni lukli" obiskovalcev rudnika

P
L
A
N
I
N
S
K
I

▲ Sodnik preverja usreznost rusko-sibirskega prisuka

◀ Veličasten pogled na zobovje Lelačeve tomahavka, ko je fant občutil učarec z rusko-sibirskim prisukom

Kol vsako leto smo tabor zaključili z nadvse krutim planinskim krestom, ki so ga preživel le najboljši novopridruženi člani. In to so:

- Boris - Mali tamagoči, Jure - Modri dirkač, Martin - Izgubljeni poni,
- Rok - Jezikavi pončo, Živa - Lisička, Simon - Dolenjski klopotec, Mare - Blond auspuh,
- Grega - Lelači tomahavk, Anja - Tiha reka in Nina - Lepa Brena.

Kol vsako leto, se moramo ljudi letos zahvaliti članom vodstva, ki so brezplačno opravili delo na taboru kuharju Branetu in vsem, ki so na različne načine pripomogli, da je labor uspel tako kol je bilo potrebno. Hvala Obcimi Domzale, podjetju Kova d.o.o., INA Plinu, Kolinski, OŠ Črna na Koroškem, OŠ Koprivna, Franciju Kovacu, Branku Ramšaku, Fritzu Polanšku, Slovenski vojski, KS Trzin, OŠ Trzin, PD Onger Trzin, Mimi Birk, Marku Hrovatu, Marku Ravnikarju; Lojzetu Širciju, ...

Tekst:
Irena Mučibabič

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

KRATKE IZ PLANINSKIH KROGOV

PLANINSKI KROŽEK V OŠ TRZIN

Prvi, skupni sestanek za vse, ki bi radi obiskovali planinski krožek v OŠ Trzin bo v sredo, 30. septembra ob 16.00 v učilnici zgodovine v 1. nadstropju. Skupaj si bomo ogledali diapozitive s tabora v Koprivni ter se dogovorili o naših srečanjih. Srečevali se bomo vsak teden. Učenci razredne stopnje bodo imeli planinski krožek ob sredah (15.00 - 15.45), učenci predmetne stopnje pa bodo imeli svojo gorniško šolo prav tako ob sredah (16.00 - 16.45). Vse dejavnosti se bodo odvijale v prostorih OŠ Trzin. Prijavnice z dodatnimi pojasnili lahko dobite v tajništvu OŠ Trzin.

Vabljeni!

MO PD Onger Trzin

Nova številka Ongerčkov izzide v začetku oktobra

Upamo, da bo za bralce spet zanimiva. Med drugim napovedujemo nadaljevanje potopisa z Nove Zelandije, opisana bo pot naših članov po italijanskih Dolomitih ter po gorah nad Okrešljem, ...

Kol zanimivost bomo predstavili naše poštna znamke z gorniško vsebino, verjetno pa vas bo najbolj zabaval prispevek našega vrhunskega alpinista Pavla Kozjeka, ki nam je dovolil objaviti njegov zapis o ... no ja - sekrelih.

Predstavili bomo tudi nekaj novih, zanimivih knjig, lahko se boste preizkusili s križanko, ...

Pohod iz Trzina na Triglav

25. avgusta letos so se širje člani našega PD spoprijeli s pešačenjem iz Trzina do Triglava. Vreme jim je na začetku sicer šlo na roko, zalo pa so imeli toliko več smole z hrano. Vodja izleta (mimogrede pa še predsednik PD op.p.) Rudi se ni mogel upreti kavi v Škofiji Luki - in ta je bila po kasnejših dogodkih očitno usodna zanj. To pa ni bila edina težava na dolgi poti, a kljub temu je mala skupinica prišla do Rudnega polja (na Pokljuki), kjer so morali zaradi izrednega poslabšanja vremena tudi končati svojo pot (na Kredarici je snežilo!).

Več o tej poti pa boste lahko prebrali v Ongerčiki! (ep)

Zakaj tak napis na društveni hišici PD Onger Trzin? Inteligenca pa taka! Vsak, ki vidi ta zmazek ve, da so bili na delu mazači.

ROD SKALNIH TABOROV DOMŽALE

DRUŽINA MRAVLJICE

Pred dvema letoma se nam je porodila zamisel, da bi tudi v Trzinu začeli s taborniško dejavnostjo. S pomočjo osnovne šole Trzin in izkušenih vodnikov smo idejo tudi uresničili. Ustanovili smo družino Mravljice, ki prechaja že v tretje leto svojega delovanja.

V lanskem šolskem letu je družina štela 55 tabornikov, ki so bili razdeljeni v 5 vodov. Vse leto smo bili kar precej delavni. Udeležili smo se vseh izletov, ki so bili predvideni, vrhunec pa je bil ob koncu leta, ko smo obiskali Salzburg. Seveda nismo manjkali tudi na taborniških tekmovanjih, ki so bila v Domžalah in okolici. Številne sestanke vodov smo popostrili s šaljivimi aktivnostmi, kot so zimska in letna olimpiada, ustvarjalne delavnice, čajanke. Ker taborniki skrbimo za naravo in okolje, smo izvedli tudi čistilno akcijo. Treba je omeniti še dogodke, ki vsako leto nekako zaznamujejo

taborniško dejavnost. Pozimi smo imeli zimovanje na Kalu nad Hrastnikom. Kljub temu, da razmere niso bile prav zimske, je akcija uspela. Na kratko bi povedal, da je bilo to 5 dni šaljivih iger, petja, igranja, ustvarjalnih delavnic itn.

Letos smo praznovali 45. obletnico delovanja rodu Skalnih taborov Domžale. Prireditev je bila ob Dnevu tabornikov. Pripravili smo tudi vsakoletno tekmovanje Cerarjev memorial, ki je potekalo po domžalski občini. V osrednjem parku smo pripravili manjšo razstavo, kjer smo prikazali taborniške dejavnosti in delovanje našega rodu. Imeli pa smo tudi taborniško zaprisego, pri kateri so ob labornem ognju zaprisegli novopečeni, mladi taborniki. Tisto, na kar taborniki čakajo vse leto, je seveda letno taborjenje. Taborili smo v Gorenji Trebuši, vasi v porečju Idrijce. Zelo me veseli, ker smo se ga trzinski taborniki udeležili v zelo lepem številu. Otroci in tudi vodniki smo si pridobili mnogo novih izkušenj. Poleg

zabave in kopanja smo spoznavali pravo taborniško življenje. Vse dni so potekale dejavnosti v naravi, od postavljanja ognjev orientacije, delavnic, do izletov ... Najbolj zanimivi pa so bili večeri, ki smo jih preživljali ob taborniškem ognju, okrog katerega se je vedno kaj dogajalo: taborniški krst, poroke, noč čarovnic, kulturni večeri, itd. Domov smo se vrnili polni novih veščin in lepih spominov, ki nas vežejo še danes. Tudi letos ho v Trzinu zelo pestro, saj bomo imeli kar dve družini. Družini Mravljice, v kateri so mlajši taborniki - medvedki in čebelice, se bo pridružila še družina Trzinske skerce, v kateri bodo starejši - gozdovniki in gozlovnice. Tudi letos vabimo vse otroke, željne taborniškega znanja, da se nam pridružijo in preživijo z nami neštete lepe trenutke.

Z naravo k boljsemu človeku!

Jure Anžin - načelnik družine Mravljice

ŠAH ZA MLADE IN ZVEDAVE

Kaj je šah? Je igra, kakršno poznamo pri športu? Je umetnost? Ali celo znanost? Šah ima nekaj prvih športnega. Gotovo je nogoče govoriti o lepoti šaha, torej tudi o estetiki. Logične zakonitosti šahovske igre navajajo na pomisel, da ima tudi pridih znanstvene misli. Zgolj ena od naštetih možnosti šah zagotovo ni. Vsakdo si lahko po svoje razloži bil šahovske igre, morda kot splet vsega trojega. Ali ni tekmovanje med dvema igralcema športna značilnost? Ko preigramo partijo znanih in celo neznanih šahistov, lahko uživamo nad spletom potez, ki naredijo partijo lepo, estetsko. Ali pri tem ne uživamo ob domislicah? Zraven pa je tudi železna logika, razumska presoja, mišljenje, ki se dviga nad običajnimi igrami. Je šah vsakomur dostopen? Prav gotovo. Edino, kar zahteva šah je, da nas privlači. Da vidimo v šahovski igri čar in mikavnost, nazadnje voljo, da se tudi sami preizkusimo. Marsikdo se je naučil premikati figurice že v zgodnji šolski dobi ali celo prej. Niti ni važno, vsaj za amaterje ne, kdaj se naučijo šahovskih pravil in igrali za šahovnico. Vemo za primere, ko se je kdo naučil šaha pri 45-letih in nato postal mojster. Šah lahko vsakemu prinese razvedrilo, ču-

dovito naprežanje za šahovsko ploščo, pa tudi sprostitel, doživetje. Šah lahko prevzame tako šolarja kot tistega, ki ima že katero od kategorij ali pa je že celo mojster...

Dr. Milan Vidmar je rad dejal: "Šah je miniatura življenja." Ob šahovski igri spoznamo velike in male hoje, tako kot v življenju, tiste v nas in izven nas; ob šahovski igri si lahko ulrjujemo voljo, iščemo smoter in cilj, naletno na dvome in težave, se utrjujemo v natančnosti, premišljenosti. Na svoji koži občutimo prenagljeno potezo, nepremišljeno vodeno partijo. Pri tem ne gre, da bi se jezili na nasprotnika, la je opravil tisto, kar so mu naše napake omogočile. Učimo se, da ne smemo nikogar podcenjevali in da je precenjevanje lahko usodno za tistega, ki se precenjuje. Šah nas uči presojati objektivno. Uči nas tudi poštenega odnosa do nasprotnika - fair play.

Kako daleč v šahovski igri? To je prav gotovo odvisno od posameznika. Nekomu bo zadoštovalo, da ho lu in tam zaigral za razvedrilo; mnogim pa ne bo zadoščalo, če se bodo pomerili le na razrednem prvenstvu, poskušali bodo doseči kategorijo, nato pa napredovali po lestvici kategorij. Mnogim bo šah ostal prijelna vrednota za vse življenje.

Vladimir Nadj - Coach

LEPOTICA IZ NOVGORODA

Beli: Kasparov

Črni: Kramnik

1. e4 c5 2. Sc3 Sc6 3. Sge2 Sl6 4. d4 cd4 5. Sd4 e5 6. Sdb5 d6 7. Lg5 af 8. Sa3 b5 9. Sd5 Le7 10. Ll6 Ll6 11. e3 o-o 12. Se2 Tb8 13. h4 Se7 14. Sf6! g6 15. Dd2 Lb7 16. Ld3 d5 17. e5 Dd5 (v končnici po 19...Dd2 20. Td2 bi imel črni le malo možnosti za rešitev) 18. o-o-e4 19. Le2 Da2 20. Dh6 De6 21. Sd4 Db6 22. Th3 Kh8 23. Lg4 Tg8 24. Se6! (uvod v eno najlepših kombinacij) Tg6 25. Df4 Te8 26. Td6 Sd5 27. h5! Sf4 28. hg6 Dd6 29. Th7 Kg8 30. g7 Kh7 31. fe8D Se6 32. Lf5 Kg7 33. Dg6 Kf8 34. Df6 Ke8 35. Le6 Df8 (groba napaka v časovni stiski, toda tudi po 35...De7 36. Dh8 Df8 37. Df8 je črni izgubljen) 36. Ld7 (1:0)

NOVICE ŠPORTNEGA DRUŠTVA TRZIN

DAN KOŠARKE - TRZIN '98

V zadnjem času Trzinska društva vse bolj obujajo stare navade z različnimi veseljicami, tekmami ..., za kalere želijo, da bi spel zaživele in postale tradicionalne. Pohvaliti moramo Športno društvo, ki je v lanskem šolskem letu naredilo res zelo veliko.

In tudi letos so "štartali" zelo kmalu. 5. 9. 1998 so pripravili Dan košarke - Trzin '98. Na tekmovanju so lahko nastopili vsi bivši igralci ŠD Trzin in vsi drugi ljubitelji košarke. Prireditev se je začela ob 15. uri v telovadnici OŠ Trzin, kajli zaradi slabega vremena ni bilo mogoče igrati pod milim nebom. Sodelovalo je 22 igralcev, končni rezultat pa je bil 218:231. ŠD se lahko pohvali tudi s tem, da sta obe

skupini nastopili v svojih dresih, ki jih je ŠD priskrbelo samu. Kot je na podobnih prireditvah ŠD Trzin že v navadi, je bilo po tekmi poskrbljeno tudi za pijačo in jedajo.

S prireditvijo so se spomnili nesrečno preminulega snigralca iz Trzinske ekipe Aljoše Kolenca. Prireditelji in tudi vsi, ki so na tekmovanju sodelovali, menijo, da bi takšen košarkaški turnir moral postati tradicionalen.

Vodstvo ŠD se za pomoč zahvaljuje vsem Trzinskim društvom, ki so pomagala pri

Foto: Miru

pripravi in organizaciji. Še zlasti pa osnovni šoli, ki jim je za prireditev odstopila telovadnico. (um)

Začetek rekreacije v OŠ Trzin

- ponedeljek: košarka (moški) od 20.30 do 22.00
- torek: nogomet (moški) od 20.30 do 22.00
- sreda: aerobika (ženske) od 19.30 do 20.30

Še se lahko včlanite v ŠD Trzin!
Članarina:

odrasli 1.000 SIT
otroci 300 SIT

Program društva bomo objavili v naslednji številki Odseva.

Informacije:

Igor Kralj 712 - 103

Čestitka

Člani ŠD Trzin čestitamo Gorazdu Završniku in njegovi ženi Veroniki za novoropani parček bodočih sportnikov Marusa in Damna.

III. ODPRTO PRVENSTVO TROJK V MALEM NOGOMETU

Bar Gloria je v soboto, 22. avgusta, letos že tretjič zapored organiziral odprto prvenstvo trojk v malem nogometu. Tokrat se je za pokal in denarno nagrado potegovalo kar 10

linec in še kaj) Gorazd Završnik, pa je zasedla odlično 5. mesto. Drugo mesto je osvojila ekipa Kwins iz Domžal, tretje mesto je pripadlo ekipi 14 januar, četrtlo pa ekipi Carrell. Turnir si je ogledalo kakih 50 gledalce in kljub temu, da je malo ponagajal dež, je prireditev potekala na pravi profesionalni ravni. Največ zasluga to imajo poleg glavnega organizatorja Gorazda Završnika še sodnik Smajlo Fetah, vodja tekme Tomaž Močnik in Vilko Voglar, ki je imel poleg glavnega organizatorja največ besede pri oskrbi s hrano in pijačo. Denarne nagrade so prejele prve tri ekipe.

Foto: Mojca Ručigaj

ekip s po štirimi igralci. Trzinsko čast sta nadvse uspešno hranili kar dve ekipi. Moštvo Skerc, za katere so igrali Damjan Škrlep, Igor Kralj, Vladimir Nadj in Luka Lopatic, je v hudi konkurenci osvojila prvo mesto, ekipa Gloria, v kateri so igrali Žiga Kosmač, Peter Pelan, Boštjan Maroll in "deklica za vse" (organizator, sponzor, igralec, gos-

DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI

Le kdo bo zaustavil zmage lačne veterane? - Bomo z novo valuto Trzinci še bolj zapravljali? - "Stavka mi je požrla že veliko živce!"

BEST BOYS TEAM so (od desne proti levi): Piškurič, Razpočnik, Volarič, Dolinar ml., Dolinar st., Dolinar nsl., Praprotnik, Ferat in Bundar. Manjkata Pušelj in Sračko.

SE "MLADI PO SRCU" ŽE SPOGLEDUJEJO S SLAVO?

V Odsevu nikoli ne spregledamo uspehov domačih športnikov in rekreativcev, tudi tokrat ne bo izjema: danes vam z veseljem predstavljamo žogoborce veterane, ki so na pragu nezasiščenega uspeha (ker so našo novinarsko ekipo pogostili, kot se spodobi in nam v žep potisnili tudi zahtevane modre kuverte, jih predstavljamo lepše in bolje od drugih - intervjuvanci, zgledujte se po njih!) in tik pred tem, da postanejo senzacija. Pa pojdemo lepo od začetka: Začeli so iz nič, kar tako so malo brcali na sosedovi pašni površini, za drese so dali vso svojo žepnino, starši so jih podpirali, itd. - skratka, že znane fraze.

No, ampak zdaj so fantje že spoštovani člani soseske, uveljavljeni biznismeni z menedžerskimi simptomi, ki se radi slinijo mladim kiklam in se hudujejo, ker "naročnik trenutno ni dosegljiv". Ker zvečer težko gledajo soprogo in se jim ne da ukvarjati z razvajeno mularijo, so ustanovili nogometni klub veteranov **Best boys team** in se grejo, kar se pač grejo ...

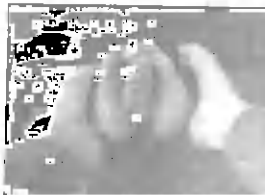
A so si omembo na teh straneh vseeno zaslužili: Itronegi! 3x tedensko in limski duh so jih pripeljali do udeležbe v prestižni evropski ligi Pokal pokala pokalov pokala pokalov pokalnih pokalnih zmagovalcev - veterani. Njihov predstavnik za javnost, sponzor, napadalec - rekonvalescent in tehnični direktor **Janez Pušelj - Brko** je insislral, da ga citiramo: "Predlani smo izpadli že v predkolu z Vardarjem, lani s Hapoelom, letos pa smo zavihali rokave in se posevili samo enemu cilju - preboj v vrh za vsako ceno. Sicer se govori, da smo podkupili sodnike (med nami povedano), a se ničesar ne spomnimo.

Tako, izločili smo Parmo in Duklo, žreb pa nam je naklonil igranje v skupini C s Hrvatskim Dragovoljem, Rodo in Etes Pilsnom.

Gre za neatraktivne, vendar močne ekipe - upamo seveda na presenečenje!" In kot vedno in vsem,

tudi dragim veteranom, naša rubrika želi

čimveč uspehov in zadetkov, predvsem pa Fortuno na vaši strani.

Zagnanim nogomelašem je tole prečudovilo granitno skulpturo, "formo žoge, ujeto v dih trenutka", poklonil akademski kipar in njihov fan **Adamo Semedella**.

Naši veterani obljublajo zaigran boj na vseh lekmaih in si polihem žele ponesti ime radnega kraja širom v svet ...

Takole pa se pred vsakim derbijem psihofizično sprostito v medsebojnem dotikanjem in gladijenjem.

Tiči skrivnostno njihovega morebitnega uspeha prav v tem?

ADMO, TOLAR, DŽIROMA DOBRDOŠEL MED NAMI, TRZI!

Priznajite, da ste tudi sami že nekoliko razmišljali obrušenih letarjev, s katerimi se zgolj v komercialne namene nasrtiljajo Trubar, Kubica, Čančur, Jur-Prečeren in še kdo ... Namreč, človek je kupil nekaj malega Spenarje, spil bambus ali čim - in prazen tokel? Vendar je najhujše za nami: še predno so se v drugih občinah ulegli dubro prešteti, smo pri nas v obliki že (skoro) uspeli spravili denarno lokalno valuto, ki naj bi bila vsaj kolikor toliko konvertibilna tudi na tujem.

Govornico o TRZU, njegov stoli ud pa se imenima ZINKA (1 TRZ = 100 ZINK); bankovce so spustili v Bralislavi na čistoško oporečnem krep papirju še zadovoljive kalivosti, med uporabniki pa se bodo pojavili v apoenih 10 - 5000 TRZOV. Za zinke so poskrbeli že uveljavljeni majstri v Topčičevu, le da bodo kvantno zaradi pomanjkanja surovin luč dneva ugledali šele sredi februarja prihodnje leto.

Po ropovedih bo za marico tako potreban odstotek 4 tize, za dolar skoraj sedera, tržaj za lito in kurni bi nekoliko ugodnejši.

Gverner Trzinske centralne banke **Zorž Čučnik** (v ozadju) se je takole šopril z novimi, še toplimi TRZI: "Na njih bodo tudi manj razgledani lučji takoj prepoznali motive, kol so marmornati kolač, Kitajski zid, knjižni moj, Maksimir, panorama Dolge vasi, bronasta sekirica in zličkan koruzni storž."

"VZTRAJAL BOM DO KONCA - TUDI BRIDKEGA, ČE BO TREBA"

Te besede so prišle iz ust obupanega občana Sabahudina Kosmine, ki se je zaradi nerazumevanja tako sosedje kot tudi vladnih institucij odločil za svojevrsten apel. Da vam malce osvežite spomin: Nesrečnež se že tretje leto vlačil po sodiščih, inšpektoratih, referatih in medijih, saj se zaradi sosedine malomarnosti počuli ponižanega in razžaljenega.

Možakar se je takole pridružil: "Ker sem po svojem globokem prepričanju estet in ljubitelj vsega lepega, me skrbi za bližnjo okolico gospe Majdič naravnost žali. Ne samo, da ima neurejeno zelenico in zamakajoči žleb, ampak tudi živa meja je zanemarjena in napušč prekrit s pajčevinami. Višček vsega pa je njena že 15 let ista, od mojve pojedena halja, ter že od daleč opazno zaraščeno lasišče z narastkom neokusne harve ... Poskusil sem jo opozoriti, nagovoriti in se tudi neverbalno sporazumeti z njo - pa nič. Ja, ignorira me! Zato sem se pričel pritoževati vsem in vsakomur!" Štirikrat je omenjeni že gladovno protestiral, vendar neuspešno, zato je posegel po zadnjem adulu - rešili slavki. "Zdaj me morajo opaziti in rešiti moj problem, sicer bom šel v Bruselj ali celo pred palačo OZN ... Naj vidi ves svet to nepravico in aroganco, jaz pa bom do solncije nastalega zapleta vztrajal v lihi bolečini in nemo trpel," je še dohlipal g. Kosmina.

Njegov gnev traja šele peti teden, kilogramov pa je že za spodoben olalá - nič čudnega, ko pa zaradi taktike ter strogih pravil stavke vsaki dve uri zaužije mojevo jajce (mekho kuhano), bujto repo z ocvirki in štiri flanciale. Od morske hrane mu najbolj teknejo dimljeni prslci in pita z muzgavci, od domače kuhinje pa vampi na buzaro ...

Ker lovršine jesvine pač stanejo in je kot predelavec v tovarni celuloze trenutno na čakanju, si je omislil akcijo s pridobilniškim namenom. Pomanjkljivo obleden se pred Križankami vsiljuje prebivalstvu in jih sili za borih 200 SIT (po zmožnostih) k dejanju **"OBJEMI ME, ČE ME MOREŠ"** ...

Je la človek srodni Don Kihot v borbi zoper sodne mlince?

Morda. A pot do pravice mora biti težka ...

Zdrži, Sabahudin ...

Zaraščena živa meja naj bi bila jabolko spora. Soseđa Slavka Majdič na vse obtožbe odgovarja s pesmijo: "Kučica u cveču, trava oko nje ..."

"Poglejte, kaj mi je storila birokracija! Pritožil se bom ludi enbusmanu ... In da veste - vsega sem že sit!"

Oškodovanec z drugo ženo Ester; ko sta se pred letom uni vzela, sta bila še srečna in optimisti.

Recept za naše bralce

Mornarov povratak / Hvar (Mornarjev povratek) za 8 - 10 ljudi

V drob srednje velike neostrižene ovce vstavimo tuno, vanjo gos, vanjo piščanca, vanj lignja, vanj škarpeno in vanjo prepelčije jajce. Vse skupaj zavijemo v listnato testo in pečemo 6 ur na zmerni temperaturi. Zraven prija En starček.

Pa dober lek!

Vaš Kosmina

Znanci, družina ter somišljeniki so na njegovi strani. Včeraj so skandirali "Majdička, pazi se," ter zagrozili z blokado železniške proge, če se primer ne začne prednostno reševati.

Čeprav odgovorni vaščanom pojasnjujejo, da bo nova valuta izpodrinila tolar šele z 29. septembrom, je gneča pred blagajniškimi okenci že zdaj nepopisna ... Kaj pa linija zaupanja?

Pa drži se, TRŽ, in srečno, ZINKE!

Kol da Bela hiša in Kremelj nimata že zdaj dovolj svojih afer in gospodarskih težav - Bill in Boris sla vdor Tržina v svetovni monetarni sistem pospremila z neagodjem in globoko zaskrbljenostjo ...

Redakcija:
Teoretik: I. Žabkar
Garderoher: Peresutti - Usnik
V.d. inkasanta: N'Toko
Svetlovalca: Pintarič, Sunara
Svatje, ki so zašli k nam: Šorli, Šuster, Kumaršek, Kobacaj, Furst

Gasper Ogorevc

FIZIO CENTER TRZIN

manualna medicina - fizioterapija - blatne obloge - vodne terapije - masaže - aromaterapija - savna

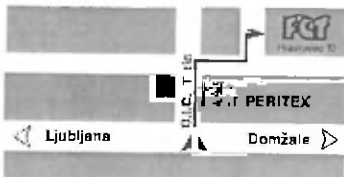
Kaj je aromaterapija?

Aromaterapija je zdravljenje s pomočjo dišav, ki jih imenujemo eterična olja. To so koncentrirane esence, ki jih dobimo iz rastlin. Včasih so jih pridobivali s stiskanjem cvetov, danes pa jih pridobivajo s parno destilacijo.

Aromaterapija je kombinacija masaže in zdravilnega učinka eteričnih olj.

Aromaterapija je tudi učinkovita pomoč pri odpravljanju celulita, ki nastane zaradi oslabelega vezivnega tkiva in nabiranja maščob in metabolnih produktov.

Aromaterapija izboljša tonus kože, koža je bolj gladka in napeta. Pospeši se krvni in limfni obtok, zato se izboljša presnova in izločijo strupene snovi iz organizma.

Želja po zdravju je velik kos zdravja.

Španski

MESEČNI ANTICELULITNI PROGRAM

Poteka dvakrat tedensko 1 mesec

Pri individualnem pogovoru se določi, katere od terapij se bodo izvajale in v kakšnem zaporedju:

- aromaterapija in obloge iz morskih alg,
- ultrazvok z anticelulitno kremo,
- podvodna masaža,
- ročna limfna drenaža

MINI ANTICELULITNI PROGRAM

Poteka dvakrat tedensko 14 dni in obsega:

- individualni pogovor,
- aromaterapijo in obloge iz morskih alg (90 minut),
- ultrazvok z anticelulitno kremo.

Živimo v času stalnih stesov, zato smo manj odporni. Aromaterapija nam na koncu pomaga preprečevati bolezn. S pomočjo vonja in dotika se lahko znebimo napetosti, nespečnosti, izboljšamo razpoloženje in si polepšamo dan in teden, ki je pred nami.

KEROS d.o.o. Hrastovec 10, IOC Trzin ☎: 061/162 18 37

Trgovato Koper

TRGOVINA BURNIK

Mengeš • Prešernova 3

telefon / fax: 061 737 785, mobilni: 0609 648 422

AKCIJA JESEN '98:

avtoplačši PNEUMANT

avtoplačši SAVA

kelesa HOG

skuterji PIAGGIO

plačšaš 3. dobiš 4

1 + 9 čekov, brezplačna premontaža

10% popust za gotovino ali nakup na 1 do 12 čekov brez obresti

ob nakupu z gotovino vam podarimo kovček - prtljajnik, možen nakup na več čekov ali kredit pod zelo ugodnimi pogoji

agregati za pranje vozil, traktorjev itd

VEDNO NA ZALOGI:

motorni deli, pločevina, olja, filtri, zavorni sistemi, akumulatorji, dodatna oprema, avtoakustika CLARION, avtokozmetika, prtljajniki itd.

VSE ZA VAŠ AVTO - OD STREHE DO IZPUHA

Možnost plačila na več čekov brez obresti, za pravne osebe in podjetnike nakup brez p. d.

Trgovina je odprta: vsak dan od 8.-19. ure, sobota od 8.-12. ure

Obiščite nas in se prepričajte o naši pestri in konkurenčni ponudbi.

Trgovina BURNIK

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE

02.06.1998

Pozno popoldne je poklical občan iz Trzina in prijavil, da je varuško njegovih otrok ugriznil nemški ovčar. Policisti so ugotovili, da je bil pes last B. L. iz Trzina, ki živali ni imel privezane ali kako drugače primerno zavarovane. Zoper njega je uveden postopek pri sodniku za prekrške.

10.06.1998

Ob 18.35 uri je bila PP obveščena o tatvini denarja v trgovini Mercator Trzin. Na kraju je bilo ugotovljeno, da je NN storilec neopazno vstopil skozi skladišče v odklenjeno pisarno Irgovine, iz predala pisalne mize vzel ključ trezorja, ga odklenil in iz njega vzel kasele z dnevnim izkupičkom. Kriminalisti so po opravljenem ogledu pričeli z biranjem obvestil. Pri tem naj opomnimo ljudi ostale Irgovce, da so pozorni, kdo vse se jim sprehaja po trgovinah, še posebej pa, da v primerih odsotnosti zaklepajo pisarne.

19.06.1998

Ob 07.30 uri je bila dana prijava o vlamu v gradbeni kontejner v Trzinu na gradbišču nove ceste za avtoservisom Štefe, ki se je pripetil preko noči. Na kraju je bilo ugotovljeno, da je NN storilec nasilno odprl vrata in iz kontejnerja odnesel ogrevalno peč znamke Toyota, nove sekire in električno ročno vrtalko. SGP Hidrotehnik je tako oškodoval za okoli 100.000,00 SIT.

05.07.1998

Ob 09.30 uri je bil prijavljen vlam v osebna avtomobila. NN storilec je ponoči na avtih razbil steklo in iz njihju vzel dve denarčici z denarjem in dokumenti oškodovancev. Pri tem je lastnika oškodoval za manjše vsole, prav tako pa je nastala škoda na vozilih. Zaželeno je, da državljani v parkiranih avtomobilih ne puščajo denarčic, torbic in podobnega na vidnih mestih, saj to nepridiprave še posebej privlači.

18.07.1998

Ob 11.15 uri je F. F. iz Trzina prijavil, da mu je na travniku grozil I. A. iz Ljubljane. Policisti so takoj odšli na kraj, vendar I. A. ni bilo več. Preko pristojne policijske postaje bodo zbrana ustrezna obvestila. Sledi kazenska ovadba zoper I. A.

06.08.1998

Ob 00.35 uri je prometna patrulja iz PPP Ljubljana v Trzinu zaustavila voznika osebnega avtomobila M. I. iz Ljubljane. Ugotovljeno je bilo, da mu je bilo vozniško dovoljenje zaradi vožnje pod vplivom alkohola odvzeto pred tem že v Kamniku. Ker se ni hotel odpovedati vožnji, so ga policisti PP Domžale pridržali do iztrežnitve. Svedba pa je zoper njega podana tudi prijava sodniku za prekrške.

17.08.1998

Predstavniki podjetja SGP Graditelj Kamnik je prijavil tatvino na gradbišču v IC Trzin. NN storilec je v času od 17.07.1998 do 17.08.1998 ukradel 27 kosov kovinskih razlegljivih gradbenih podpornikov in s tem podjetje oškodoval za okoli 20.000,00 SIT.

21.08.1998

Iz podjetja Vektor v Trzinu je bila dana prijava o tatvini denarčice iz pisarne. Neznani storilec je izkoristil odsotnost oškodovanca in iz pisarne vzel denarčico s 15.000,00 SIT, 200,00 DEM ter bančnimi karticami. Storilec je bil moški, star okoli 22 let, temno rjavih kratkih las, temnejše polti, uporabljal je osebni avto znamke Renault 5, sive barve, ljubljanskega registrskega območja. Vsakršna informacija o storilcu bo policistom dobrodošla.

24.08.1998

Ob 20.50 uri je PP poklicala občanka iz Trzina in prijavila, da je brez njenega dovoljenja vstopil v njeno hišo J. F. iz Domžal. Policisti so odšli takoj na kraj, vendar je nepovabljeni gost že odšel s kraja. Zoper njega bo po predhodnem pogovoru podana kazenska ovadba za kršitev nedotakljivosti stanovanja.

27.08.1998

Ob 23.05 uri je bila PP obveščena, da je prišlo do požara na podstrešju stanovanjske hiše na Mengeški cesti v Trzinu. Ugotovljeno je bilo, da je prišlo do požara zaradi udara strele. Požar so pogasili domači že pred prihodom gasilcev, vendar je kljub temu nastala materialna škoda za okoli 300.000,00 SIT.

Podjetje za trgovino in storitve
Trzin

TRGOVINI:

Kidričeva
ul. 12,
Mengeška
ul. 9,
Trzin

VABI

**V MESECU SEPTEMBRU K UGODNIM
NAKUPOM NASLEDNJIH IZDELKOV:**

olje, rastlinsko, Sončni cvet, 1l stekl.	219,00 SIT/l
margarina Petra 500 gr	195,00 SIT/kos
testenine špageti Audisio, 500 gr	110,00 SIT/kos
sir Šmarska gauda	880,00 SIT/kos
sok Bravo, pomaranča, 50%, 1l BP	133,00 SIT/kg
Cedevita pomaranča, 200 gr	209,00 SIT/kos
pivo Pils, 0,50l ploč.	129,00 SIT/kos
vino Haložan 1l	349,00 SIT/l
keksi Domačica čokol., 350 gr	382,00 SIT/kos
kava Delikatese, mleta, srebrna, 100 gr	126,00 SIT/kos
prašni prašek Persil GP, 5,40 kg PVC	1262,00 SIT/kos

GENE VELJAJO DO PRODAJE ZALOG!

Se priporočamo!

GOSPODU FELIKSU ZAJCU V SLOVO

Ni vedno lahko učili ljudi življenja, življenjskih vrednot, ljubezni do sočloveka in ljubezni v Boga. Veliko je poti do spoznanja in brez zaupanja in vere, da si na pravi poti, težko prepričaš druge, da ti slede. Gospod župnik Feliks Zajc je veroval in kot dušni pastir je znal prepričati druge. Znal jih je voditi, tolažiti in jim pomagati. Zelo je bil razgledan in vedel je, kako s kleno, jasno in preprosto besedo odpreti srca ljudi. Zaradi svojega prijetnega značaja in nastopa je bil povsod priljubljen, še zlasti, ker mu tudi humor ni bil tuj.

Vrsto let je vodil Trzinško cerkev, ki je tedaj spadala pod župnijo Mengeš, in številnim mladim Trzincem je prvi pojasnjeval resnice krščanstva in jim kazal vrednote in lepote življenja. Bil je stvarjen in svoje učence je svaril, da svet ni le črno bel. Številne Trzinško pare je zavezal k skupni poti in veliko Trzincev je pospremil na njihovi zadnji poti.

Življenje je bilo zanj večkrat trdo, vendar ni klonil, z vero in zaupanjem si je utrjeval potrpljenje in tudi v zadnjih letih je, kljub tegobam starosti in boleznim, s šegavostjo gledal na svet.

V Trzinu ni zapustil veliko gmočnih pričevanj svojega delovanja, neprimerno več pa je duhovnih sledov njegovih prizadevanj. S svojim učenjem in pastirovanjem je vplival na verovanje in življenja Trzincev in s tem si je postavil največji spomenik. Še zdaj se radi spominjamo njegovih pridig in razlag svetlega pisma. Številnim je pokazal pot in na tej poti je tudi sam našel odrešitev. Za vedno bo ostal v spominu Trzinskih vernikov.

PETRU RABZLJU V SPOMIN

Planinstvo je kot življenje. Vedno znova se vzpenjamo, spuščamo, se veselimo uspehov na vrhovih in gledamo za novimi cilji. Tudi vsakdanje življenje od nas zahteva trud, doživljamo vzpone in padce in si vedno znova prizadevamo doseči kak nov cilj.

Peter je bil zavzet planinec. Rad se je podal v hrib in se veselil s prijatelji. Poznali smo ga po šegavosti, veselju in smehu. Prav s smehom je nešteto krat odgnal slabo voljo in težke misli ob težavah.

Na našem društvu je opozoril nase s svojo požrtilovalnostjo, saj je poprijel za vsako delo. Še zlasti se je izkazal kot električnik na naših društvenih prireditvah in pri opremljanju društvenih prostorov. Ker se ni bal prostovoljnega dela in ker je rad hodil v hribe, si je pridobil zaupanje tudi drugih članov društva, tako da je bil v zadnjem času član društvenega upravnega odbora. Prizadevno je sodeloval pri delu društvenega vodstva in si s tem zagotovil vidno mesto v društvenem spominu.

Ostal pa bo zapisan tudi v naših srcih. Še dolgo se bomo s trpkostjo spominjali njegovega vselega smeha, njegovih prisrčnih šal, njegove družabnosti in energije, ki jo je izžareval.

Kar težko se sprijaznimo z misljo, da ga ne bomo več videli ...

Da je odšel na turo, s katere se ne bo več vrnil. Zdi se, kot da je le odhitel naprej in da nas bo neke tam zgoraj počakal z le njemu prirojenim prešernim nasmehom izza košatih brk: "Ja, kje pa hodite! A' se ne znate mal' obrn'?"

Peter, vsi bomo prišli za tabo, le da nas na tem svetu čaka še nekaj vzponov in nalog. Hudo nam je, da nam pri tem ne boš več delal družbe, da nam ne boš več mogel priskočiti na pomoč in nam polepšati dne.

Prijatelji s PD Onger Trzin

ZAHVALA

Oh nenadni izgubi moža Petra se iskreno zahvaljujem vsem sosedom in ostalim krajanom, ki ste ga množično pospreмили na njegovi zadnji poti.

Hvala vsem za izraze sožalja, podarjeno cvečje in sveče.

Posebna zahvala vsem Petrovim prijateljem in Planinskemu društvu Onger za izraženo pomoč, še posebno pa g. Rudiju Schossu za poslovilne besede.

žena Jožica, hčerki Tanja in Mateja

POSLEDNI ZARKI

**Poslednji še padajo žarki
z goré po dolini okrog,
poljubljajo vso pokrajino,
zlatijo livado in log ...**

**Poslednji so padali žarki
mi v dušo iz tvojih oči;
bil lep je, bil svetel večer je
pred temo sedanje noči.**

Anton Aškerc

Nasvidenje oktobra!

NOVA ASTRA

ASTRA

OPEL V DOMŽALAH - avtolehna VIS in KOSEC d.o.o

Salon: Ljubljanska 110, Domžale, tel. 061/716-092,
servis: Karniška 19, Domžale, tel. 061/715-333

UGODNI KREDITI T+5% do 4. let

OPEL

SADJE ZELENJAVA "PRI MARTINEZ" VAGI

PESTRA PONUDBA VSEH VrST IN ZELENJAVE,
OSVEŽILNIH PIJACIJ IN PRIBOLJSKOV,
DNEVNO SVEŽE SEŽORSKE JEMNE ZELENJAVE,

VSAK DAN OD 5.30 DO 19.00

PRI MARTINEZ, TRŽIŃ, MLARARJEVA 7,
TEL.: 061 / 716-734

ZE ZDAJ JE ČAS, DA MISIŤE NA ZIMO!
PRI MARTINEZ, LAHKO DOBIŤE VSE VRSTE
SADJA IN ZELENJAVE ZA OZIMNICO,
OZIMNICO PAŠI LAHKO NAROCIŤE TUDI V
NAPREJ

BAHNE®

Pooblašeni prodajalec in serviser vozil AVTOSERVIS AMBROZ LAHODIČE

Nudimo vam široko izbiro osebnih in dostavnih vozil

• celna oprema • servisiranje vozil • popravilo (klepanje) poškodovanih vozil vseh vrst • k in tipov vključno z lihanjem • originalne rezervne dele in ostali potrošni material	• novo - avtolehka • ugoden kredit do 5 let		
FIAT 55 SX od	1.390.000,00 SIT	MAREA 1.6 SX weekend	1.601.000,00 SIT
FIAT 60 SX 3V od	1.513.000,00 SIT	SCUDO 1.9 D 16vgen	2.175.000,00 SIT
FIAT 1.4 SX	2.073.000,00 SIT	DUCATO 2.8 41 TD 16vgen - MAXI	3.099.000,00 SIT
FIAT 1.6 SX 16vgen	2.402.000,00 SIT	SCUDO 1.9 TD kombi	2.648.000,00 SIT
FIAT 1.8 16v 11vce	2.828.000,00 SIT		

novo

SEICENTO

novo

modeli: 900 S	1.179.000 SIT	1100 SPORTING	1.399.000 SIT
900 XS	1.299.000 SIT	1100 SUITE - KLIMA	1.449.000 SIT

• ponudba rabljenih vozil:

FIAT PUNTO 55S L'90	OPEL CONSA 1.2 15 L'80	RENAULT 5 CAMPUS D L'91
FIAT CROMA 1.6 L'88	FIAT MAREA 1.6 16V L'90 - TESTNA	OPEL KADET 1.5 L'86
RENAULT Clio 1.2 RN L'95	FIAT MAREA 1.8 16V week L'90 - TESTNA	BMW 520i L'88
OPEL KADET 1.6i L'90		

Prodaja avtomobilov
tel.: 064 421-141
064 421-119

Servis in Irgovina:
tel.: 064 421-193
064 421-021

FIAT

RTV
SERVIS

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 061 716-302
mobilni: 0609 644-121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

FIZIO CENTER TRZIN

SERVIS

NOVO V BANKI DOMŽALE

IME BANKE

od 1.9.98 dalje banka posluje z novo celotno podobo in novim imenom

Banka Domžale d.d., Domžale bančna skupina Nove Ljubljanske banke

ZNIŽANJE OBRETNIH MER

- za potrošniška posojila od T + 4,3 % dalje
- za šolnine, šolske potrebščine, ozimnico in kurjavo od T + 3,8 % dalje
- za stanovanjska posojila s podaljšano dobo vračanja do 20 let od T + 3,8 % dalje

Informacije dobite v vseh enotah banke.

banka domžale

Banka za vas

SAM d.o.o.

Trgovina z gradbenimi materialom
Krakovska 4b, DOMŽALE
TEL: 061/716-454
FAX: 061/713-288

Pradajni center Latkova vas
Latkova vas 84, PREBOLD
TEL: 063/702-250
FAX: 063/702-251

Franšizing: Siporex - SAM
SAK d.o.o. KISOVEC
TEL: 060/71-182

AKCIJSKA PRODAJA V MESECU SEPTEMBRU

NUDIMO VAM AKCIJSKE POPUSTE DO 14 % ZA:

- APNO
- OPEKO MODULARNI BLOK
- FASADE DEMIT IN JUBIZOL
- GRADBENA LEPILA
- TERA'O in HIDRO-IZOLACIJSKE MATERIALE
- SIPOREX
- MIVKO
- KOMBI PLOŠČE
- OKNA LESNA Radlje
- PE FOLIJO
- TESNIJNE MASE
- MEŠALCE IN SAMOKOLNICE

Popusti velja v času od 01.09. do 31.09. 1998

• **AKCIJA** za enkratni nakup blaga - **IZDELKOV TIM-a Laško** - v vrednosti nad 50.000 sit.

Udeležba v nagradnem žrebanju za **VODNI GLISER - MID?**

Ugoden nakup in morda tudi kanček sreče. Zakaj pa ne???

• **NOVO:** opaž za okrogle stebre **MONOTUB DD**

V trgovinah Vas pričakujemo vsak dan od 7 - 19 ure, ob sobotah pa od 7 - 13 ure

